

**STUDIU DE FUNDAMENTARE
PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI, RISCURI NATURALE ȘI ANTROPICE
PENTRU PLANUL URBANISTIC GENERAL
COMUNA LEREȘTI, JUDEȚUL ARGEȘ**

Cuprins:

1. ÎNTRUDUCERE

- 1.1. Titlul Studiului
- 1.2. Beneficiarul
- 1.3. Proiectantul Planului Urbanistic General
- 1.4. Autorul Studiului de fundamentare
- 1.5. Scurt istoric

2. CARACTERIZAREA FIZICO - GEOGRAFICĂ

- 2.1. Așezarea fizico - geografică
- 2.2. Relieful și geomorfologia
- 2.3. Geologia
- 2.4. Clima
- 2.5. Hidrologia și Hidrogeologia
- 2.6. Solul și subsolul
- 2.7. Peisajul, monumente istorice, valori ale patrimoniului cultural și istoric
- 2.8. Populația, elemente demografice și sociale, sănătatea și educația
- 2.9. Vegetația și fauna
- 2.10. Aree naturale protejate

3. STAREA FACTORILOR ȘI ASPECTELOR DE MEDIU

- 3.1. Calitatea aerului
- 3.2. Calitatea apei
- 3.3. Calitatea solului și subsolului
- 3.4. Biodiversitate
- 3.5. Caracteristici socio-economice
- 3.6. Managementul deșeurilor

4. RISCURI NATURALE ȘI ANTROPICE

- 4.1. Riscuri naturale
- 4.2. Riscuri antropice

5. DISFUNCTIONALITĂȚI ȘI PRIORITĂȚI

- 5.1. Disfuncționalități
- 5.2. Necesități și opțiuni ale populației

5.3. Priorități

5.3.1. Probleme de mediu relevante pentru Planul Urbanistic General

5.3.2. Obiective relevante de protecție a mediului pentru Planul Urbanistic General

6. CONCLUZII

7. ANEXE

7.1. Piese desenate

7.2. Bibliografie

8. LISTA FINALĂ

1. ÎNTRUDUCERE

Obiectivele principale ale studiului de fundamentare sunt, în principal, descrierea situației actuale a mediului (caracterizarea fizico - geografică, starea factorilor de mediu, riscuri naturale și antropice, precum și identificarea disfuncționalităților – priorităților de mediu).

La întocmirea lucrării s-a ținut cont de prevederile Directivelor Europene din domeniul protecției mediului, transpuse și implementate în legislația națională printr-o serie de acte normative, precum legi, ordine, ordonanțe de urgență, regulamente, etc..

Studiul de fundamentare își propune analiza problemelor semnificative de mediu, inclusiv starea mediului și evoluția acesteia, în raport cu cerințele impuse de realizarea Planului Urbanistic General al Comunei Lerești, Județul Argeș.

Situația existentă a calității mediului este abordată cauzal prin prisma determinărilor care se produc între componenta naturală și componenta antropică. Astfel au fost evidențiate atât condițiile naturale specifice ale zonei, cât și activitățile umane care exploatează acest teritoriu și rezultanta acestei inter-relații exprimată prin calitatea mediului.

La întocmirea lucrării s-a ținut cont de prevederile Directivelor Europene din domeniul protecției mediului, transpuse și implementate în legislația națională printr-o serie de acte normative, precum legi, ordine, ordonanțe de urgență, regulamente, etc..

De asemenea, la elaborarea lucrării au fost luate în considerare și specificațiile mai multor documente de specialitate, precum:

Studiu geotehnic de fundamentare Planul Urbanistic General Comuna Lerești, Județul Arges.

Studiu istoric de fundamentare Planul Urbanistic General Comuna Lerești, Județul Arges.

Ridicări topografice scara 1:5000, 1:25000.

Strategia de dezvoltare a localității.

Datele statistice furnizate de Direcția Județeană de statistică Argeș și de Primaria Comunei Lerești.

Enciclopedia României.

Anuar statistic al României.

Lista agenților economici de pe raza Comunei Lerești.

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

STUDIUL DE FUNDAMENTARE PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI, RISCURI NATURALE ȘI ANTROPICE PENTRU
PLANUL URBANISTIC GENERAL COMUNA LEREȘTI, JUDEȚUL ARGEȘ

Page 3

Informații furnizate de organismele teritoriale în ceea ce privește cadastrul funciar al intravilanului și extravilanului Comunei Lerești.

Studii de fezabilitate și proiecte elaborate anterior pentru lucrări de echipare tehnico-edilitară.

1.1. Titlul Studiului

Studiu de fundamentare privind protecția mediului, riscuri naturale și antropice pentru Planul Urbanistic General Comuna Lerești, Județul Argeș.

1.2. Beneficiarul

Beneficiarul Planului Urbanistic General este Primaria Comunei Lerești, Adresa: Localitatea Lerești, Strada Principală, nr. 383, Județul Argeș, Cod postal: 117430, Telefon/Fax: 0248/549201, E-mail: primaria_leresti@yahoo.com, primarie@leresti.cjarges.ro.

1.3. Proiectantul Planului Urbanistic General

Proiectant General: S.C. INFRAVIA S.R.L. Târgoviște, Adresa: Str. Prof. Nicolae Radian, bl. T1, sc. A, et. 3, Județul Dâmbovița.

Proiectant de specialitate: SC AREAL DESIGN SRL, Telefon: 0245/214600, Telefon Fax: 0245/212525, Telefon Mobil: 0766758184, 0735332028, E-mail: silviucioflec@yahoo.com.

Proiectant coordonator: Arhitect Urbanist Lucian ENACHE.

Proiectant: Urbanist Mihai NECULA.

1.4. Autorul Studiului de fundamentare

Lucrarea a fost întocmită de Expert Evaluator Protecția Mediului Virgil MANIȚI, persoană fizică acreditată de Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice pentru elaborarea de studii pentru protecția mediului (Certificat de înregistrare în Registrul Național al elaboratorilor de studii pentru protecția mediului poziția 192 / 13.04.2010), Telefon Mobil: 07437079077, E-mail: maniti_virgil@yahoo.com.

Consultant protecția mediului și colaborator Elaborare Studiu de fundamentare S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. Târgoviște, Telefon mobil: 0734717736, E-mail: maniti_virgil@yahoo.com.

1.5. Scurt istoric

Descoperiri arheologice (exemplu - din punctul "Măilatoaia" situat în satul Voinești), duc istoria Comunei Lerești până în perioada daco-romană.

Primul document care atestă numele "Lerești" este un act emis de Mircea cel Bătrân la 1414.

La 28 aprilie 1584, Patru Voievod, fiul lui Pătrașcu, domnul Țării Românești, confirmă jupânesei Măria, fiica lui Ionașcu, stăpânirea peste moșia Voineștilor.

În 1618 – 2 iunie), Gavril Movilă Voievod da în stăpânire moșia Voineștilor jupâniței Stana, de la tatăl său Danciul Cotenescu.

La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna făcea parte din plaiul Dâmbovița al Județului Muscel și era formată din satele Lerești și Lereștii de Sus, având 1285 de locuitori ce trăiau în 285 de case. În comună existau două mori și o piuă pe Râul Târgului, o biserică și o școală cu 31 de elevi. La acea vreme, pe teritoriul actual al comunei mai funcționa în același plai și Comuna Voinești, cu cătunele Răceni și Valea Foi, având 1190 de locuitori, două biserici, o școală mixtă, o moară și o piuă.

În 1925 comunele erau consemnate în plasa Dâmbovița, Județul Muscel, Comuna Voinești având aceeași alcătuire și 1798 de locuitori iar Comuna Lerești având doar satul de reședință și 2151 de locuitori.

În 1950, comunele au fost transferate raionului Muscel din regiunea Argeș, în timp Comuna Voinești fiind desființată și comasată cu Comuna Lerești.

În 1968, Comuna Lerești a trecut la Județul Argeș.

2. CARACTERIZAREA FIZICO - GEOGRAFICĂ

2.1. Așezarea fizico - geografică

Comuna Leresti este amplasată la marginea nordică a județului, la limita cu Județul Brașov, în zona de contact a Muscelor Argeșului cu prelungirile de sud-est ale Munților Iezer, pe cursul superior al râului Râul Târgului. Este deservită de drumul județean DJ734, care o leagă spre sud de Câmpulung.

Comuna se identifică cu următoarele coordonate geografice: 45°23'42" latitudine nordică, 25°03' 50" longitudine estică.

Inventarul coordonatelor STEREO 70

X	Y	X	Y	X	Y	X	Y
505345	421574	507009	434632	497472	443337	503104	429895
506433	421510	507073	436552	496511	442057	503936	428999
507457	422790	505601	441417	496063	439753	504704	427527
507521	425415	505729	442633	495039	438728	505217	424775
507585	427847	504896	443209	497472	435848	504448	422854
508225	428167	505345	443849	498752	435080	505217	422598
508097	430343	504512	445001	500224	433928	505345	421574
507649	430599	502464	445129	502464	434120		
507521	432008	500544	444041	501632	432200		
507073	432776	499584	444361	502400	432072		

Vecinătăți:

- la Est - Comuna Valea Mare Pravăț;
- la Vest - Comuna Bughea de Sus;
- la Nord - Comuna Nucșoara;
- la Sud - Drumul Național DN73 Câmpulung – Brașov.

2.2. Relieful și geomorfologia

Mai mult de 2/3 din suprafața Comunei Leresti se găsește în aria montană și deluroasă subcarpatică, cu altitudini cuprinse între 750 - 1800 m, cu munți scunzi și mijlocii, acoperiți cu păduri de fag și rășinoase, pe văi apărând un relief la altitudini de 640 - 720 m.

Varietatea formelor de relief și gradul diferit de fragmentare se datorează alcătuirii geologice complexe, cât și evoluției îndelungate care a dus la individualizarea unităților morfostructurale.

Culmile muntoase principale (Muntii Iezer) se desfășoară pe două direcții ce corespund axelor majore de cutare a formațiunilor geologice proprii masivelor montane dintre Râul Doamnei și Dâmbovița. Din creasta principală, Iezerul Mare (2462 m), se desprind culmi masive, prelungi și domoale, uneori ramificate, dând aspectul unor măguri rotunjite spre vârf, asemeni unor contraforturi.

Obârșiile văilor ce despart culmile montane sunt cantonate în căldări și uluce glaciare suspendate la peste 2000 m altitudine. Iezerul Mare situat în nord-vestul comunei, delimitat de văile de obârșie ale Râului Târgului, începând cu Valea Cuca, și continuând cu Valea Râului Târgului, până la contactul cu Comuna Lerești.

O serie de subunități de relief intră în alcătuirea acestui masiv alcătuind cele mai înalte vârfuri: Iezerul Mare – 2462 m și Vârful Roșu – 2469 m. Culmea Văcărea (2068 m) este orientată de la sud la est, delimitată de afluenții Râului Târgului: Bătrâna și Râușor, având câteva culmi ce se desprind spre sud-est: Huluba (1830 m), Bratu (1546 m). Culmea Portăreasa se întinde spre sud-est, delimitată de Valea Bratia la sud-vest și Râușor la nord-est. Aici începe cu vârful Obârșia (2314 m), Boldu (1658 m), Zănoaga (1531 m), Lalu (1247 m), continuându-se cu Culmea Pojorâta-Măgura pe dreapta Râului Târgului, până la contactul cu depresiunea Câmpulung. Culmea Bătrâna este compartimentul cel mai impunător fragmentat de izvoarele de obârșie ale văilor Boarcășul și Colții lui Andrei. Din această culme se desprind ramuri secundare: Piscanul (2383 m), Plaiul lui Patru (2242 m), Tambura (2214 m). Păpușa se află la est de Iezerul Mare, cu o altitudine de 2391 m, constituind un nod orografic, de unde pleacă spre sud câteva culmi secundare, începând cu Grădișteanu (1975 m), Tefeleica (1710 m), Munișoru (1421 m), Căpitanu (1361 m), având o lungime de 19 km. Un alt aliniament este Găinațu (1832 m), Calu (1531 m), Mușuroaiele (1577 m), Dobriașu (1319 m), Strâmpțu (1377 m), având o serie de culmi alungite și teșite, cu altitudini de 800 - 1100 m, puternic fragmentate, continuându-se spre sud, sub forma unei prispe cu culmile Lereștiului și Nămăieștiului, coborând sub 1000 m altitudine.

Al doilea sector de relief întâlnit pe teritoriul Comunei Lerești sunt dealurile, alungite și fragmentate, având altitudini de 600 – 900 m. Contactul dintre munți și depresiunea submontană (șisturi cristalino- mezozoice și roci sedimentare - gresii, marne, nisipuri, pietrișuri) se face printr-un abrupt de câțiva metri cu aspect de crustă, intrată într-un process de eroziune.

Lunca Râului Târgului are o lărgime de până la 50 m, cu un talveg bine dezvoltat spre zonele sudice. Terasale, în număr de 6 pe cursul superior al Râului Târgului și 3 pe văile secundare, sunt acoperite de diluvii groase, constituind suprafețe optime pentru așezări și culturi. Depozitele sunt grosiere pe terasele superioare (carpatice) și nisipos-argiloase pe cele inferioare. Luncile ocupă suprafețe importante în vatra culoarului, având lățimi variabile, o pantă longitudinală de 1,6 - 1,8 m/km, depozite grosiere de 8 - 12 m pe văile principale și de 2 - 3 m pe cele secundare.

Analizând ponderea treptelor de relief hipsometrice observăm că extinderea cea mai mare o are cea cuprinsă între 550 - 900 m (39%), intens afectată de procesele de versant. Aproximativ 28% din suprafață o dețin înălțimile cuprinse între 900 - 1350 m, luând în calcul și zonele interfluviale, fapt pus în evidență de adâncirea, în pedimentele sarmatiene de la contactul cu muntele, a rețelei hidrografice. Înălțimile cuprinse între 1350 - 1700 m au o pondere de 21%, cele cuprinse între 1700 - 2050 m dețin 10% din suprafața comunei, iar celor mai mari de 2000 m le revine mai puțin de 10% din suprafață.

Morfologic, interfluviile, depresiunile și culoarele de vale constituie formele majore de relief cu numeroase procese de modelare. Succesiunea interfluviilor corespunde cu ierarhia sistemelor hidroenergetice. Astfel, interfluviile principale sunt între văile majore orientate nord - sud. Fragmentarea nivelelor de bază ale văilor duce la formarea interfluviilor secundare.

2.3. Geologia

Comuna Lerești situată în nordul Depresiunii Câmpulung - o arie tectono-erozivă formată cu 60 de milioane de ani în urmă în perioada Cretacicului superior în aria avântfosei pericarpatică, prin prăbușirea unor blocuri cristaline de-a lungul unor planuri de falie.

Împărțită pe perioade geologice, analiza teritoriului Comunei Lerești se prezintă astfel:

Paleozoic - încep mișcările tectonice ale orogenezei hercinice (perioadele Carbonifer, Permian). Întreg teritoriul cuprins între Munții vechi din nordul Europei și scutul Gondwana (deci și teritoriul pe care se va găsi ulterior comuna Lerești) era acoperit de apele Marii Thethys. Mezozoic și Neozoic - repetatele transgresiuni și regresii marine au determinat umplerea treptată a geosinclinalului carpatic cu conglomerate, argile, gresii, marne, calcare, etc..

Neozoic – spre sfârșit, are loc reînălțarea Carpaților Meridionali cu circa 1000 m, amplificând astfel procesele care urmau să aibă loc la poalele acestora, prin acumularea de sedimente noi și de profunde mutații morfostructurale în masa cristalină din fundamentul Subcarpaților Getici. Clar delimitată de munți, Comuna Lerești se înscrie în ansamblul Subcarpaților Getici, mai precis al Subcarpaților Muscelor Argeșene dintre Dâmbovița și Bratia.

Formarea sa se leagă de mișcările savice și stirice, care au antrenat în mișcarea lor de scufundare o serie de compartimente marcate de linii de falie, cu implicații mai reduse în natura locului, dominantă fiind eroziunea longitudinală exercitată de cursul Râului Târgului. Fazele lacustre și marine care au fost simțite și în aceste împrejurimi s-au succedat în mai multe etape, alternând cu perioade continentale, colmatând intens relieful tectonic derivat cu o serie de depozite sedimentare, variate sub aspect litologic: conglomerate, gresii, marne, argile, pietrișuri și nisipuri. După retragerea definitivă a apelor marine sau lacustre, aceste depozite sedimentare au fost supuse unor modificări de amănunt sub acțiunea agenților moderatorii externi, rezultând aspectul morfologic actual al zonei, predominant deluros, cu o rețea hidrografică asimetrică, cu lunci și văi largi. Orogeneza Savică s-a produs o înălțare generală a Depresiunii Getice, ceea ce s-a materializat și printr-o regresie și instalarea unui regim lagunar unde s-au depus gresii, marne cu gips corespondente saliferului din Subcarpații Orientali și de Curbură. Transgresiunea Sarmatica a pătruns pe culoarele de azi ale văilor din nord, ducând la o diversificare a faciesurilor, consecință a compoziției morfologice și a frământărilor tectonice Moldave și Attice, urmate de gresii, marne, nisipuri și pietrișuri cimentate cu blucuri rulate, continuate spre

suprafață preponderent cu nisipuri, pietrișuri, conglomerate, brechiile fiind mai groase la contactul cu muntele.

2.4. Clima

Elementele climei, temperatura, vânturile, precipitațiile cunosc în teritoriul administrativ al Comunei Lerești o etajare determinată de altitudine. Aceasta se reflectă în existența etajelor bioclimatice așa încât, se poate vorbi de un climat al pădurilor de foioase, de unul al pădurilor de conifere și un climat al pajiștilor alpine. În plus, pe latura sudică, argeșeană, se întâlnește o ridicare sensibilă a limitei pădurilor, față de cea nordică, transilvăneană. Clima are însă și particularități condiționate de masivitatea și orientarea Munților Făgăraș. Ei pun stavilă atât maselor de aer rece și umed ce vin dinspre Atlantic sau mările nordului, reținându-le mai îndelung pe povârnișul său nordic, cât și celor mediteraneene sau tropicale, care se opresc pe versanții săi sudici. Rezultatul este un climat dinamic agitat, umed, rece pe versantul nordic și unul mai moderat, mai calm și senin, pe versantul sudic.

Amplitudinea medie a temperaturii anuale variază între 23°C (în zonele joase) și 19,3°C (la limita vegetației forestiere).

Temperatura medie anuală este 1,7°C pentru zona montană superioară, 4,9°C în zona montană mijlocie – inferioară și 8,1°C pentru zona premontană (de dealurile înalte).

Temperatura medie a lunii ianuarie este de – 5,1°C, iar în luna iulie + 18,4°C. Primul îngheț apare la sfârșitul lunii noiembrie – începutul lunii decembrie, ultimul îngheț se înregistrează în luna februarie (la altitudini mai mari) și la sfârșitul lunii martie (în depresiuni).

Nebulozitatea medie anuală crește odată cu altitudinea, iar numărul de zile cu cer senin scade cu altitudinea; 50% din zilele senine se înregistrează în perioada de vegetație.

Umiditatea relativă a aerului are valori > 60% în tot cursul anului și la toate nivelurile altitudinale, crescând odată cu altitudinea, prezentând valori de 72% la 600 m., 77% la 1100 m. și circa 80% la 1800 m.

Precipitațiile medii anuale se situează la nivelul de 1100 mm. în zona montană și 861 mm. în zona premontană (de dealuri înalte). În sezonul cald (aprilie – septembrie) cad peste 60% din cuantumul precipitațiilor

anuale și cresc continuu cu altitudinea, respectiv 442 mm – 632 mm. Valorile medii lunare ale precipitațiilor, la toate nivelurile altitudinale, prezintă un maxim în luna iunie; minimum se realizează în luna februarie (la altitudini sub 1000 m.) și în luna noiembrie (la altitudini mai mari de 1000 m). În luna februarie precipitațiile medii au valori de 42,7 mm, iar în luna iunie ating valori medii de 141,8 mm.

Primele ninsori de toamnă se produc spre sfârșitul lunii septembrie la altitudini > 1700 m, în timp ce, în zona premontană ninsoarea cade spre sfârșitul lunii noiembrie (uneori mai devreme). Ultimele ninsori de la sfârșitul sezonului rece se înregistrează spre sfârșitul lunii martie în zonele joase, iar în zonele situate la altitudini mari ninge chiar și în lunile de vară. Numărul de zile cu ninsoare este, în medie, de 40 zile (la altitudinea de 650 m.) și de 120 zile (la 1800 m altitudine). Durata stratului de zăpadă este de 70 zile – 170 zile. Stratul stabil de zăpadă dispăre în luna martie în zona premontană (deluroasă), în timp ce, la altitudini mari (> 1700 m), acesta dispăre în jurul datei de 1 mai. Grosimea stratului de zăpadă crește cu altitudinea, fiind de circa 20 cm la altitudinea de 650 m și peste 100 cm la altitudini mai mari de 1400 m.

Regimul eolian se caracterizează printr-o circulație intensă a aerului în zonele înalte situate la altitudini mai mari de 1500 m (perioada de calm în jur de 3%), vântul suflând cu intensitate medie, frecvent din direcția Nord Vest. Vânturile predominante sunt: ””Crivățul “ din direcția Nord – Est la Sud – Vest - “ Vântu Mare “ din Nord – Vest la Sud – Est - “ Austrul “ din Vest.

Efectele negative (cu caracter temporar) ale elementelor climatice:

- Grosimea stratului stabil de zăpadă și durata acestuia îngreunează: accesul vânatului la hrana naturală sau administrată, aprovizionarea sistematică a hrănilor și sărărilor, posibilitățile de fugă ale vânatului din calea dușmanilor (prădătorilor), efectuarea de observații permanente asupra efectivelor de vânat, organizarea și practicarea vânătorii în condiții optime.

- Acumularile de zăpadă în zonele înalte, corelate cu formele de relief, lasă să se întrevadă riscul formării și declanșării avalanșelor de zăpadă, cu efecte dezastruoase în practicarea turismului și a vânătorii.

- Pe versanții sudici, vântul se dezvoltă “in cascadă”; în pozițiile mai joase și mai adăpostite, masele de aer descendente provoacă efecte de foehn, uneori provocând doborâturi izolate în arborete.

2.5. Hidrologia și Hidrogeologia

- Apele de suprafață - Din punct de vedere hidrografic, teritoriul Comunei Lerești face parte din bazinul râului Argeș, subbazinul Râul Târgului, care izvorește din Munții Iezer, de sub vârful Păpușa, (2391 m).

- Elementele metamorfice ale Râului Târgului

Râul Târgului (curs principal)	Distanța (km)	Altitudine (m)	Suprafața (kmp)	Altitudine medie (m)	Panta medie (m/km)
Izvor	0	2200			
Lerești Pod	11	780	58	1645	419
Apa Sărată	26	626	109	1090	350
Confluența cu Bratia	56	415	243	742	208
Confluența cu Râul Doamnei	69,7	369	1087	497	184

Bazinul hidrografic al Râului Târgului

Denumirea bazinelor	Suprafața bazinelor secundare (kmp)	Lungimea bazinului principal (km)	Lungimea bazinelor secundare (km)	Înălțimea bazinului (m)	Debitul mediu (mc/sec.)	Debite maxime (mc/sc)		
						1%	5%	10%
Râul Târgului	1087	66,9	-	1665	4,32	225,0	150,0	120,0
Bătrâna	22	-	7	1690	2,40			
Bratia	30	-	9,2	2111	2,39			
Cuca	37	-	13,3	1908	2,40			
Râușor	40	-	12	1890	3,09			
Baratu	9,2	-	2,1	1941	1,21			
Huluba	8,8	-	1,8	1927	1,38			
Văcărea	8,1	-	0,9	2000	1,32			
Larga	6,9	-	0,7	1879	0,61			

Calu	3,4	.-	0,4	1800	0,16			
Mușuroai ele	3,8	-	0,6	1768	0,20			
Dobriașu	17,8	-	8,4	1618	1,49			
Valea Poienii	3,1	-	0,6	1506	0,30			
Marica	4,9	-	0,9	1389	0,60			
Trandafir	5,4	-	1,6	921	0,30			
Valea lui Patru	3,7	-	0,9	908	0,27	24,0	13,6	10,0
Herișanu	2,9	-	0,9	770	0,48	28,0	15,8	11,7

Sursa: Ion Ujvari, Geografia apelor, 1972 și I. Ionescu – Dunăreanu, Harta turistică a lezerului.

Acumularea Râușor - la confluența Râului Târgului cu Râușorul și Valea Terciului, pe locul numit "Mușuroaiele" (1710 m), s-a construit un baraj de anrocamente în spatele căruia s-a format lacul de acumulare Râușor, cu o lungime de 4,5 km și un volum de 60 milioane mc, apele acestui lac acționând turbinele celor două hidrocentrale de la Lerești Pod (19 MW putere instalată) și Voinești (5,2 MW).

Principalele caracteristici ale lacului de acumulare:

- Nivel maxim de retenție (NMR) 916 md MN;
- Volum apă la NMR 68 milioane mc;
- Nivel normal de retenție(NNR) 906,50 md MN;
- Volum de apă la NNR 52,4 milioane mc;
- Nivel minim energetic(NME) 841 md MN
- Volum de apă la NME 2,00 milioane mc;
- Suprafața lacului la NNR 160 ha;
- Nivel minim in lac 826 md MN;
- Volum util(NNR-NME) 50 milioane mc;
- Volum de atenuare viitură 15,6 milioane mc;
- Volum mort(sub 826 md MN) 0,40 milioane mc.
- Suprafața bazinului hidrografic controlat de Acumularea Râușor este de 119 kmp.

Funcțiunile lacului:

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

- Alimentarea cu apă industrială a populației și pentru irigații;
- Asigurarea unui debit suplimentar de 2,5 mc/sec. pentru alimentarea cu apă a orașului Câmpulung;
- Atenuarea undelor de viitură într-un volum de 15,00 milioane mc.
- Producere de energie electrică prin CHE Lerești, din aval baraj.
- Apele subterane - Condițiile fizico-geografice permit acumularea diferențiată a apelor freatice la diferite adâncimi.

În zonă, alimentarea apelor subterane depinde de următorii factori condiționali: hidroclimatici (precipitații, evaporație), geomorfologici (relief), geologici (litostratigrafie, permeabilitatea verticală și orizontală, structura), hidrogeologici ai solului, natura cuverturii vegetale.

Din punct de vedere litologic, depozitele aluvionare cuaternare (Pleistocen mediu – Holocen) ce alcătuiesc lunca și terasele râului Târgului, principalul curs de apă din zonă, sunt alcătuite din nisipuri cu pietrișuri și bolovănișuri, nisipuri cu pietrișuri, nisipuri de la fine la grosiere, uneori argiloase, cu intercalații de argile și argile nisipoase cu dezvoltare lenticulară.

Grosimea acestor depozite crește de la nord la sud, de la cursul superior către cursul mediu al râului.

Complexele freatice din podiș, respectiv sudul teritoriului, pot fi împărțite în acvefere de interfluviu și de vale. Primele sunt cantonate în depozitele eluviale de pe suprafețele structurale ale pietrișurilor de Căndești, frecvent la adâncimi mici. Pe lunci ele ating grosimi de peste 3 m și au nivelul piezometric la 0.5-1m.

2.6. Solul și subsolul

Invelisul de sol din cadrul teritoriului Comunei Lerești este reprezentat de următoarele tipuri de sol:

- Clasa argilovisolurilor:
- Solul brun-roșcat - se formează mai ales sub pădurile de fag și gorun, la altitudini de cel puțin 300 m. În stare naturală, conținutul de humus este de circa 2 - 3 %, iar după cultivare coboară sub 1 - 1.5%. Solul brun este mai rar cultivat, fiind favorabil în special pentru culturile pomicole, vița-de-vie și tutun.

- Solul brunoargiloiluvial - sunt soluri de culoare deschisa, cu profile net diferentiat, cu acumulare de humus brut nesaturat, cu insusiri fizice, fizico-chimice, chimice si biochimice, si cu potential de fertiliate moderat. Sunt folosite atat in agricultura ca teren arabil, indeosebi pentru culturi de cereale si plante tehnice sau furajere, cat si in silvicultura, pomicultura si viticulturi, sau pentru pasuni si fanete.

- Solul brun roșcat luvic - conținutul de humus al acestor soluri este mijlociu spre mare, in cazul celor situate sub padure (6,4-6,6%), dar prezinta valori mici sub culturi (2,02,5%). In general, au o fertilitate naturala scazuta, aceasta se explica prin regimul aerohidric defectuos, caracterizat fie prin exces, fie prin deficit de umiditate, ca urmare a diferentierii texturale pe profil. Ele domina în partea mai joasa a culoarului de vale, respectiv segmentul RâusorLeresti.

- Clasa cambisolurilor - brun eumezobaic, sol rosu, sol brun acid.

Condițiile bioclimatice favorizează o puternică spălare a solurilor, ca și o alterare activă a substratului mineral cu formare de noi minerale. Acestea sunt caracteristice culmilor montane masive joase (Strâmpu, Dobrisor, Mușuroaiele).

Vegetația caracteristică solurilor brune acide este reprezentată prin arborete de molid, molid – brad, făgete și amestecuri de fag cu rășinoase, jnepenișuri, patura erbacee fiind formată din plante acidofile.

- Clasa spodosolurilor - solul brun feriluvial si podzolul. Continutul scăzut de elemente nutritive, aciditatea pronunțată, volumul redus de sol util, determină fertilitatea scăzută a solurilor podzolate, atât pentru păduri cât și pentru pajiști. Sunt dominante la altitudini de peste 1600 m și sunt frecvent asociate cu cambisolurile.

2.7. Peisajul, monumente istorice, valori ale patrimoniului cultural și istoric

Localitățile componente ale Comunei Lerești sunt: satul Lerești (sat reședință comună de rangul IV) și satele Pojorâta și Voinești (sate componente de rangul V). Teritoriul administrativ al Comunei Lerești se desfășoară în cadrul unor unități morfostructurale distincte:

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

STUDIUL DE FUNDAMENTARE PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI, RISCURI NATURALE ȘI ANTROPICE PENTRU
PLANUL URBANISTIC GENERAL COMUNA LEREȘTI, JUDEȚUL ARGES Page 15

– la Nord - Masivul Iezer-Papușa, ce corespunde altitudinilor maxime din bazin, rocilor cristaline, valorilor mari ale pantelor, energiei de relief și a fragmentării reliefului,

– la Sud - Subcarpații Getici prin abrupturi ce încadrează depresiuni structurale cu orientare vest-est (Depresiunea Câmpulung). Peisajul natural este în armonie cu caracteristicile spațiale ale bazinetului depresionar, tentacular, al cursului de apă Râul Târgului care este dominat de culmile deluroase ce sunt acoperite până în apropierea localităților de păduri, pășuni sau fânațe seminaturale. Culmile deluroase sunt brăzdate de văi înguste și relativ adânci, văi torențiale, pe alocuri sunt vizibile ravene și alunecări de teren care apar pe unele pante foarte înclinate.

Peisajul localităților este de tip rural, caracterizat printr-o slabă densitate a populației.

Specificul satelor constă în dezvoltarea în lungul principalului curs de apă Râul Târgului și în combinația armonioasă a zonei cu funcțiunea de locuințe, cu regim de înălțime P și P+1, cu zona de producție agricolă sub forma de fermă vegetală / de creștere de animale cu circuit închis, de mica producție meșteșugărească, artizanală sau industrială.

Ținând seama de evoluțiile tehnicilor de producție agricolă, industrială și de politicile în materie de amenajare a teritoriului, urbanism, transport, infrastructură, precum și de schimbările economice la nivel regional și național, care continuă în multe cazuri să accelereze transformarea peisajelor naturale sau seminaturale în peisaje antropice, se impune o îmbinare armonioasă a celor două categorii astfel încât să răspundă voinței publice de a se bucura de o calitate crescută a peisajelor. Acesta este un element esențial al bunăstării sociale și individuale și protecția, managementul și amenajarea acestuia implică drepturi și responsabilități pentru fiecare.

Obiectivul general care trebuie urmărit în Planul Urbanistic General îl constituie valorificarea durabilă a potențialului natural, conservarea, reabilitarea și protecția componentelor mediului natural, în contextul creșterii economice echilibrate și al expansiunii edilitare. În vederea realizării acestui obiectiv este necesară elaborarea unei strategii care să vizeze următoarele direcții de dezvoltare:

- reducerea impactului fenomenelor de risc natural asupra teritoriului;
- ameliorarea sau eliminarea riscurilor antropice asupra mediului;

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

- conservarea și protecția mediului în contextul creșterii economice și edilitare;
- valorificarea sustenabilă a resurselor naturale;
- optimizarea funcțiilor urbane și îmbunătățirea raportului dintre funcțiile economice și componentele cadrului natural.

Consiliul Local protejează și conservă zona cu spații verzi existentă pe teritoriul comunei, în acest sens nu se vor emite sub nici o formă autorizații de construcție pentru locuințe, obiective industriale sau comerciale în zona spațiilor verzi.

Lista monumentelor istorice din Comuna Lerești

Cod LMI	Denumire	Localitate	Adresă	Datare
AG-I-s-A-13366	Ruinele bisericii din Lerești	sat Lerești Comuna Lerești	În fostul sat Lereștii de Sus	Secolul XV
AG-I-s-A-13387	Situl arheologic de la Voinești, punct "Măilătoaia"	sat Voinești Comuna Lerești	"Măilătoaia" pe "Malul lui Cocoș" pe câmpul de la Est de sat	
AG-I-m-A-13387.01	Castru de pământ	sat Voinești Comuna Lerești	"Măilătoaia" pe "Malul lui Cocoș" pe câmpul de la Est de sat	Epoca romană, Secolul II p. Chr.
AG-I-m-A-13387.02	Terme	sat Voinești Comuna Lerești	"Măilătoaia" pe "Malul lui Cocoș" pe câmpul de la Est de sat	Epoca romană, Secolul II p. Chr.
AG-II-m-B-13720	Biserica "Înălțarea Domnului,,	sat Lerești Comuna Lerești	În fostul sat Lereștii de Sus	1929
AG-II-m-B- 13721	Biserica	sat	În fostul sat	1860

	"Sf. Îngeri,,	Lerești Comuna Lerești	Lereștii de Sus	
AG-II-m-B-13852	Cămin cultural	sat Voinești Comuna Lerești	568	1937

Sursa: Ministerul Culturii si Patrimoniului Național - Institutul Național al Patrimoniului - Lista monumentelor istorice 2010, Județul Argeș

2.8. Populația, elemente demografice și sociale, sănătatea și educația

Evoluția populației

Anul	2002	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2014	2015
Total populație	5024	4993	4984	4972	4930	4886	4632	4682	4639

Sursa: Direcția de Statistică, Județul Argeș

Conform ultimului recensământ (2011), populația Comunei Lerești era de 4632 locuitori, ceea ce reprezintă 0,02% din populația României și 0,76% din populația Județului Argeș.

În perioada analizată, populația comunei a scăzut cu 385 locuitori. Satele Comunei Lerești figurează la ultimul recensământ cu o populație de:

- Satul Lerești – 2528 locuitori (55.53%);
- Satul Voinești – 1608 locuitori(34,72%);
- Satul Pojorâta – 452 locuitori(9.75%).

Piramida vârstelor pe sexe arată următoarele fenomene demografice:

- o bază îngustă a generației de tineri care este puțin numeroasă;
- generațiile cu vârste cuprinse între 30 și 44 ani dețin o pondere importantă în volumul populației, cu accent pe populația masculină.

Acest fapt relevă o importantă resursă de forță de muncă, dar, dacă nu se vor lua măsuri de stimulare a natalității, peste 25-30 de ani aceasta populație devine inactivă din punct de vedere economic și o sarcină socială din ce în ce mai mare pentru populația tânără viitoare;

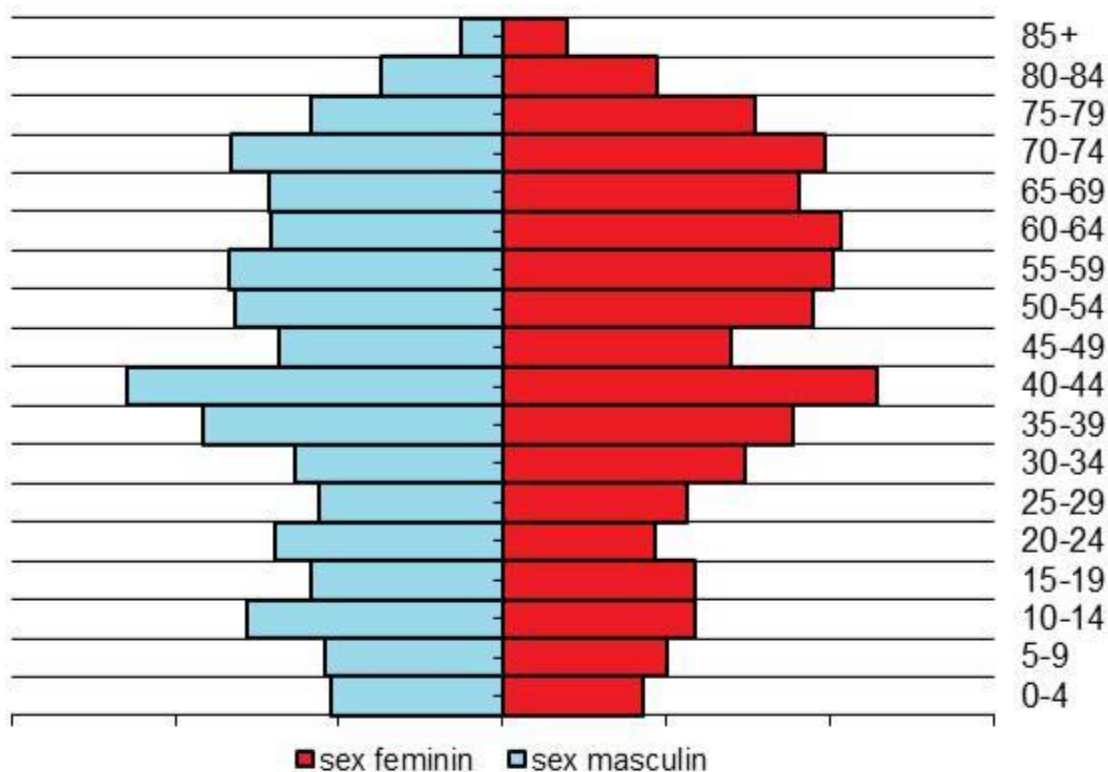
- vârful piramidei care este lărgit indică o populație vârstnică numeroasă. Forța de muncă, pe fondul unei tendințe de scădere, se găsește într-un procent substanțial în industrie (peste 70%), restul găsindu-se într-un mod

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

echilibrat în sectoarele agricultură, construcții, servicii comerciale și sociale. Dezechilibrele economice din ultima perioadă de tranziție au influențat substanțial fenomenul de somaj.

Dezechilibre sociale și demografice - spor natural negativ, îmbatrânirea populației, somaj ridicat.

Piramida vârștelor pe sexe în Comuna Lerești

Sursa: Direcția de Statistică Județul Arges

- Sănătate și servicii sociale - În prezent în Comuna Lerești, funcționează - 4 cabinete medicina de familie, un cabinet medicina dentara.

Cel mai apropiat spital cu cameră de gardă și urgențe se află în Municipiul Câmpulung, la o distanta de aproximativ 7 km.

Comuna mai beneficiază de un cabinet de medicină veterinară și două farmacii.

- Educație - Rețeaua de unități de învățământ public din Comuna Lerești este alcătuită din 3 grădinițe, 2 școli cu clasele I-VIII, 1 școală clasele I-IV:

- Sat Lerești: Școala gimnazială cu clase I-VIII și Grădinița Lerești;

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

- Sat Voinești: Școala gimnazială cu clase I-VIII și Grădinița Voinești;
- Sat Pojorâta: Școala primară cu clase I-IV, Grădinița Pojorâta.

Actul educațional este susținut de o rețea relativ bună care poate asigura școlarizarea la nivel gimnazial.

Începând cu anul 2015, în Comuna Lerești funcționează Centrul de asistență după programul școlar tip "after- school", furnizând servicii pentru un număr de maxim 20 beneficiari.

- Cultură - În Comuna Lerești funcționează o bibliotecă publică și două cămine culturale. Căminul Cultural Lerești a fost reabilitat cu fonduri din bugetul local în 2006-2007. Căminul Cultural Voinești, monument istoric reabilitat prin fonduri europene PNDR 2007-2013, M322.

Biblioteca Lerești - din anul 1963 Biblioteca funcționează în incinta Căminului Cultural Lerești. Fondul de carte - aproximativ 9.000 unități bibliografice, organizate în fonduri curente: cultură, literatură, lingvistică, dicționare, enciclopedii, bibliografii naționale, istorie, geografie, arheologie, turism, drept, filosofie, psihologie, religie, științe exacte, medicină, tehnică, agricultură. Din anul 2006, biblioteca beneficiază de un spațiu mai mare și o sală de lectură cu 16 locuri, din anul 2012 găzduiește un Centru de Informare Europeană inaugurat de Europe Direct Argeș din cadrul Bibliotecii Județene Argeș "Dinicu Golescu". La începutul anului 2013 a fost dotată de IREX România cu 4 calculatoare, scanner, imprimantă și videoproiector intrând astfel în programul BIBLIONET - internet gratuit pentru public.

2.9. Vegetația și fauna

Comuna se află în regiunea biogeografică holartică, în subregiunea Eurosiberiană, sectoarelor central – european și alpin, ce sunt caracterizate de: conifere, quercinee și asociații ierboase variate, repartizate altitudinal. Acesta ducând la identificarea mai multor etaje de vegetație.

- Etajul alpin - este situat insular în partea de nord a la 2200 m altitudine. Speciile de plante și arbori specifice acestui etaj: sunt: vegetația ierboasă reprezentativă acestui etaj este coarna (*Carex curvula*), rugina (*Juncus trifidus*), părușca (*Festuca supina*), clopoței (*Campanula alpina*), degetărușul (*Soldanella pussila*), piciorul cocoșului alpin (*Ranunculus*

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

alpestris), milițeaua (*Selene acaulis*), ciuboțica (*Primula minima*), ochiul șarpelui (*Eritrichium nanum*); pe lângă acestea se întâlnesc plante specifice pajiștilor alpine care sunt: Părușca (*Festuca supina*), iarba vântului (*Agrostis rupestris*), țăpoșica sau părul porcului (*Nardus stricta*), hurișor (*Poa annua*) și firuța (*Poa media*), licheni: (*Cetraria islandica*, *Cetraria nivalis*, *Cetraria cucullata*), mușchi: (*Rhytidium rugosum*, *Dicranum albicans*, *Polytrichum proliferum*). Vegetația lemnoasă este reprezentată în special de smârdar sau bujor de munte (*Rhododendron kotschyi*), sălcii pitice (*Salix reticulata*, *Salix herbacea*, *Salix retusa*), argințica (*Dryas octopetala*), ienupăr pitic (*Juniperus sibirica*), afin (*Vaccinium myrtillus*), merișor (*Vaccinium vitis idaea*).

- Etajul subalpin - caracteristic altitudinii de 1650 -1700 m, limita inferioară până la limita inferioară a etajului alpin, altitudine întâlnită în nordul teritoriului, pe culmile ce coboară spre sud. Speciile de plante și arbori ce predomină în acest etaj sunt tufișuri alcătuite din jneapăn sau pinul de munte (*Pinus montana*), ienupăr pitic (*Juniperus sibirica*), aninul de munte (*Alnus viridis*) etc., la care se adaugă smârdar sau bujor de munte (*Rhododendron kotschyi*), afin (*Vaccinium myrtillus*), merișor (*Vaccinium vitis idaea*). Pajiștile sunt alcătuite din iarba vântului (*Agrostis rupestris*), părușca (*Festuca supina*), firuța (*Poa media*), cimbrisor (*Thymus montanus*, *Tymus alpestris*), păiușul roșu (*Festuca rubra*), târșa mare sau păiușul bălților (*Deschampsia caespitosa*), țăpoșica (*Nardus stricta*), aici mai apar izolat molidul (*Picea excelsa*) și zăda (*Larix decidua*).

- Etajul boreal - Limita inferioară a etajului boreal este de 1400 m, reprezentat de două subetaje și anume subetajul montan de molidișuri și subetajul montan de amestecuri. Specii de plante și arbori specifici acestui etaj sunt: molidul (*Picea excelsa*), scorușul (*Scorbus succuparia*), paltinul (*Acer pseudoplatanus*), zăda (*Larix decidua*), fag (*Fagus silvatica*). Arbuști: soc roșu (*Sambucus racemosa*), caprifoi (*Lonicera nigra*), coacăz de munte (*Ribes alpinum*), afin (*Vaccinium myrtillus*). Pe pajiștile secundare sunt formațiuni vegetale ale următoarelor specii: zburătoarea (*Chamaenerion angustifolium*), trestia de pădure (*Calamagrostis arundinacea*), tufărișuri de zmeură (*Rubus idaeus*), păiuș roșu (*Festuca rubra*), păiușcă (*Agrostis tenuis*), țăpoșica (*Nardus stricta*), târșa mare sau păiușul bălților (*Deschampsia caespitosa*), rogozul (*Carex leporina*), hurișor (*Poa annua*), clopoței (*Campanula abietina*), sunătoare (*Hypericum perforatum*), ștevia

stânelor (*Rumex alpinus*), urzica (*Urtica dioica*), golomat (*Dactylis glomerata*).

- Etajul nemoral - Situat de la limita inferioară a etajului boreal și este situat în limita sudică a teritoriului. Speciile de plante și arbori specifici acestui etaj sunt reduse de predominanța următoarelor specii: fagul (*Fagus silvatica*), gorunul (*Quercus petraea*), mai ales în zona de deal, carpenul (*Carpenus betulus*), paltinul de munte (*Acer pseudoplatanus*), jugastrul (*Acer campestre*), bradul (*Abies alba*), pinul silvestru (*Pinus silvestris*), pinul negru (*Pinus nigra*). Subarbuștii întâlniți sunt: voinicer și lemn râios (*Evonymus europae*, *Evonymus verrucosa*), alun (*Corylus avellana*), corn, sânțer (*Cornus mas*, *Cornus sanguinea*). Flora erbacee este alcătuită din: păiuș (*Festuca silvatica*), firuța de pădure (*Poa nemoralis*), mărgeluță (*Melica uniflora*), ferigi (*Dryopteris filix mas*), murul (*Rubus hirtus*, *Rubus nigra*), păștița (*Anemone ranunculoides*), rodul pământului (*Arum maculatum*), cucuta de pădure (*Galium schultesii*), leurda (*Allium ursinum*), păiușcă (*Agrostis tenuis*), târșă mare sau păiușul bălților (*Deschampsia caespitosa*), țăpoșica (*Nardus stricta*), golomat (*Dactylis glomerata*), hurișor (*Poa annua*), zăzanie (*Lolium perenne*), bărboasa (*Botriochloa ischaemum*), păiuș (*Festuca valensiaca*), scradă (*Festuca drymeia*), trestioara (*Calamagrostis arundinacea*), mușchi: (*Mnium cuspidatum*, *Mnium affine*). Plante de primăvară: vioreaua (*Scilla bifolia*), brebenei (*Corydalis cava*), ceapa ciorii (*Gagea lutea*), ghiocelul (*Galathea nivalis*), rogozuri (*Carex pilosa*, *Carex silvatica*).

- Vegetația azonală - este specifică arealelor cu exces de umiditate cum sunt lunca, arealele mlăștinoase tinoavele, lacurile și iazurile din sectorul subcarpatic. Specific acestor areale sunt în lunci: aninul negru (*Alnus glutinosa*), aninul alb (*Alnus incana*), ce alternează cu salcia (*Salix alba*), iarba câmpului (*Agrostis stolonifera*), cu specii de *Carex* (rogoz) și *Juncus* (țipirig). Stuf (*Phragmites communis*), papura (*Typha latifolia* și *Typha angustifolia*). În arealele mlăștinoase se întâlnesc specii de stuf, papură, rogoz, țipirig, iar în cele alimentate pluvial se întâlnește mușchiul de turbă (*Sphagnum*) și mesteacănul pitic (*Betula nana*). Specific arealului izvoarelor sărate de pe valea Slănicului sunt pâlcurile de *Salicornia herbacea* și *Salsola soda*. Vegetația arboricolă cât și cea ierboasă reprezintă o sursă importantă de venit pentru localitate. Acestea sunt: plante melifere (plante puternic polenizate folosite pentru apicultură), ciupercile, plantele de

pădure cu fructe, plante medicinale și aromatice și brazi pentru pomii de iarnă. Principala specie forestieră importantă din punct de vedere apicol, este salcâmul, pe lângă aceasta se adaugă și flora spontană (zmeurul, murul, măceșul, păducelul, socul, flora erbacee ș.a.). Ciupercile comestibile se recoltează și valorifică: ceea ce prezintă pondere economică mare sunt hribii și ghebele. Pe lângă acestea se mai întâlnesc următoarele specii de ciuperci comestibile: crăița, ciuciuleții, vinețica, bureții vineți, păstrăvul fagului. Arbuștii fructiferi cu pondere economică mare sunt: zmeurul, murul și măceșul. Pe lângă aceștia, în flora spontană se mai întâlnesc: afinul, alunul, păducelul, socul negru și roșu, ș.a. Plantele medicinale și aromate aparțin florei spontane, printre speciile predominante sunt: sunătoarea (*Hypericum perforatum*), cimbrisorul (*Thymus montanus*, *Tymus alpestris*), coada calului, traista ciobanului, codița șoricelului, socul, pătlagina, cicoarea, mușețelul, păducelul, măceșul, menta, crețișoara, salvia, rostopoasca, cătina, muguri de brad, conurile de la brad molid și pin, larița, ienupărul, piciorul cocoșului, păștița ș.a..

- Fauna - Fauna montană - Acest areal din teritoriul administrativ al comunei pe lângă altitudinile mari, morfologia specifică și vegetația tipică cuprinde diferite specii de animale a căror arie de răspândire este foarte largă, printre acestea se numără: Cerbul comun (*Corvus elaphus*), căpriorul (*Capreolus capreolus*), capra neagră (*Rupicapra rupicapra*), râs (*Lynx lynx*), pisică sălbatică (*Felis silvestris*), viezure, ursul (*Ursus arctos*), mistrețul (*Sus scrofa*), lupul (*Canis lupus*), vulpea (*Vulpes vulpes*), veverița (*Sciurus vulgaris*), jdeulr de copac (*Martes martes*), șoarecele vârgat (*Sicista betulina*), șoarecele gulerat (*Apodemus flavicolis*), iar vara pătrund din etajul inferior iepuri, ș.a. Melcii întâlniți în etajul boreal sunt *Vitrea diaphana*, *Retinella pura*, *Oxychilus plaber*. Păsări: cocoșul de munte (*Tetrao uragallus*), cocoșul de mesteacăn (*Lyrurus tetrix*), fâsa de munte (*Anthus spinoletta*), brumărița (*Prunella colaris*), acvila de munte (*Aquila chysaetos*), corbul (*Corvus corax*) ciocănitoarea cu trei degete (*Picoides trdactylus*), ciocănitoarea neagră (*Dryocopus martius*), pitulicele, mierlele pătrund din etajul inferior. Târâtoare și branhiopode: salamandra (*Salamdra salamandra*), broasca roșie de munte (*Rana temporaria*), vipera (*Vipera berus*), șarpele orb (*Anguis fragilis*).

- Fauna de deal - Speciile de animale răspândite în aria zonei sunt: mistrețul (*Sus scrofa*), căpriorul (*Capreolus capreolus*), vulpe (*Vulpes vulpes*), jder de

copac (*Martes martes*), șoarecele gulerat (*Apodemus flavicolis*), veverița (*Sciurus vulgaris*), jderul de piatră (*Martes foina*), pârșul (*Glis glis*). Păsări: lăstunul mare sudic (*Alpus melba*), potârnichea (*Perdix perdix*), ciocănitoarea sură (*Picus canus*), gaița (*Garrulus glandarius*), mierla (*Merula*), ciocârlia de pădure (*Lulula arborea*), pițigoi (*Aegythalos caudatus*), cinteaza (*Fringila coelebs*) ș.a, ierunca (*Tetrastes bonasia*), șorecarul (*Buteo buteo*), buha (*Bubo bubo*), măcăleandru (*Erithacus rubecula*), ciocănitoarea mare (*Dendrocopos major*), pițigoiul mare (*Parus major*), pitulicea sfârâietoare (*Phylloscopus sibilatrix*), Uliul păsărar (*Accipiter nisus*), porumbelul de scorbură (*Columba oenas*), porumbelul gulerat (*Columba palumbus*), codbatura (*Motacilla alba*), codbatura galbenă (*Motacilla flava*), porumbeii sălbatici (*Columba palumbus*, *Columba oenas*) și turtureaua (*Streptopelia turtur*), graur (*Sturnus vulgaris*), mierla (*Turdus merula*), stăncuța (*Corvus monedula*), privighetoarea neagră (*Sylvia atricapilla*), privighetoarea roșie (*Luscinia megarhynchos*), ciocănitoarea sură (*Picus canus*), pițigoiul de livadă (*Parus lugubris*), gaița (*Garrulus glandarius*) etc. Răpitoarele cu pene specifice dealurilor piemontane sunt, în primul rând, gaia roșie (*Milvus milvus*), oaspete de vară, uliul porumbar (*Accipiter gentilis*) și viesparul (*Pernis apivorus*). Dintre mamifere reținem: pârșul de stejar sau de ghindă (*Eliomys quercinus*), pârșul cu coadă stufoasă (*Dryomys nitedula*).

Fauna cinegetică - Vânatul principal îl constituie următoarele specii: cerbul comun, căpriorul, capra neagră, ursul, mistrețul, cocoșul de munte, lup, râs, pisică sălbatică, viezure, vulpe, jder de copac. Recoltarea acestuia de pe fondurile de vânătoare conform legilor în vigoare, reprezintă o sursă importantă de venit, pentru ocolul silvic ce administrează aceste fonduri.

2.10. Arii naturale protejate

Pe teritoriul administrativ al Comunei Leresti, se regăsesc următoarele arii naturale protejate: Aria naturală protejată de importanță comunitară RÂUL TÂRGULUI - ARGEȘEL - RÂUȘOR (ROSCI0381) și Aria naturală protejată de importanță comunitară MUNȚII FĂGĂRAȘ (ROSCI0122).

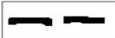

- Aria naturală protejată de importanță comunitară RÂUL TÂRGULUI - ARGEȘEL - RÂUȘOR (ROSCI0381), cu suprafața totală de 13213.30 ha, pe teritoriul Comunei Lerești ocupă o suprafață de 6367,61 ha (45 %).

PLAN DE ÎNCADRARE
ARIA NATURALĂ PROTEJATĂ DE IMPORTANȚĂ COMUNITARĂ
RÂUL TÂRGULUI - ARGEȘEL - RÂUȘOR - ROSCI 0381

LEGENDA

	Limită de județ
	Limita Comunei Lerști
	Limită arie protejată

FORMULAR STANDARD NATURA 2000
RÂUL TÂRGULUI - ARGEȘEL - RÂUȘOR (ROSCI0381)

1. IDENTIFICAREA SITULUI

Tip B ;

Codul sitului: ROSCI0381

Data completării: 201101;

Datele indicării și desemnării/clasificării sitului: - ;

Data propunerii ca sit SCI: 201101;

Legături cu alte situri Natura 2000:

Responsabili: Grupul de lucru Natura 2000

Numele sitului: Râul Târgului - Argeșel – Râușor.

2. LOCALIZAREA SITULUI

Longitudine: 25.058889;

Latitudine: 45.449444;

Suprafata (ha): 13213.30;

Altitudine(m): Minimă 760.00, Maximă 2411.00, Medie 1325.00;

Regiunea administrativă:

Județ	Pondere (%)
RO031 - Arges,	100.00

Regiunea biogeografică: Alpină.

3. INFORMAȚII ECOLOGICE

Tipuri de habitat prezente în sit și evaluarea sitului în ceea ce le privește:

Reprezentivitate: A - excelent, B - buna, C - semnificativ, D – nesemnificativă; Suprafața relativă: A - $p > 15\%$, B - $15 > p > 2\%$, C - $2 > p > 0\%$; Starea de conservare: A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă; Evaluarea globală: A - valoare excelentă, B - valoare bună, C - valoare considerabilă.

Cod	Pondere	Reprezentativitate	Suprafața relativă	Stare de conservare	Evaluare globală
9110 - Păduri de fag de tip Luzulo Fagetum	37.10	A	C	B	B
91E0 - Păduri aluviale cu Alnus glutinosa și	0.30	A	C	B	B

Fraxinus excelsior *					
91V0 - Păduri dacice de fag	6.50	A	C	B	B
9410 - Păduri acidofile de Picea abies din regiunea montană	28.10	A	C	B	B
3220 - Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane	0.01	D			
4070 - Tufărișuri cu Pinus mugo și Rhododendron myrtifolium *	0.02	B	C	B	B
4060 - Tufărișuri alpine și boreale	0.05	B	C	B	
6430 - Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	0.10	B	C	B	B
6230 - Pajiști montane de Nardus bogate în specii pe substraturi silicioase *	0.50	B	C	B	B
8110 - Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin	0.05	B	C	B	B

Specii de mamifere enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă; Evaluare (populație): A - 100 p > 15%, B - 15 p > 2%, C - 2 p > 0%, D - nesemnificativă; Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă; Evaluare (izolare): A - aproape izolat, B - populație ne-izolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă; Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă.

Cod	Nume	Populatie				Evaluarea sitului			
		Residenta	Migratoare			Populatie	Conservare	Izolare	Evaluare globala
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
1345	Ursus actos	P				C	B	C	B
1352	Canis lupus	P				C	B	C	B
1361	Lynx lynx	P				C	B	C	B

Specii de amfibieni si reptile enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Populatie: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă; Evaluare (populatie): A - 100 p > 15%, B - 15 p > 2%, C - 2 p > 0%, D - nesemnificativă; Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă; Evaluare (izolare): A - aproape izolat, B - populație ne-izolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă; Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă.

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residentă	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
1193	Bombina variegata	P				C	B	C	B
2001	Triturus montandoni	RC				C	B	B	B

Specii de pesti enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă; Evaluare (populație): A - 100 p > 15%, B - 15 p > 2%, C - 2 p > 0%, D - nesemnificativă; Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă; Evaluare (izolare): A - aproape izolată, B - populație ne-izolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă; Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă.

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

Cod	Nume	Populație			Evaluarea sitului				
		Residentă	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
1163	Cottus gobio	P				C	B	C	B

Specii de nevertebrate enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă; Evaluare(populație): A - 100 p > 15%, B - 15 p > 2%, C - 2 p > 0%, D - nesemnificativă; Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație ne-izolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă; Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă.

Cod	Nume	Populație			Evaluarea sitului				
		Residentă	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
4014	Carabus variolosus	P				C	B	C	B
1087	Rosalia alpina	P				C	B	C	B

Alte specii importante de flora și fauna

A - Lista roșie de date naționale, B - Endemic, C - Convenții internaționale (Berna, Bonn, etc.), D - Alte motive

Categorie	Cod	Denumire științifică	Populație	
Plante	1762	Arnica montana	500-1000 i	A
Plante		Campanula patula ssp. abietina	300-1000 i	A
Plante		Saponaria pumilio	20-100 i	A

4. DESCRIEREA SITULUI

Caracteristici generale ale sitului

Clase de habitat	pondere în %
N06 - Ape dulci continentale (statatoare, curgătoare)	2.00
N08 - Lande, tufarisuri, maquis și garigue, phrygana	5.00
N09 - Pajiști uscate, stepe	6.00
N14 - Pajiști ameliorate	4.00
N16 - Paduri caducifoliolate	29.00

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

STUDIUL DE FUNDAMENTARE PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI, RISCURI NATURALE ȘI ANTROPICE PENTRU
PLANUL URBANISTIC GENERAL COMUNA LEREȘTI, JUDEȚUL ARGEȘ Page 29

N17 - Paduri de conifere	35.00
N19 - Paduri mixte	16.00
N26 - Habitate de pduri (paduri in tranzitie)	3.00
TOTAL SUPRAFATA HABITAT	

Alte caracteristici ale sitului

Situl Râul Târgului-Argeșel-Râșor este localizat în partea nordică a Județului Argeș, pe cîlna sudică a Munților Iezer, din Masivul Făgăraș. Din punct de vedere geomorfologic, situl este situat în zona montană și premontană a Munților Iezer, doar extremitatea nord-estică a sitului este situată la nord de râul Dambovită, spre culmea Tamas, dintre Masivul Piatra Craiului și Masivul Făgăraș. Unitățile morfologice de relief sînt: versanții, văile, platourile și luncile. Versanții reprezintă unitatea morfologică dominantă, cu înclinare medie pînă la puternică și foarte puternică. Altitudinea sitului variază de la cca. 800 m (în ua 50, UP III Lerestii, OS Campulung) la peste 2000 m în Iezerul Mic, Muchea Vacarea (2319 m Piscul Catunului). Vegetația forestieră urcă pînă la cca 1950 m (ua 31 C, UP IV Rausor, OS Campulung). Expoziția generală a sitului este sudică, cu expoziții de detaliu predominant sudice, estice, vestice. Substratul geologic este constituit din roci cristaline intens metamorfizate în Munții Iezer și din calcare și conglomerate calcaroase în culoarul văii Dambovită. În aceste condiții, în funcție de pantă, s-au format soluri superficiale, cu roca la zi, foarte superficiale pînă la superficiale, excesiv scheletice, pe versanții cu înclinare mare, și soluri mijlociu profunde pînă la profunde, pe versanții cu înclinare slabă spre moderată. Rețeaua hidrografică este foarte bogată, cu curgere de la nord spre sud, fiind constituită din Raul Targului cu afluentul sau Rausor, Argeșelul, Rausorul și Dambovită. Pe Raul Targului a fost construit lacul de acumulare Rausor, amonte de localitatea Lerestii. Climatul este temperat -continental, specific etajului montan, influențat de etajarea altitudinală a sitului, de orientarea și înclinarea versanților, ceea ce duce la etajarea climatică a teritoriului și la apariția unei diversități de topoclimate. Solurile aparțin preponderent claselor cambisoluri și spodosoluri (peste 97%). Pe suprafețe restrânse apar și soluri rendzinice, dezvoltate pe substrat calcaros. Vegetația sitului este influențată de dezvoltarea altitudinală a a climei și a solurilor, fiind specifică următoarelor etaje: etajul alpin (la altitudini de peste 1900 m, în golul alpin Iezer, la obarsia paraului Rausor); etajul subalpin (la altitudini

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

cuprinse între 1700 (1800) m și 2000 m, la obarsia paraului Rausor); etajul boreal al molidisurilor (la altitudini de peste 1300 și până la cca. 1700-1800 m); etajul nemoral al pădurilor de amestec de fag cu rasinoase și a fagetelor). Principalele clase de habitate identificate în sit, pe baza informațiilor din teren, precum și a analizei GIS a ortofotoplanurilor și a informației din CLC 2006, sunt pădurile (80%), ape dulci continentale curgătoare și statatoare (1,6%), pajști alpine și subalpine (5%), pajști seminaturale umede (4,6%), tufarisuri alpine și subalpine (5,2%), stancării (0,2%), alte terenuri (3,4%), construcții industriale (0,1%).

Calitate și importanță

Sit important, între altele, și pentru amfibieni: buhaiul de baltă cu burta galbenă (*Bombina variegata*) și tritonul carpătin (*Triturus montandoni*), acesta din urmă având populații bogate în unele puncte ale sitului.

Situl Râul Târgului-Argeșel-Râușor este important pentru biodiversitate din următoarele motive: I). habitatele forestiere 9410 și 91V0 pentru care s-a solicitat desemnarea de situri suplimentare în regiunea biogeografică alpină;

II). speciile de carnivore mari - urs, lup, râs - pentru care s-a solicitat desemnarea de situri suplimentare;

III). culoar ecologic pentru carnivore, asigurând conectivitatea Masivului Făgăraș (Munții Iezer) cu Masivele Piatra Craiului și Bucegi (Munții Leaota);

IV). specii de amfibieni și de nevertebrate.

Vulnerabilitate

Între factorii de impact antropic se numără: exploatarea forestieră, traficul rutier (ce afectează amfibienii, mai ales în zona lacului de baraj Râușor), turismul necivilizat (ducând la poluare cu deseuri). Documentație Observații în teren, 2008. Iftime, A., Iftime, O., Pop, D. A., 2009. Observations on the herpetofauna of the Iezer-Papusa Massif (southern Carpathians, Romania). *Herpetozoa* (Wien), 22 (1/2): 5564; Măciu, M., Chioreanu, A., Vacaru, V., ed., 1982. Enciclopedia geografică a României. Ed. științifică și Enciclopedică, București, 847 pp.; Ghinea, D., 2002. Enciclopedia geografică României. Ed. Enciclopedică, București 1456 pp. Amenajamentul OS Campulung (UP III, Leresti, UP IV Rausor, UP V Voia, UP VI Argeșel), ICAS, 2006; Amenajamentul OS Rucar (UP II, UP III), ICAS, 1997;

5. STATUTUL DE PROTECȚIE AL SITULUI ȘI LEGĂTURA CU BIOTOPURILE CORINE

Clasificare la nivel național și regional

Cod	Pondere %
RO02 - Parc national	0.04
RO03 - Monument al naturii	0.01

Relațiile sitului descris cu alte situri - desemnate la nivel național sau regional

Cod	Tip	Suprapunere %	Numele sitului
RO02 Parc national		0.04	M-Piatra Craiului
RO03 - Monument al naturii		0.01	2.133.-Lacul lezer

6. ACTIVITĂȚILE ANTROPICE ȘI EFECTELE LOR ÎN SIT ȘI ÎN JURUL ACESTUIA

Activități antropice, consecințele lor generale și suprafața din sit afectată
Activități și consecințe în interiorul sitului

Intensitatea influenței: A – mare, B - medie, C - scăzută; Influenta: (+) - pozitivă, (0) - neutră, (-) - negativă.

Cod	Intensitate	% din sit	Influența
400 - Urbanizare, industrializare, si alte activitati similare	A	0.00	-
421 - Depozit de deseuri menajere	A	0.00	-
160 - Managementul silvic	A	95.00	-
502 - Strazi, autostrazi	A	5.00	-
623 - Vehicule motorizate	A	10.00	-

Activități și consecințe în jurul sitului

Intensitatea influenței: A – mare, B - medie, C - scăzută; Influența: (+) - pozitivă, (0) - neutră, (-) - negativă

Cod	Intensitate	% din sit	Influenta
- Managementul silvic	A	0.00	+
400- Urbanizare, industrializare, si alte activitati similare	A	0.00	-

Managementul sitului

Organismul responsabil pentru managementul sitului

Nu exista structura de administrare.

Planuri de management al sitului

Nu există plan de management.

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

Tipuri de habitat prezente în sit:

Cod SCI: 9110 - Paduri dacice de fag de tip Luzulo- Fagetum

Raspandire: in toti Carpatii romanesti, cu frecventa mare in Carpatii Meridionali si Occidentali, in regiunea de munte si, in parte, pe dealurile inalte, in etajul nemoral. Structura: Fitocenozes edificates de specii europene-balcanice, mezoterme, mezofite, mezotrofe. Stratul arborilor, constituit exclusiv din fag (*Fagus sylvatica* ssp. *sylvatica* la altitudini mari, ssp. *Moesiaca* la altitudini mici), sau cu putin amestec de paltin de munte (*Acer pseudoplatanus*), brad (*Abies alba*) la altitudini mari, gorun (*Quercus petraea*), carpen (*Carpinus betulus*), plop tremurator (*Populus tremula*), ulm (*Ulmus glabra*), cires (*Cerasus avium*) la altitudini mici; are acoperire ridicata (80–90%) si inaltime de 23–28 m la 100 de ani. Stratul arbustilor, relativ slab dezvoltat, cu exemplare de *Sambucus racemosa*, *S. nigra*, *Corylus avellana*, *Crataegus monogyna*, *Evonymus europaea*, *Daphne mezereum* s.a. Stratul ierburilor si subarbustilor: dominat de *Festuca drymeia* ca strat acoperitor pe suprafete mari sau in palcuri de diferite dimensiuni; participa elemente din „flora de mull” si din flora acidofila, mai rar *Rubus hirtus*. Valoare conservativa: redusa. Compozitie floristica: Specii edificatoare: *Fagus sylvatica* ssp. *sylvatica*, ssp. *moesiaca*. Specii caracteristice: *Festuca drymeia*. Alte specii importante: *Galium odoratum*, *Calamagrostis arundinacea*, *Carex pilosa*, *Dentaria bulbifera*, *Euphorbia amygdaloides*, *Lamium galeobdolon*, *Lathyrus vernus*, *Luzula luzuloides*, *Poa nemoralis*, *Pulmonaria obscura*, *Scrophularia nodosa*, *Viola reichenbachiana* s.a. Corespunde Habitatelor din Romania:

- R 4102 Paduri sud-est carpatice de molid (*Picea abies*), fag (*Fagus sylvatica*) si brad (*Abies alba*) cu *Hieracium rotundatum*; Valoare conservativa: moderata.

- R 4105 Paduri sud-est carpatice de fag (*Fagus sylvatica*) si brad (*Abies alba*) cu

Festuca drymeia; Valoare conservativa: moderata.

- R 4106 Paduri sud-est carpatice de fag (*Fagus sylvatica*) si brad (*Abies alba*) cu *Hieracium rotundatum*; Valoare conservativa: moderata.

- R 4107 Paduri sud-est carpatice de fag (*Fagus sylvatica*) si brad (*Abies alba*) cu *Vaccinium myrtillus*; Valoare conservativa: mare.

R 4110 Paduri sud-est carpatice de fag (*Fagus sylvatica*) cu *Festuca drymeia*;
Valoare conservativa: redusă.

Cod SCI: 91E0 - Paduri aluviale cu *Alnus glutinosa* si *Fraxinus excelsior*

Raspandire: in luncile montane din toti Carpatii Romaniei, in etajul boreal, mai putin frecvent in Carpatii Occidentali. Suprafete: circa 4.000 ha, mai frecvent in Carpatii Meridionali si Orientali. Statiuni: Altitudini 700 – 1700 m. Clima: T = 7,5–2 gr.C, P = 800–1200 mm. Relief: lunci montane inguste, versanti umeziti de izvoare. Roci: variate, calcaroase si silicioase, sub formă de pietrisuri, nisipuri grosiere. Soluri: de tip litosol, gleiosol, superficiale, scheletice, acide, mezobazice, permanent umede-ude, mezotrofice.

Structura: Fitocenoze edificate de specii europene, boreale. Stratul arborilor, compus exclusiv din anin alb (*Alnus incana*) sau cu putin amestec de molid (*Picea abies*), brad (*Abies alba*), fag (*Fagus sylvatica*), la altitudini mai mici anin negru (*Alnus glutinosa*) s.a.; are acoperire de 80–100% si înălțimi de 15–25 m la 50 de ani.

Stratul arbustilor lipseste sau este slab dezvoltat, compus din *Salix triandra*, *Corylus avellana*, *Lonicera xylosteum*, *Prunus padus*. Stratul ierburilor si subarbustilor, obisnuit puternic dezvoltat, dominat de *Petasites albus* si *Telekia speciosa*. Valoare conservativa: foarte mare. Compozitie floristica: Specii edificatoare: *Alnus incana*.

Specii caracteristice: *Telekia speciosa*. Alte specii importante: *Angelica sylvestris*, *Aegopodium podagraria*, *Athyrium filix-femina*, *Carex remota*, *Cardamine impatiens*, *Chaerophyllum hirsutum*, *Circaea lutetiana*, *Cirsium oleraceum*, *Dryopteris filix-mas*, *Glechoma hederacea*, *Geranium phaeum*, *Festuca gigantea*, *Impatiens nolitangere*, *Mentha longifolia*, *Myosotis sylvatica*, *Matteuccia struthiopteris*, *Oxalis acetosella*, *Petasites hybridus*, *P. kablikianus*, *Ranunculus repens*, *Salvia glutinosa*, *Stachys sylvatica*, *Stellaria nemorum*, *Tussilago farfar* s.a. Corespunde Habitatelor din România:

- R 4401 Paduri sud-est carpatice de anin alb (*Alnus incana*) cu *Telekia speciosa*; Valoare conservativa: foarte mare.

- R 4402 Paduri daco – getice de lunci colinare de anin negru (*Alnus glutinosa*) cu *Stellaria nemorum*; Valoare conservativa: foarte mare.
- R 4405 Paduri sud-est carpatice de plop negru (*Populus nigra*) cu *Rubus caesius*; Valoare conservativa: foarte mare.

Cod SCI: 91E0 - Paduri aluviale cu *Alnus glutinosa* si *Fraxinus excelsior*

Raspandire: in luncile montane din toti Carpatii Romaniei, in etajul boreal, mai putin frecvent in Carpatii Occidentali. Suprafete: circa 4.000 ha, mai frecvent in Carpatii Meridionali si Orientali.

Statiuni: Alitudini 700–1700 m. Clima: T = 7,5–2 gr.C, P =800–1200 mm.

Relief: lunci montane inguste, versanti umeziti de izvoare. Roci: variate, calcaroase si silicioase, sub formă de pietrisuri, nisipuri grosiere. Soluri: de tip litosol, gleiosol, superficiale, scheletice, acide, mezobazice, permanent umede-ude, mezotrofile.

Structura: Fitocenoze edificate de specii europene, boreale. Stratul arborilor, compus exclusiv din anin alb (*Alnus incana*) sau cu putin amestec de molid (*Picea abies*), brad (*Abies alba*), fag (*Fagus sylvatica*), la altitudini mai mici anin negru (*Alnus glutinosa*) s.a.; are acoperire de 80–100% si înălțimi de 15–25 m la 50 de ani. Stratul arbustilor lipseste sau este slab dezvoltat, compus din *Salix triandra*, *Corylus avellana*, *Lonicera xylosteum*, *Prunus padus*. Stratul ierburilor si subarbustilor, obisnuit puternic dezvoltat, dominat de *Petasites albus* si *Telekia speciosa*.

Valoare conservativa: foarte mare. Compozitie floristica: Specii edificatoare: *Alnus incana*.

Specii caracteristice: *Telekia speciosa*. Alte specii importante: *Angelica sylvestris*, *Aegopodium podagraria*, *Athyrium filix-femina*, *Carex remota*, *Cardamine impatiens*, *Chaerophyllum hirsutum*, *Circaea lutetiana*, *Cirsium oleraceum*, *Dryopteris filix-mas*, *Glechoma hederacea*, *Geranium phaeum*, *Festuca gigantea*, *Impatiens nolitangere*, *Mentha longifolia*, *Myosotis sylvatica*, *Matteuccia struthiopteris*, *Oxalis acetosella*, *Petasites hybridus*, *P. kablikianus*, *Ranunculus repens*, *Salvia glutinosa*, *Stachys sylvatica*, *Stellaria nemorum*, *Tussilago farfar* s.a. Corespunde Habitadelor din România:

- R 4401 Paduri sud-est carpatice de anin alb (*Alnus incana*) cu *Telekia speciosa*; Valoare conservativa: foarte mare.

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

- R 4402 Paduri daco – getice de lunci colinare de anin negru (*Alnus glutinosa*) cu *Stellaria nemorum*; Valoare conservativa: foarte mare.
- R 4405 Paduri sud-est carpatice de plop negru (*Populus nigra*) cu *Rubus caesius*; Valoare conservativa: foarte mare.

Cod SCI: 91VO– Paduri dacice de fag (Symphyto- Fagion)

Structura: Fitocenoze edificate de specii europene nemorale. Stratul arborilor, compus, in etajul superior, din fag (*Fagus sylvatica*) cu exemplare de paltin de munte (*Acer pseudoplatanus*), frasin (*Fraxinus excelsior*), iar in etajul inferior pot apărea jugastru (*Acer campestre*), carpen (*Carpinus betulus*); are acoperire 60–80% si inaltime de 20–30 m la 100 de ani. Stratul arbustilor, slab dezvoltat, compus din *Ribes uva-crispa*, *Spiraea chamaedrifolia*, *Cornus sanguinea*, *Sambucus nigra*, *Daphne mezereum*, *Corylus avellana*, *Crataegus monogyna*, *Rosa pendulina*, *Evonymus europaeus*. Stratul ierburilor si subarbustilor, dominat de *Phyllitis scolopendrium* cu multe elemente din flora de mull (*Dentaria glandulosa*, *Galium odoratum*, *Asarum europaeum* etc).

Valoare conservativa: foarte mare.

Compozitie floristica: Specii edificatoare: *Fagus sylvatica*. Specii caracteristice: *Phyllitis scolopendrium*. Alte specii importante: *Actaea spicata*, *Aconitum moldavicum*, *Asplenium trichomanes*, *Athyrium filix-femina*, *Brachypodium sylvaticum*, *Campanula persicifolia*, *Cardamine impatiens*, *Carex sylvatica*, *Cystopteris fragilis*, *Dentaria glandulosa*, *D. bulbifera*, *Lamium galebdolon*, *Geranium phaeum*, *Helleborus purpurascens*, *Doronicum columnae*, *Dryopteris filixmas*, *Euphorbia amygdaloides*, *Hepatica nobilis*, *H. transilvanica*, *Hordelymus europaeus*, *Isopyrum thalictroides*, *Lilium martagon*, *Lunaria rediviva*, *Moehringia muscosa*, *Mercurialis perennis*, *Melica uniflora*, *Myosotis sylvatica*, *Oxalis acetosella*, *Polypodium vulgare*, *Polystichum aculeatum*, *Pulmonaria rubra*, *Poa nemoralis*, *Rubus hirtus*, *Salvia glutinosa*, *Sanicula europaea*, *Stachys sylvatica*, *Symphytum cordatum* s.a.

Corespunde Habitatelor din România:

R4101 - Păduri sud-est carpatice de molid (*Picea abies*), fag (*Fagus sylvatica*) si
brad (*Abies alba*) cu *Pulmonaria rubra* R4103- Păduri sud-est carpatice de molid

(*Picea abies*), fag (*Fagus sylvatica*) și brad (*Abies alba*) cu *Leucanthemum waldsteinii*

R4104- Păduri sud-est carpatice de fag (*Fagus sylvatica*) și brad (*Abies alba*) cu *Pulmonaria rubra*

R4108- Păduri sud-est carpatice de fag (*Fagus sylvatica*) și brad (*Abies alba*) cu *Leucanthemum waldsteinii*

R4109- Păduri sud-est carpatice de fag (*Fagus sylvatica*) cu *Symphytum cordatum*

R4116 - Păduri sud-est carpatice de fag (*Fagus sylvatica*) cu *Phyllitis scolopendrium*.

Cod SCI: 9410 – Paduri acidofile de Picea abies din regiunea montana (Vaccinio- Piceetea)

Raspandire: in toti Carpatii romanesti, la contactul etajului nemoral cu etajul boreal.

Suprafete: circa 15.000 de ha, din care 6.500 de ha in Carpatii Meridionali, 6000 in Carpatii Orientali, 2.500 in Carpatii Occidentali.

Statiuni: Alitudini 1000–1450 m.

Clima: T = 4,5–3,5 gr.C, P = 900–1200 mm. Relief: versanti cu inclinări, in general,

mari și expozitii diferite, rar culmi, platouri. Roci: sisturi cristaline și alte roci acide. Soluri: de tip podzol, prepodzol, mijlociu profundesuperficiale, acide, oligobazice, umede, oligotrofile.

Structura: Fitocenoze edificate de specii europene boreale și nemorale. Stratul

arborilor, compus din molid (*Picea abies*) și fag (*Fagus sylvatica*) in proporții diferite,

iar in amestec brad (*Abies alba*), scorus (*Sorbus aucuparia*), are acoperire de 70–80% și înălțimi de 18–25 m la molid și 16– 22 la fag la 100 de ani.

Stratul arbustilor lipseste.

Stratul ierburilor și subarbustilor dominat de *Calamagrostis*, *Luzula luzuloides*, *Vaccinium myrtillus*.

Valoare conservati va: mare.

Compozitie floristica: Specii edificatoare: *Picea abies*, *Fagus sylvatica*. Specii caracteristice. *Hieracium rotundatum*. Alte specii importante: *Athyrium filix-femina*, *A. distentifolia*, *Calamagrostis arundinacea*, *C. villosa*,

Dryopteris dilatata, D. filix-mas, Epilobium montanum, Fragaria vesca, Gentiana asclepiadea, Huperzia selago, Lycopodium annotinum, Lamium galeobdolon, Melampyrum sylvaticum, Oxalis acetosella, Polygonatum verticillatum, Rubus hirtus, Senecio nemorensis, Stellaria nemorum, Veronica urticifolia.

Compozitie floristica: Specii edificatoare: Picea abies, Fagus sylvatica.

Specii caracteristice. Hieracium rotundatum.

Alte specii importante: Athyrium filix-femina, Athyrium distentifolia, Calamagrostis arundinacea, Calamagrostis villosa, Dryopteris dilatata, Dryopteris filix-mas, Epilobium montanum, Fragaria vesca, Gentiana asclepiadea, Huperzia selago, Lycopodium annotinum, Lamium galeobdolon, Melampyrum sylvaticum, Oxalis acetosella, Polygonatum verticillatum, Rubus hirtus, Senecio nemorensis, Stellaria nemorum, Veronica urticifolia.

Corespunde Habitatelor din România:

- R 4203 Paduri sud-est carpatice presubalpine de molid (Picea abies) cu Soldanella hungarica; Valoare conservativa: mare.

- R 4205 Paduri sud-est carpatice de molid (Picea abies) cu Oxalis acetosella;

Valoare conservativa: moderată.

- R 4206 Paduri sud-est carpatice de molid (Picea abies) și brad (Abies alba) cu Hieracium rotundatum; Valoare conservativa: moderată.

- R 4207 Paduri sud-est carpatice de molid (Picea abies) și brad (Abies alba) cu Hylocomium splendens; Valoare conservativa: moderată.

- R 4208 Paduri sud-est carpatice de molid (Picea abies) și brad (Abies alba) cu Luzula sylvatica; Valoare conservativa: mare.

- R 4209 Paduri sud-est carpatice de molid (Picea abies) cu Leucanthemum waldsteinii; Valoare conservativa: foarte mare.

- R 4210 Paduri sud-est carpatice de molid (Picea abies) Sphagnum spp; Valoare conservativa: foarte mare.

- R 4212 Paduri sud - est carpatice de molid (Picea abies) și brad (Abies alba) cu Pleurozium schreberi; Valoare conservativa: foarte mare

- R 4214 Paduri sud-est carpatice de molid (Picea abies) și fag (Fagus sylvatica) cu Hieracium rotundatum; Valoare conservativa: mare.

Cod SCI: 3220 – Paduri acidofile de Picea abies din regiunea montana (Vaccinio-Piceetea)

Raspandire: Muntii Tibles, Rodnei, Calimani, Ceahlau, Harghitei, Penteleu, Ciucas, Bucegi, Fagaras, Capatanii, Parang, Lotrului, Cindrel, Surianu, Retezat, Tarcu, Godeanu, Vladeasa, in etajul boreal. Suprafata ocupata: 43.000 ha (25.000 ha in Carpatii Meridionali, 11.000 ha in Carpatii Orientali, 7.000 ha in Carpatii Occidentali). Statiuni: Altitudini: 1500–1850 m. Clima: T = 3,0–1,5 gr.C; P = 900–1400 mm. Relief: creste, culmi, versanti puternic inclinati, cu diferite expozitii. Roci: silicioase si calcaroase. Soluri: prepodzol, podzol, criptopodzol, andosol, superficiale-mijlociu profunde, foarte acide, oligobazice, umede.

Structura: Fitocenoze edificate de specii boreale si carpato-balcanice, oligoterme, mezofite, oligotrofe. Stratul arborilor, compus exclusiv din molid (Picea abies), sau cu putin amestec de scorus (Sorbus aucuparia), poate avea acoperire de 100% dar spre golul alpin si de 60–80%, situatie in care se pot gasi tufe de jneapan (Pinus mugo) sau ienupar (Juniperus communis); atinge inaltimi de 15–20 m la 100 de ani. Stratul arbustilor lipseste sau este slab dezvoltat (Sorbus aucuparia arbustiv, Lonicera nigra, Rubus idaeus, Rosa pendulina s.a.). Stratul ierburilor si subarbustiv este dominat de Oxalis acetosella si Vaccinium sp. Stratul muschilor bine dezvoltat cu Polytrichum sp. Valoare conservativa: mare.

Compozitie floristica: Specii edificatoare: Picea abies. Specii caracteristice: Soldanella hungarica ssp. major. Alte specii importante: Athyrium distentifolium, Calamagrostis villosa, Deschampsia caespitosa. Dryopteris expansa, Homogyne alpina, Gymnocarpium dryopteris, Luzula luzuloides, L. sylvatica, Rumex alpinus, Rubus idaeus, Senecio nemorensis, Viola declinata s.a. Corespunde Habitatelor din România:

- R 5416 Comunitati sud-est carpatice de izvoare si pâraie cu Saxifraga stellaris, Chrysosplenium alpinum si Philonotis seriata; Valoare conservativă – redusă.
- R 5418 Comunitati sud-est carpatice fotinale cu Philonotis seriata si Caltha laeta; Valoare conservativă – redusă.
- R 5420 Comunitati sud-est carpatice fotinale cu Cardamine opizii ; Valoare conservativă – redusă.

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

- R 5423 Comunitati sud-est carpatice de izvoare si pâraie cu *Carex remota* si *Caltha laeta*; Valoare conservativă – moderata si mare în habitatele unde este prezenta specia *Lingularia sibirica* (DH2).

Cod SCI: 4070 – Tufărișuri cu *Pinus mugo* si *Rhododendron myrtifolium*

Raspandire: Carpatii Orientali, Carpatii Meridionali, Carpatii Occidentali, in etajul subalpin. Suprafete: Total > 50.000 ha. Statiuni: Altitudine 1350–2000 m in nord si 1600–2250 m in restul Carpatilor. Clima: T = 3,0– -0,2 gr.C in nord, 2,2–0,0 gr.C in sud, P = 1250–1425 mm anual. Relief: versanti puternic inclinati, circuri glaciare, platouri vanturate. Roci: sisturi cristaline, roci eruptive, conglomerate, calcare. Soluri: humosiosoluri, prepodzol, podzol, superficiale, cu schelet bogat, cu reactie acidă (pH = 4,1–4,8), oligobazice (13–19%).

Structura: Fitocenoza edificata de *Pinus mugo* este tipica pentru etajul subalpin al Carpatilor romanesti, iar elementele carpato-balcanice o diferentiaza de cele similare (vicariante din Alpi). Acoperirea generală este de 90–100%. Speciile sunt oligoterme, higrofile, oligotrofe, acidofile.

Stratul arbustilor este compus din *Pinus mugo*, in general monodominant, dar pot aparea sporadic, *Alnus viridis*, *Salix silesiaca*, *Ribes petraeum*, *Juniperus sibirica*, iar la limita inferioară, in raristi, se dezvoltă si exemplare subdezvoltate de arbori (*Pinus cembra*, *Picea abies*, *Sorbus aucuparia*). Stratul de jneapan este de regula compact, cu densitati mari (2200 tufe/ha, cu 9 ramuri la tufă in medie), cu înăltime de 2–2,5 (3,0) m la altitudini mai coborate (1600 m) si devine tot mai scund, ajungand la 0,40 m la altitudini de peste 2200 m. Productivitatea stratului arbustilor variază, in medie, intre 6,6 t–11 t/an/ha material vegetal uscat si au o biomasă totală de 74,5 t/ha. Stratul ierburilor si subarbustilor este edificat de *Rhododendron myrtifolium*, cu dominantă mare fiind si *Vaccinium myrtillus*, *Deschampsia flexuosa*, *Homogyne alpina*, *Luzula luzuloides*, *Luzula sylvatica*, *Oxalis acetosella*, *Calamagrostis villosa*. Acoperirea stratului este de 30–60%, avand o înăltime de 25–30 cm. Stratul muscinal este prezent aproape totdeauna, are o acoperire variabilă, intre 30–80% si este alcătuit mai ales din speciile *Pleurozium schreberi*, *Hylocomium splendens*, *Polytrichum juniperinum*, *Dicranum scoparium*.

Compoziție floristică: Specii edificatoare: *Pinus mugo*, *Rhododendron myrtifolium*.

Specii caracteristice: *Pinus mugo*, *Rhododendron myrtifolium*, *Calamagrostis villosa*. Alte specii importante: *Juniperus sibirica*, *Campanula abietina*, *Pinus cembra*, *Salix silesiaca*, *Ribes petraeum*, *Vaccinium vitis-idaea*, *Vaccinium myrtillus*, *Silene nivalis*, *Hieracium alpinum*, *Poa media*, *Leucanthemum waldsteinii*, *Cicerbita alpina*, *Dryopteris carthusiana* ssp. *dilatata*, *Melampyrum sylvaticum*, *Alnus viridis*, *Picea abies*, *Sorbus aucuparia*, *Deschampsia flexuosa*, *Homogyne alpina*, *Luzula luzuloides*, *Luzula sylvatica*, *Oxalis acetosella*, *Pleurozium schreberi*, *Hylocomium splendens*, *Polytrichum juniperinum*, *Dicranum scoparium*. Specii endemice: *Silene nivalis* (*Lychnis nivalis*).

Valoare conservativă: mare, habitatele sunt periclitate antropice, *Pinus mugo* fiind o specie ocrotită în România.

Corespunde Habitatului din România:

- R 3105 Turbării sud-est carpatice de jneapăn (*Pinus mugo*) cu smirdar

(*Rhododendron myrtifolium*); Valoare conservativă – mare, habitatele periclitate antropice, *Pinus mugo* fiind o specie ocrotită în România.

Cod SCI: 4060 – Tufărișuri alpine și boreale

Răspandire: Carpații Orientali, Carpații Meridionali, în etajul alpin. Suprafețe: suprafețe reduse, mozaicate, însumând < 10 ha. Stațiuni: Altitudine: 2000–2200 m.

Clima: T = 0,0– -1,4 gr.C, P = 1350–1450 mm. Relief: platouri, culmi domoale, înșorite, expuse la vânt. Rocă: silicioasă, gresii, rar conglomerate. Soluri: podzoluri scheletice sau prepodzol, sărace în substanțe nutritive (V = 8–20%), foarte acide (pH = 4–4,5).

Structura: Fitocenoză este edificată de specii oligotermice, xerofile, oligotrofe, acidofile. Specia edificatoare *Loiseleuria procumbens* are tulpini repente așa încât stratul arbustiv este redus ca înălțime la 10 cm. Speciile de graminee dominante, *Festuca supina*, *Nardus stricta*, *Agrostis rupestris* se înalță deasupra lui la 10–15 cm. Stratul ierburilor este completat de *Potentilla ternata*, *Campanula alpina*, *Phyteuma confusum*, *Hieracium alpinum*, *Geum montanum*, *Ligusticum mutellina*. Stratul mușchilor și lichenilor este completat de specii cu flori, însă cu tulpini scurte, precum

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

Primula minima; dominanti sunt lichenii Cetraria islandica si Thamnolia vermicularis; el se inaltã la 5 cm. Acoperirea fitocenozei este variabila, intre 35–85%. Compozitie floristica: Specii edificatoare: Loiseleuria procumbens. Specii caracteristice: Cetraria islandica, Loiseleuria procumbens. Alte specii importante: Carex curvula, Oreochloa disticha, Campanula alpina, Festuca supina, Primula minima, Avenula versicolor, Phyteuma confusum, Luzula spicata, Sesleria coerulans, Senecio carpaticus, Arenaria alpina, Vaccinium gaultherioides, Empetrum nigrum spp. hermaphroditum, Thamnolia vermicularis, Vaccinium vitis-idaea, Vaccinium myrtillus, Rhododendron myrtifolium, Anthemis carpatica, Hieracium alpinum, Juncus trifidus, Pulsatilla alba, Minuartia sedoides, Potentilla ternata, Antennaria dioica, Geum montanum, Ligusticum mutellina, Poa alpina, Phleum alpinum, Nardus stricta, Agrostis rupestris. Valoare conservativã: mare, arealele fiind reduse, distribuite in conditii de viaã dificile de supravietuire.

Correspunde Habitatelor din România:

- R 3101 Tufarisuri pitice sud-est carpatice de azalee (Loiseleuria procumbens); Valoare conservativã – mare, arealele fiind reduse, distribuite în condițiile de viaã dificile de supravieuire.

- R 3104 Tufarisuri sud-est carpatice de smirdar (Rhododendron myrtifolium) cu afin

(Vaccinium myrtillus); Valoare conservativã – mare, habitate periclitare de numeroase impacturi negative.

- R 3107 Tufarisuri sud-est carpatice de coacaza (Bruckenthalia spiculifolia) si ienupar pitic (Juniperus sibirica); Valoare conservativã – mare, habitate putin raspândite, protejate Emerald.

- R 3108 Tufarisuri sud-est carpatice cu ienupar pitic (Juniperus sibirica); Valoare conservativã – mare, habitate periclitare antropice si protejate prin NATURA 2000.

- R 3109 Tufarisuri sud-est carpatice de vuietoare (Empetrum nigrum ssp. hermaphroditum) cu afin vânat (Vaccinium gaultherioides); Valoare conservativã – foarte mare, arealele fiind foarte reduse, în conditii de viaã dificile de supravietuire.

- R 3111 Tufarisuri sud-est carpatice de afin (Vaccinium myrtillus); Valoare conservativã redusã, habitate extinse primar si secundar.

- R 3115 Tufarisuri sud-est carpatice de cetinã cu negi (Juniperus sabina); Valoare conservativã – mare, habitate mai rare, incluzând specii endemice.

- R 3617 Tufarisuri pitice de argintică (*Dryas octopetala*); Valoare conservativă – mare, habitate restrânse ca areal, situate pe stâncării în curs de solificare, instalate primar.

Cod SCI: 6430 - Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin

Raspandire: Locuri umede, din lungul văilor colinare și montan inferioare, din Transilvania, Muntenia, Moldova. Suprafete: De la 200–500 mp, până la 4–5 ha în terenurile înmlăștinate. Statiuni: Altitudine: 500–800 m. Clima: T = 7,5–6,0 gr.C; P = 700–950 mm. Roci: silicioase, marne și bolovânisuri aduse de torenți.

Soluri: aluviale, gleice și pseudogleice, bogate în umiditate și substanțe nutritive.

Structura: Specia caracteristică și dominantă, *Filipendula ulmaria*, este o plantă de talie mare, care atinge 1,5–2 m. Aceasta realizează etajul superior, în amestec cu: *Lythrum salicaria*, *Valeriana officinalis*, *Telekia speciosa*, *Chaerophyllum hirsutum*, *Epilobium parviflorum*. Etajul inferior este realizat de plante mai scunde, cum sunt: *Mentha longifolia*, *Crepis paludosa*, *Scirpus sylvaticus*, *Geranium palustre*, *Equisetum palustre*, *Caltha palustris*, *Myosotis scorpioides*. Valoare conservativă: redusă.

Corespunde Habitatelor din România:

- R 3701 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Aconitum tauricum*; Valoare conservativă – redusă.

- R 3702 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Adenostyles alliaria* și *Doronicum austriacum*; Valoare conservativă – redusă.

- R 3703 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte *Cirsium waldsteinii* și *Heracleum sphondylium* ssp. *transilvanicum*; Valoare conservativă – redusă.

- R3704 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Senecio subalpinus* și ștevia stânelor (*Rumex alpinus*); Valoare conservativă – redusă.

- R 3705 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Rumex obtusifolia* și *Urtica dioica*; Valoare conservativă – redusă.

- R 3706 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Petasites kablikianus*; Valoare conservativă – redusă.

- R 3707 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Telekia speciosa* și *Petasites hybridus*; Valoare conservativă – redusă.
- R 3708 Comunități daco-getice cu *Angelica sylvestris*, *Crepis paludosa* și *Scirpus sylvaticus*; Valoare conservativă: redusă, mare doar în habitatele unde este prezentă specia *Ligularia sibirica* (DH2).
- R 3714 Comunități daco-getice cu *Filipendula ulmaria*, *Geranium palustre* și *Chaerophyllum hirsutum*; Valoare conservativă – redusă.

Cod SCI: 6230 – Pajiști montane de nardus bogate în specii pe substraturi silicioase

Raspandire: Carpatii Orientali: Muntii Maramuresului, Muntii Rarau, Lacauti-Izvoarele Putnei (Jud. Vrancea); Vf. Goru (Jud. Vrancea), Muntele Siriu, Muntele Penteleu. Carpatii Meridionali: Muntii Bucegi, Muntele Garbova, Muntii Piatra Craiului, Muntii Iezer-Papusa, Muntii Fagaras, Muntii Parang, Muntii Retezat. Carpatii Occidentali: Valea Feneseului, Valea Sebesului, Vladeasa. Transilvania; in regiunea montana si etajele subalpin si alpin inferior. Suprafete: 1000–2000 ha.

Statiuni: Altitudine: 800–2070 m. Clima: T = 6,0–0 gr.C; P = 900–1400 mm. Relief:

platouri, versanti, vai si coaste domoale pana la moderat inclinate. Substrat: acid. Soluri: spodisoluri cu profil scurt, sarace in baze (5–10%), slab aerate si acide pH = 3,6–4,5.

Structura: Habitat oligotrof, xerofil, acidofil. Stratul arbustiv – foarte redus; in pajisti

patrund specii arbustive, dintre care: *Vaccinium myrtillus*, *Vaccinium vitis-idaea*. Stratul ierbos: specia caracteristică carpatobalcanică *Viola declinata* are o acoperire redusă, mai ales în grupările unde *Nardus stricta* are o acoperire de până la 95%, este monodominantă și numărul de specii din compoziția floristică este foarte mic. Specia *Festuca nigrescens* are o constantă ridicată, dar cu o acoperire de până la 5%. Au fost descrise subasociațiile *typicum*, care este întâlnită în etajul montan superior și *festucetosum airoidis* Coldea 1987, prezentă în etajul subalpin, cu numeroase specii microterme și cu diferențialele ecologice. Stratul mușchilor este redus, iar numărul de specii mic; menționăm: *Polytrichum commune*, *Polytrichum juniperinum*, *Dicranum scoparium*, *Pleurozium*

schreberi, *Hylocomium splendens*. Valoare conservativa: moderata; habitat prioritar european.

Compozitie floristica: Specii edificatoare: *Viola declinata*, *Nardus stricta*. Specii

caracteristice: *Viola declinata*, *Nardus stricta*, *Scorzonera rosea*, *Poa media*. Alte specii importante: *Hieracium aurantiacum*, *Hypochoeris uniflora*, *Calluna vulgaris*, *Campanula serrata*, *Geum montanum*, *Ligusticum mutellina*, *Potentilla ternata*, *Campanula abietina*, *Leucorchis albida*, *Genista sagittalis*, *Festuca nigrescens*, *Antennaria dioica*, *Luzula campestris*, *Carex ovalis*, *Polygala vulgaris*, *Euphrasia stricta*, *Hieracium pilosella*, *Hieracium lactucella*, *Potentilla erecta*, *Luzula sudetica*, *Alchemilla glaucescens*, *Alchemilla flabellate*, *Carex pallescens*, *Danthonia decumbens*, *Hypericum maculatum*, *Arnica montana*. Corespunde Habitatelor din România:

- R 3608 Pajiști sud-est carpatice de *Scorzonera rosea* și *Festuca nigrescens*;

Valoare conservativă - moderată; habitat endemic sud-est carpatic; mare numai în fitocenozele unde este prezentă specia *Tozzia carpathica* (DH2).

- R 3609 Pajiști sud-est carpatice de Țăpoșică (*Nardus stricta*) și *Viola declinata*;

Valoare conservativă - moderată.

Cod SCI: 8110 – Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin (*Androsacetalia alpinae* și *galeospietalia ladani*)

Raspandire: Carpatii Meridionali: Muntii Retezat (varfurile: Custura, Gruicul, Judele, Muchia Ascutita, Bucura, Peleaga, Papusa, Pietrele); in etajul alpin. Suprafete: foarte mici (aproximativ 10 ha).

Statiuni: Altitudine: 2000–2200 m. Clima: T = -0,5– -1,5 gr.C; P = 1350–1450 mm.

Relief: grohotisuri si sfaramaturi de roci. Substrat: micasisturi, granite.

Soluri: litosoluri scheletice, in locuri cu acumulari mari de zapada in timpul iernii. Structura: Habitat crio-nival, ce vegetează in conditii extreme. Stratul ierbos: speciile edificatoare *Saxifraga bryoides* si *Silene acaulis* realizează o acoperire medie de 35%. Pe de alta parte, cele doua specii caracteristice: *Saxifraga bryoides* si *Veronica baumgartenii* formeaza fitocenoze neincheiate. Cele mai frecvente specii insotitoare sunt:

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

Saxifraga pedemontana ssp. cymosa, Doronicum carpaticum, Poa laxa, taxoni caracteristici ordinului Androsacetalia alpinae. Fiind la contactul cu gruparile aliantei Salicion herbaceae, in compozitia lor apar uneori numeroase specii caracteristice cum sunt: Luzula alpino-pilosa, Festuca picta, Taraxacum alpinum, Soldanella pusilla, Chrysanthemum alpinum. Habitatul poate prezenta asemanari floristice cu cel mentionat in Muntii Bucegi, sub denumirile Silene acaulis – Minuartia sedoides si Geum reptans – Oxyria digyna.

Valoare conservativa: mare, habitat endemic.

Compozitie floristica:

Specii edificatoare: Saxifraga bryoides, Silene acaulis, Veronica baumgarteni.

Specii caracteristice: Silene acaulis, Poa cenisia ssp. contracta, Veronica baumgarteni.

Alte specii importante: Saxifraga pedemontana ssp. cymosa, Geum reptans, Oxyria dygina, Saxifraga carpatica, Poa psychrophila, Saxifraga androsacea, Soldanella pusilla, Luzula spicata, Gentiana frigida, Luzula spicata, Senecio carniolicus. Specii endemice: Doronicum carpaticum.

Corespunde Habitatelor din România:

- R 6101 Comunitati sud-est carpatice de pietrisuri silicioase cu Silene acaulis si Minuartia sedoides; Valoare conservativa: mare, habitat endemic si în habitatele unde este prezenta specia Poa grantica ssp. disparilis (DH2).

- R 6102 Comunitati sud-est carpatice de grohotisuri silicioase semifixate cu Festuca picta si Senecio carniolicus; Valoare conservativa: mare prin speciile endemice.

- R 6103 Comunitati sud-est carpatice de grohotisuri silicioase semifixate cu Saxifraga pedemontana ssp. cymosa si Saxifraga carpathica; Valoare conservativa: mare, habitat endemic.

- R6104 Comunitati sud-est carpatice de grohotisuri silicioase mobile sau slab fixate cu Oxyria dygina; Valoare conservativa: mare, habitat endemic.

- R6105 Comunitati sud-est carpatice de grohotisuri silicioase semifixate cu Saxifraga bryoides, Silene acaulis si Veronica baumgarteni; Valoare conservativa: mare, habitat endemic.

-Specii de mamifere enumerate in anexa II-a Directivei Consiliului 92/43/CEE:

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

Cod SCI: 1354 - Ursus arctos (ursul)

Aspecte privind ecologia speciei: Ursul brun face parte din Familia Ursidae (carnivore mari, greaie, cu mers plantigrad, gheare foarte puternice si coada scurta). Animal corpulent si musculos, ursul carpatin prezinta un cap lat, masiv, de forma rotunda spre ovala. Habitate caracteristice: Habitatul caracteristic este zona montană împădurită. În timpul iernii se adapostesc in locuri ferite, cum ar fi peșteri sau crevase.

Baza trofica: Dieta ursilor este de tip omnivor(plante, fructe de padure, radacini si muguri, ciuperci si pesti, insecte si mamifere mici, cadrave neintrate în putrefacie, oi, porci, vite.) Ierburile si mugurii sunt consumati cu precadere primavara sau la inceputul verii. Vara si la inceputul toamnei consuma ciuperci si fructe (zmeura, mure, afine, mere, prune si pere).

Relevanta sitului pentru specie: În formularul standard Natura 2000, situatia populatiilor de Ursus arctos este notată cu "C", ceea ce semnifică faptul că la nivelul sitului se intalneste o populatie cu densitate care reprezintă mai putin de 2% din populatia la nivel national.

Cod SCI: 1352 - Canis lupus – (lupul)

Aspecte privind ecologia speciei: Lupul (Canis lupus) face parte din Phylumul Chordata, Subphylum Vertebrata, Clasa Mammalia (mamifere homeoterme cu corpul acoperit cu par, care nasc pui vii, pe care-i hranesc cu lapte). Lupii, in mod normal, traiesc in grupuri familiale numite haite.

Habitate caracteristice: Trăiește în păduri relativ întinse, în zonele de deal și munte, neavând cerinte specifice pentru anumite habitate forestiere. Este prezent în toate ecosistemele forestiere de deal și de munte de la noi, uneori fiind prezent chiar și în trupurile mari ale pădurilor de câmpie, precum și în Delta Dunării.

Baza trofica: Lupii sunt carnivori, avand tendinta de a-si diversifica tipul de hrana. Lupii consuma si carcase ale animalelor moarte pe care nu le-au vanat. De asemenea, pot consuma si insecte, viermi de pamant, gunoaie si, mai ales cand sunt infometati, afine, mure, scorus, porumb si alte vegetale, consuma si iarba ca purgativ.

Relevanta sitului pentru specie: În formularul standard Natura 2000, situatia populatiilor de Canis lupus este notată cu "C", ", ceea ce semnifică faptul

că la nivelul sitului se întâlnește o populație cu densitate care reprezintă mai puțin de 2% din populația la nivel național.

Cod SCI: 1361 - Lynx lynx (râs)

Aspecte privind ecologia speciei: Rasul este un animal puternic și rezistent, de o agilitate și agerime uluitoare. Este un mamifer de talie mijlocie, bine proporționat, indesarat, cu picioarele din spate puternice adaptate pentru salturi. Râsul este un animal puternic și rezistent, de o agilitate și agerime uluitoare.

Habitate caracteristice: Rasul este un pradator de padure avand preferinte pentru zonele cu arbori batrani, bine impadurite, cuprinzand arbusti desi. Preferă pădurile din regiuni muntoase, dificil accesibile.

Baza trofica: soareci, iepuri, căprior, cerbi și diverse specii de păsări. Uneori consumă și animalele domestice, cum ar fi găine, rate, găște, curcani, oi. Relevanta sitului pentru specie: În formularul standard Natura 2000, situația populațiilor de Lynx lynx este notată cu "C", ceea ce semnifică faptul că la nivelul sitului se întâlnește o populație cu densitate care reprezintă mai puțin de 2% din populația la nivel național.

- Specii de amfibieni enumerate în anexa a II-a a Directivei Consiliului 92/43/CEE:

Cod SCI: 1193 - Bombina variegata (bufaiul de baltă)

Aspecte privind ecologia speciei: Este o specie rezistentă și longevivă, iar secreția toxică a glandelor dorsale o protejează foarte bine de eventualii prădători. Are activitate atât diurnă cât și nocturnă, preponderent acvatică, euritropă.

Habitate caracteristice: Trăiește de preferință în smârcuri, în ape stătătoare, apărând pe maluri dimineața și către seară. Prin octombrie - noiembrie se ascund în nămol sau se îngroapă în pământ, pentru iernare.

Baza trofica: Hrana constă din insecte, viermi, moluște mici, terestre și acvatice. Relevanta sitului pentru specie În formularul standard Natura 2000, situația populațiilor de Bombina variegata este notată cu "C", ceea ce semnifică faptul că la nivelul sitului se întâlnește o populație cu densitate care reprezintă mai puțin de 2% din populația la nivel național.

Cod SCI: 2001 - Triturus montandoni

Aspecte privind ecologia speciei: Tritonul carpatic este un triton de dimensiuni mici. Preferă zonele împădurite. Hibernează pe uscat, rareori în apă. În zonele unde coexistă cu specia *Triturus vulgaris* apar frecvent hibridi.

Habitate caracteristice: Traiește în zone de deal și de munte, la altitudini cuprinse între 200 (la limita nordică de răspândire) și până la 2.000 m, frecvent însă între 500-1.500 m. Folosește orice ochi de apă stătătoare pentru reproducere, de la șanuri la marginea drumului până la lacuri.

Baza trofica: Se hrănește predilect cu răme, limacși, viermi, moluste, artropode, mormoloci, insecte terestre și acvatice.

Relevanța sitului pentru specie: În formularul standard Natura 2000, situația populațiilor de *Triturus montandoni* este notată cu "C", ceea ce semnifică faptul că la nivelul sitului se întâlnește o populație cu densitate care reprezintă mai puțin de 2% din populația la nivel național.

Specii de pești enumerate în anexa a II-a a Directivei Consiliului 92/43/CEE

Cod SCI: 1163 – Cottus gobio (zglăvoaca)

Aspecte privind ecologia speciei: Peste carnivor și lacom, trăind singuratic și sedentar în ape rece de munte, pe fundurile cu bolovanis, unde se poate ascunde. Perioada de reproducere este în martie-aprilie. Este un pește puțin mobil, strict sedentar, nu întreprinde migrații.

Habitate caracteristice: Zglăvoaca trăiește exclusiv în apele de munte, reci și bine oxigenate, în general în râuri și pârâuri și rar în lacuri de munte. Stă sub pietre, în locurile cu apă mai puțin adâncă și relativ încetă, adesea spre mal sau în bratele laterale.

Baza trofica: Hrana constă din larve de insecte, amfipode, icre și puiet de pește.

Relevanța sitului pentru specie: În formularul standard Natura 2000, situația populațiilor de *Cottus gobio* este notată cu "C", ceea ce semnifică faptul că la nivelul sitului se întâlnește o populație cu densitate care reprezintă mai puțin de 2% din populația la nivel național.

Specii de nevertebrate enumerate în anexa a II-a a Directivei Consiliului 92/43/CEE

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

Cod SCI: 4014 - Carabus variolosus (Carabul)

Aspecte privind ecologia speciei Face parte din ordinul Coleoptera, familia Carabidae. Este un gândac de culoare neagră, cu lungimea corpului variind între 20 și 33 mm (Cenușă, 2009, Gâdei și Popescu, 2009).

Habitate caracteristice: Specie higrofilă, întâlnită mai ales în pădurile umede montane, până la 1700 m altitudine, preferând locurile umbrite și mlăștinoase. Uneori poate fi întâlnit chiar și în mediul acvatic.

Baza trofica: Se hraneste mai intai cu scoarta si mai apoi patrunde in lemn. Relevanta sitului pentru specie: În formularul standard Natura 2000, situatia populatiilor de Carabus variolosus este notată cu "C", ceea ce semnifică faptul că la nivelul sitului se intalneste o populatie cu densitate care reprezintă mai puțin de 2% din populatia la nivel national.

Cod SCI: 1087 - Rosalia alpina (Croitorul alpin)

Aspecte privind ecologia speciei: Rosalia alpina face parte din ordinul Coleoptera / familia Cerambycidae / subfamilia Cerambycinae/ gen Rosalia).

Habitate caracteristice: Traieste in complexul climatic al fagului si coniferelor, mai rar in cel al stejarului, preferand in special fagetele batrane.

Baza trofica: Se hraneste mai intai cu scoarta si mai apoi patrunde in lemn. Relevanta sitului pentru specie: În formularul standard Natura 2000, situatia populatiilor de Rosalia alpina este notată cu "C", ceea ce semnifică faptul că la nivelul sitului se intalneste o populatie cu densitate care reprezintă mai puțin de 2% din populatia la nivel national.

- Alte specii importante de flora si fauna:

Cod SCI: Arnica montana

Arnica montana este denumirea stiintifică a plantei, dar planta are si o multitudine de denumiri populare ca: podbal de munte, carul pădurilor, cujda, ciuda, iarba soarelui, carul zânelor si roit. Este o specie din genul Arnica, familia Asteraceae (Compositae), ce creste în regiunile de munte, împodobind păsunile cu florile ei galbene-aurii. Planta este formata dintr-o tulpină aeriană simplă de 10-40 cm pe care sunt dispuse opus frunzele si ramurile. Tulpina se termină cu o inflorescentă de culoare galben-portocalie de 4-6 cm, mijlocul având o tentă cenusie. Florile sunt înconjurate pe margini de peri aspri si luciosi. De la plantă se recoltează florile care se

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

folosesc la prepararea uleiurilor, tincturilor și unguentelor. Fructele sunt achene păroase cu papus. Arnica este răspândită în Europa, Asia și în zonele temperate ale Americii de Nord. Există circa opt varietăți ale plantei. Cresc de regulă în sol nisipos și pietros în zone deluroase, dar și pe pajitile muntoase cu mult soare, dar până la o altitudine maximă de 2500 de metri.

Cod SCI: *Saponaria pumilio* (soapwort pitic)

Pumilio Saponaria, cunoscut sub numele de soapwort pitic, este o plantă perenă. *Saponaria Pumilio* este o specie din genul *saponaria* care conține aproximativ 17-71 de specii și aparține familiei de Caryophyllaceae (Pink de familie). Speciile tip din acest gen sunt *Saponaria officinalis*. Plante perene au o pulvinate (pernă-formig) și ajunge la înălțimi de 5 până la 8 centimetri. Plante perene preferă o situație însoțită pe sol moderat umed. Substratul trebuie să fie lut nisipos.

Aria naturală protejată de importanță comunitară MUNȚII FĂGĂRAȘ (ROSCI0122)

Amplasarea sitului de importanță comunitară Munții Făgăraș (ROSCI0122)

FORMULAR STANDARD NATURA 2000
MUNȚII FĂGĂRAȘ (ROSCI0122)

1. IDENTIFICAREA SITULUI

Tip K

Codul sitului ROSCI0122

Numele sitului Munții Făgăraș

Data completării 200612

Data actualizării 201101

Datele indicării și desemnării/clasificării sitului

Data propunerii ca sit SCI 200706

Data confirmării ca sit SCI 200812

Legături cu alte situri Natura 2000: ROSPA0098 (Piemontul Făgăraș)

Responsabili Grupul de lucru Natura2000

2. LOCALIZAREA SITULUI

Longitudine 24.741389

Latitudine 45.527778

Suprafață (ha) 198617.50

Altitudine (m): Minimă 347.00 Maximă 2526.00 Medie 1407.00

Regiunea administrativă

Județ	Pondere (%)
RO076 - Sibiu	13.00
RO072 - Brașov	22.00
RO031 - Argeș	54.00
RO045 - Vâlcea	11.00

Regiunea biogeografică: Alpină

3. INFORMATII ECOLOGICE

Tipuri de habitat prezente în sit și evaluarea sitului în ceea ce le privește:

Reprezentivitate: A - excelentă, B - bună, C - semnificativă, D – ne semnificativă. Suprafața relativă: A

- $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$. Starea de conservare: A

- excelentă, B - bună, C - medie sau redusă. Evaluarea globală: A - valoare excelentă, B - valoare bună, C - valoare considerabilă

Cod	Pondere	Reprezentativitate	Suprafață relativă	Stare de conservare	Evaluare globală
4060 - Tufărișuri alpine și boreale	1.00	A	B		A

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

4070- Tufărișuri cu Pinus mugo și Rhododendron myrtifolium *	1.00	A	A	A	A
6150- Pajiști boreale și alpine pesubstrat silicios	0.10	B	B	B	B
6230- Pajiști montane de Nardusbogate în specii pe substraturi silicioase *	0.01	A	A	A	A
6430- Comunități de liziera cuierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	1.00	B	C	B	B
6520- Fanețe montane		B	B	B	B
9110- Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum		A	B	B	A
9130- Păduri de fah de tip Asperulo-Fagetum		B	C	A	B
9170- Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum		B	C	B	B
91E0 - Paduri aluviale cu Alnus glutinosa si Fraxinus excelsior *		A	B	A	A
9410- Păduri acidofile de Piceaabies din regiunea montană	21.30	A	B	A	A
- Vegetație herbacee de pe malurile râurilor 3220 montane	3.00	A	B	B	B
91V0 - Păduri dacice de fag	36.00	A	B	B	A
- Vegetație lemnoasă 3230 cu Myricaria germanica de-a lungul râurilor montane	1.00	B	C	B	B
- Vegetație lemnoasă 3240 cu Salix eleagnos de-a lungul râurilor montane	1.00	B	C	B	B
- Tufărișuri cu specii 4080 sub-arctice de salix	0.01	B	A	B	B
- Formațiuni pioniere 7240 alpinedin Caricion bicoloris atrofuscae *	0.01	A	A	A	
91V0 - Păduri dacice de fag	36.00	A	B	B	A

- Vegetație lemnoasă 3230 cu Myricaria germanica de-a lungul râurilor montane	1.00	B		C	B	B
- Vegetație lemnoasă 3240 cu Salix eleagnos de-a lungul râurilor montane	1.00	B		C	B	B
- Tufărișuri cu specii 4080 sub-arctice de salix	0.01	B		A	B	B
- Formațiuni pioniere 7240 alpinedin Caricion bicoloris atrofuscae *	0.01	A		A	A	
8220 - Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase	0.01	A		A	A	A
- Păduri medio- europene defag din Cephalanthero- 9150 Fagion	0.10	B		C	B	B
- Păduri din Tilio- Acerion pe versanți 9180 abrupti și ravene	0.20	B		B	A	B
- Pajiști cu Molinia pe soluricalcaroase, turboase sau 6410 argiloase	0.00	B		C	B	B
- Grohotișuri silicioase dinetajul montan până în cel 8110 alpin	1.00	B		A	B	B
- Grohotișuri 8120 calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin	0.05	C		B	B	B
- Pajiști calcifile 6170 alpine și subalpine	1.00	B		C	B	B
8210 - Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	0.00	B		C	B	B
91Q0 - Păduri relictare de Pinussylvestris pe substrat calcaros	0.00	C		C	B	B
8310 - Peșteri în care	0.10	D				

Specii de mamifere enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă

Evaluare (populație): A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D - nesemnificativă

Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă

Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație ne-izolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă

Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residență	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
1324	Myotis myotis	P	R			C	B	C	B
1303	Rhinolophus hipposideros	P				C	B	C	B
1352	Canis lupus	C				B	B	C	B
1354	Ursus arctos	P	C			B	B	C	B
1361	Lynx lynx	P				B	B	C	B
1355	Lutra lutra	P				C	C	C	C

Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă; Evaluare (populație): A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D - nesemnificativă; Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă; Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație ne-izolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă; Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă

Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă; Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație ne-izolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă; Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residență	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
1166	Triturus	P?							
2001	Triturus	R				C	B	B	B
1193	Bombina	C				B	B	C	B

	variegata								
--	-----------	--	--	--	--	--	--	--	--

Specii de pești enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă; Evaluare (populație): A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D - nesemnificativă; Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă; Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație ne-izolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă; Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residență	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
122	Gobio uanoscopus								
484	Eudontomyzon mariae	?							
138	Barbus meridionalis	C			C				
163	Cottus gobio								

Specii de nevertebrate enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă; Evaluare (populație): A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D - nesemnificativă; Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă; Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație ne-izolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă; Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă.

Cod	Nume	Populație				Evaluarea sitului			
		Residență	Migratoare			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
			Reproducere	Iernat	Pasaj				
1087	Rosalia alpina	R				B	B	C	B
1089	Morimus funereus	R				C	B	C	B
1084	Osmoderma eremita	R				C	B	C	B
1078	Callimorpha quadripunctaria	R				B	B	C	B
1927	Stephanopachys	R				B	B	C	B

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

	substriatus							
1083	Lucanus cervus	C			C	B	C	B
4012	Carabus hampei	V			D			
1037	Ophiogomphus cecilia	P			A	B	C	B
4054	Pholidoptera transsylvanica	R			C	B	A	B
4057	Chilostoma banaticum	R			B	A	A	C
1065	Euphydryas aurinia	C			B	B	C	B
1060	Lycaena dispar	R			B	B	C	B
1014	Vertigo angustior	R			C	B	C	B

Specii de plante enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43 CEE

Cod	Nume	Populație	Evaluarea sitului			
			Populație	Conservare	Izolare	Evaluare globală
4070	Campanula serrata	C	C	C	B	B
1898	Eleocharis carniolica	R	B	C	B	B
4122	Poa granitica ssp. disparilis	R	A	A	B	B
4116	Tozzia carpathica	R	B	C	B	B
1393	Drepanocladus vernicosus	R	B	C	B	B
1389	Meesia longiseta	R	A	C	B	B
1903	Liparis loeselii	R	B	C	B	B

Alte specii importante de floră și faună

A - Lista roșie de date naționale,

B - Endemic,

C - Convenții internaționale (Berna, Bonn, etc),

D - Alte motive

Categorie	Cod	Denumire științifică	Populație	
Plante		Achillea oxyloba ssp. schurii	R	R
Plante		Aconitum moldavicum	R	R
Plante		Aconitum napellus ssp. firmum	V	V
Plante		Aconitum toxicum		B
Plante		Adenostyles alliariae ssp. hybrida	R	R
Plante		Aethionema saxatile	?	A
Plante		Agrostis alpina	F	A
Plante		Agrostis vinealis	F	A

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

STUDIUL DE FUNDAMENTARE PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI, RISCURI NATURALE ȘI ANTROPICE PENTRU
PLANUL URBANISTIC GENERAL COMUNA LEREȘTI, JUDEȚUL ARGEȘ

Page 57

Plante		<i>Allium schoenoprasum</i> ssp. <i>sibiricum</i>	F	A
Plante		<i>Allium victorialis</i>	F	A
Plante		<i>Alopecurus pratensis</i> ssp. <i>laguriformis</i>	F	B
Plante		<i>Androsace arachnoidea</i>	P?	B
Plante		<i>Androsace chamaejasme</i>	V	A
Plante		<i>Androsace obtusifolia</i>	F	A
Plante		<i>Anemone narcissiflora</i>	F	D
Plante		<i>Angelica archangelica</i>	R	D
Reptile	2432	<i>Anguis fragilis</i>	R	A
Plante		<i>Anthemis carpatica</i>	P	D
Plante		<i>Anthemis carpatica</i> ssp. <i>pyrethroides</i>	R	B
Plante		<i>Anthemis macrantha</i>	R	A
Plante		<i>Aquilegia nigricans</i>	V	D
Plante		<i>Aquilegia transsilvanica</i>	R	D
Plante		<i>Arabis soyeri</i> ssp. <i>subcoriacea</i>	R	A
Plante		<i>Arenaria biflora</i>	R	D
Plante		<i>Armeria barcensis</i>	R	C
Plante	1762	<i>Arnica montana</i>	R	C
Plante	1763	<i>Artemisia eriantha</i>	R	C
Amfibieni		<i>Arvicola terrestris</i>	R	A
Plante		<i>Astragalus alpinus</i>	V	D
Plante		<i>Astragalus australis</i>	V	D
Plante		<i>Athamanta turbith</i> ssp. <i>hungarica</i>	R	D
Plante	2055	<i>Botrychium matricariifolium</i>	P?	A
Plante	2056	<i>Botrychium multifidum</i>	V	D
Mamifere	2361	<i>Bufo bufo</i>	V	A
Mamifere	1201	<i>Bufo viridis</i>	R	A
Plante		<i>Callianthemum coriandriifolium</i>	V	D
Plante		<i>Campanula carpatica</i>	R	B
Plante		<i>Campanula rotundifolia</i> ssp. <i>polymorpha</i>	P	B
Plante		<i>Campanula transsilvanica</i>	V	A
Amfibieni	2644	<i>Capreolus capreolus</i>	C	A
Plante		<i>Cardamine resedifolia</i>	R	A
Plante		<i>Cardaminopsis neglecta</i>	R	A
Plante		<i>Carex atrata</i> ssp. <i>aterrima</i>	R	A
Plante		<i>Carex brachystachys</i>	R	A
Plante		<i>Carex brunnescens</i>	R	A
Plante		<i>Carex capillaris</i>	R	A
Plante		<i>Carex firma</i>	R	A
Plante		<i>Carex fuliginosa</i>	R	A
Plante		<i>Carex limosa</i>	R	A
Plante		<i>Carex parviflora</i>	R	A
Plante		<i>Carex strigosa</i>	R	A
Plante		<i>Centaurea kotschyana</i>	R	A
Plante		<i>Cephalanthera longifolia</i>	R	D
Plante		<i>Cerastium arvense</i> ssp. <i>lerchenfeldianum</i>	R	A

Plante		<i>Cerastium fontanum</i> ssp. <i>macrocarpum</i>	P?	A
Plante		<i>Cerithe glabra</i>	P?	A
Amfibieni	2645	<i>Cervus elaphus</i>	R	A
Plante		<i>Cetraria oakesiana</i>	V	C
Amfibieni		<i>Chionomys nivalis</i>	V	A
Plante		<i>Chrysosplenium alpinum</i>	R	A
Plante		<i>Conioselinum tataricum</i>	P?	A
Reptile	1283	<i>Coronella austriaca</i>	V	A
Plante		<i>Crepis conyzifolia</i>	R	A
Amfibieni	2593	<i>Crocidura suaveolens</i>	R	A
Plante		<i>Dactylorhiza incarnata</i>	R	D
Plante		<i>Dactylorhiza maculata</i>	R	D
Plante		<i>Dactylorhiza maculata</i> ssp. <i>transsilvanica</i>	R	A
Plante		<i>Dactylorhiza majalis</i>	R	D
Plante		<i>Dactylorhiza sambucina</i>	R	D
Plante		<i>Dianthus banaticus</i>	V	B
Plante		<i>Dianthus barbatus</i> ssp. <i>compactus</i>	R	A
Plante		<i>Dianthus carthusianorum</i>	P	A
Plante		<i>Dianthus spiculifolius</i>	R	D
Plante		<i>Dianthus superbus</i> ssp. <i>alpestris</i>	R	A
Plante		<i>Dianthus tenuifolius</i>	R	D
Plante		<i>Draba fladnizensis</i>	P?	A
Plante		<i>Draba lasiocarpa</i>	P?	A
Plante		<i>Drosera rotundifolia</i>	R	A
Reptile	1281	<i>Elaphe longissima</i>	R	A
Amfibieni	2615	<i>Eliomys quercinus</i>	V	A
Plante		<i>Epilobium alsinifolium</i>	R	A
Plante		<i>Epilobium anagallidifolium</i>	R	A
Plante		<i>Epilobium nutans</i>	R	A
Plante		<i>Epipactis atrorubens</i>	P?	A
Plante		<i>Epipactis helleborine</i>	R	D
Plante		<i>Epipactis microphylla</i>	P?	A
Plante		<i>Epipogium aphyllum</i>	P?	A
Nevertebrate	1069	<i>Erebia sudetica</i>	R	C
Plante		<i>Erigeron alpinus</i>	R	A
Plante		<i>Erigeron atticus</i>	P?	A
Plante		<i>Erigeron uniflorus</i>	R	A
Plante		<i>Eritrichium nanum</i> ssp. <i>jankae</i>	R	B
Amfibieni	1363	<i>Felis silvestris</i>	R	A
Plante		<i>Festuca amethystina</i>	R	A
Plante		<i>Festuca bucegiensis</i>	R	A
Plante		<i>Festuca carpatica</i>	R	B
Plante		<i>Festuca nitida</i> ssp. <i>flaccida</i>	R	D
Plante	1866	<i>Galanthus nivalis</i>	R	C
Plante		<i>Galium pumilum</i>	R	A
Plante		<i>Gentiana cruciata</i> ssp. <i>phlogifolia</i>	R	B

Plante	1657	<i>Gentiana lutea</i>	V	C
Plante		<i>Geum reptans</i>	R	A
Plante		<i>Grimmia teretinervis</i>	V	C
Plante		<i>Gymnadenia conopsea</i>	R	A
Plante		<i>Helictotrichon decorum</i>	R	B
Plante		<i>Heracleum palmatum</i>	R	B
Plante		<i>Heracleum sphondylium</i> ssp. <i>transsilvanicum</i>	P	B
Plante		<i>Hesperis matronalis</i> ssp. <i>candida</i>	R	B
Plante		<i>Hesperis matronalis</i> ssp. <i>cladotricha</i>	R	A
Plante		<i>Hieracium negoienae</i>	R	B
Plante		<i>Hieracium silesiacum</i>	R	B
Mamifere	1203	<i>Hyla arborea</i>	R	A
Plante		<i>Juncus filiformis</i>	R	A
Plante		<i>Juncus trifidus</i>	P	D
Plante		<i>Juncus triglumis</i>	R	A
Plante		<i>Knautia drymeia</i>	P?	A
Plante		<i>Kobresia myosuroides</i>	R	A
Reptile	1261	<i>Lacerta agilis</i>	C	C
Reptile	1263	<i>Lacerta viridis</i>	V	C
Plante		<i>Larix decidua</i> ssp. <i>carpatica</i>	R	C
Plante		<i>Larix decidua</i> ssp. <i>polonica</i>	R	A
Plante		<i>Leucanthemopsis alpina</i> ssp. <i>alpina</i>	R	A
Plante		<i>Ligularia glauca</i>	R	D
Plante		<i>Linum perenne</i> ssp. <i>extraaxillare</i>	R	D
Plante		<i>Lloydia serotina</i>	R	A
Plante		<i>Loiseleuria procumbens</i>	R	A
Plante		<i>Lomatogonium carinthiacum</i>	P?	A
Plante		<i>Lonicera caerulea</i>	R	A
Pești		<i>Lota lota</i>	R	A
Plante		<i>Lycopodium annotinum</i>	R	C
Plante		<i>Lycopodium clavatum</i>	C	C
Plante		<i>Lycopodium complanatum</i>	V	C
Plante		<i>Lycopodium selago</i>	R	C
Plante		<i>Lysimachia nemorum</i>	P?	A
Amfibieni	1357	<i>Martes martes</i>	R	A
Plante		<i>Melampyrum saxosum</i>	R	B
Amfibieni		<i>Micromys minutus</i>	R	A
Plante		<i>Minuartia austriaca</i>	R	D
Plante		<i>Minuartia hirsuta</i> ssp. <i>frutescens</i>	R	A
Plante		<i>Minuartia laricifolia</i>	V	D
Amfibieni	1341	<i>Muscardinus avellanarius</i>	C	A
Amfibieni		<i>Myoxus glis</i>	R	A
Amfibieni	2595	<i>Neomys anomalus</i>	R	A
Amfibieni	2597	<i>Neomys fodiens</i>	R	A
Plante		<i>Nigritella nigra</i>	P?	A
Plante		<i>Nigritella nigra</i> ssp. <i>rubra</i>	V	A

Amfibieni	1312	Nyctalus noctula	R	C
Plante		Onobrychis montana	R	A
Plante		Onobrychis montana ssp. transsilvanica	R	D
Plante		Orchis coriophora	R	D
Plante		Orchis morio	R	D
Plante		Orchis palustris ssp. elegans	R	D
Plante		Orchis ustulata	R	D
Plante		Oxytropis campestris	P?	A
Plante		Oxytropis carpatica	R	B
Plante		Papaver alpinum	R	B
Plante		Papaver pyrenaicum ssp. corona-sancti-stephani	R	B
Nevertebrate	1056	Parnassius mnemosyne	R	C
Plante		Pedicularis baumgartenii	P?	B
Plante		Pedicularis oederi	P	D
Plante		Phyteuma spicatum	P?	A
Plante		Phyteuma vagneri	R	B
Plante		Pinguicula alpina	R	A
Plante		Pinguicula vulgaris	R	A
Plante		Pinus cembra	R	D
Plante		Pinus mugo	R	D
Plante		Plantago gentianoides	R	A
Plante		Platanthera chlorantha	P?	A
Plante		Pleurospermum austriacum	R	A
Plante		Poa badensis	R	A
Plante		Poa cenisia ssp. contracta	R	A
Plante	2316	Poa granitica	R	A
Plante		Poa laxa	P	B
Plante		Poa laxa ssp. pruinosa	R	B
Plante		Poa remota	R	A
Reptile	1256	Podarcis muralis	C	A
Plante		Primula farinosa	V	A
Plante		Primula minima	P	D
Plante		Pseudorchis albida	R	A
Plante		Pulsatilla montana	R	D
Mamifere	1214	Rana arvalis	V	A
Mamifere	1209	Rana dalmatina	R	A
Mamifere	1213	Rana temporaria	C	A
Plante		Ranunculus alpestris	R	A
Plante		Ranunculus glacialis	V	A
Plante		Ranunculus thora	R	A
Plante		Rhodiola rosea	R	D
Plante		Rhododendron myrtifolium	R	D
Plante		Rumex arifolius	R	D
Plante		Rumex scutatus	R	A
Amfibieni	1369	Rupicapra rupicapra	R	A
Reptile		Sabanejewia romanica	R	A

Plante		Sagina saginoides	R	A
Mamifere	2351	Salamandra salamandra	R	A
Plante		Salix alpina	R	A
Plante		Salix aurita	R	A
Plante		Salix hastata	R	A
Plante		Salix retusa	R	A
Plante		Salix rosmarinifolia	R	D
Plante		Salix starkeana	P?	A
Plante		Saussurea discolor	R	A
Plante		Saxifraga androsacea	R	D
Plante		Saxifraga bryoides	V	D
Plante		Saxifraga carpatica	R	A
Plante		Saxifraga exarata ssp. moschata	P	D
Plante		Saxifraga oppositifolia	R	A
Plante		Saxifraga retusa	R	A
Plante		Scabiosa lucida ssp. barbata	R	B
Plante		Scrophularia heterophylla ssp. laciniata	R	A
Plante		Sedum telephium ssp. fabaria	R	A
Plante		Sempervivum montanum	R	A
Plante		Senecio rivularis	R	A
Plante		Sesleria rigida ssp. haynaldiana	R	D
Plante		Silene lerchenfeldiana	R	A
Plante		Silene zawadzki	P	B
Amfibieni	2598	Sorex alpinus	R	A
Plante		Spiranthes spiralis	P?	A
Plante		Symphyandra wanneri	R	A
Plante		Symphytum cordatum	P	B
Plante		Tanacetum macrophyllum	R	A
Pești	1109	Thymallus thymallus	R	A
Plante		Thymus bihoriensis	R	B
Plante		Thymus pulcherrimus	R	B
Plante		Tofieldia calyculata	R	A
Plante		Trifolium spadiceum	R	A
Plante		Trisetum alpestre	R	A
Plante		Trisetum macrotrichum	R	B
Mamifere	2357	Triturus vulgaris	C	A
Plante		Trollius europaeus ssp. europaeus	R	A
Nevertebrate		Uvarovitettix transsylvanicus	RC	C
Plante		Vaccinium oxycoccos	P?	A
Plante		Veronica alpina	R	A
Plante		Veronica aphylla	R	A
Plante		Veronica bachofenii	R	A
Plante		Veronica baumgartenii	R	A
Plante		Veronica fruticans	R	A
Plante		Viola alpina	R	A
Plante		Viola palustris	R	A

Reptile	2473	Vipera berus	C	A
---------	------	--------------	---	---

4. DESCRIEREA SITULUI

Caracteristici generale ale sitului

Clase de habitat	pondere %
N08 - Lande, tufărișuri, maquis și garigue, phrygana	12.00
N09 - Pajiști uscate, stepe	10.00
N16 - Păduri caducifoliolate	18.00
N17 - Păduri de conifere	25.00
N19 - Păduri mixte	32.00
- Stâncării interioare, grohotișuri, dune interioare, zone cu zăpezi și N22 ghețuriveșnice	3.00
TOTAL SUPRAFATA HABITAT	

Alte caracteristici ale sitului

Situl se afla in zona biogeografica alpina, forma de relief predominanta fiind muntele. Habitatele sunt foarte variate, incepand cu cele de lunca (aninisuri, salcete batrane –cu suprafete in mare parte continue si compacte), fanete, tufarisuri, ecosisteme forestiere, alpine si subalpine. Flora este bine reprezentata fiind inregistrate peste 900 specii de plante, diversitatea floristica cea mai mare se observa in fanetele umede – peste 450 specii

Calitate si importantă

Situl propus include cel mai înalt și sălbatic sector al Carpaților Românești, cu una dintre cele mai mari extensii ale reliefului glacial și periglacial, cu o vastă suită de unități peisagistice unice, cu condiții ecologice specifice ca urmare a diversității geologice, pedologice și climatice reflectate în biodiversitatea foarte ridicată a acestei zone. În acest masiv muntos se află fragmente reprezentative de păduri naturale virgine și cvasivirgine - astăzi practic dispărute din Europa - care polarizează o diversitate biologică terestră deosebită, constituind o avuție națională inestimabilă. Munții Făgăraș oferă habitate excelente pentru populații viabile de urs, lup, râs și capră neagră. De pe teritoriul sitului propus a fost capturată o femelă de capră neagră apreciată ca fiind cel mai mare exemplar din lume - 126 puncte CIC (1993 - Valea Arpășel, jud. Sibiu). Tot aici a fost capturat un exemplar de lup cotat ca record mondial (1978 - Valea Arpășel, jud. Sibiu). Cerbul, prezent atât în zona împădurită cât și în golul alpin, boncănește în acest masiv muntos la cea mai mare altitudine din Carpații României – Șaua Netedu (2200 m).

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

Vulnerabilitate

Asezarile umane stabile pe teritoriul Munților Făgăraș nu există decât la poalele acestora, în general situate sub curba de nivel de 900 m. Așadar, gradul de antropizare al arealului montan este redus, singurele activități umane care afectează cadrul natural sunt, creșterea animalelor, exploatarea lemnului și turismul. Turismul de tranzit s-a dezvoltat odată cu construirea Lacului de acumulare Vidraru și modernizarea arterei rutiere DN 7C, cunoscută sub numele de Transfăgărașan. Această formă de turism se practică numai în sezonul cald, perioada iunie-septembrie, din cauza cantităților mari de zăpadă ce se acumulează în sezonul hibernal și a avalanșelor care se produc de obicei în amonte de Piscul Negru, blocând șoseaua transalpină. În punctul Piscul Negru s-au construit în ultimii ani mai multe construcții cu destinație turistică, dar fără a respecta normele în vigoare privind disciplina în construcții și cele ale protecției mediului (nu există plan de urbanism zonal, nu se respectă gradul de ocupare al terenului, nu există rețea de canalizare pentru apele reziduale sau puncte de colectare ecologică a deșeurilor menajere). De asemenea, nu s-au respectat prevederile de construire privind procentul de ocupare și coeficientul de utilizare a terenului.

Desemnarea sitului (vezi observațiile privind datele cantitative de mai jos) Pentru acest sit au fost realizate studiile de fundamentare științifică în vederea declarării Munților Făgăraș ca Parc Național. În prezent în interiorul acestei propuneri de sit Natura 2000 se află mai multe arii protejate dintre care amintim rezervațiile Golul alpin al Munților Făgăraș cuprins între Suru și Podragu, Golul alpin Moldoveanu-Capra, Valea Bâlii, Valea Vâlsanului, Arpășel, etc.

Tip de proprietate - 21,4% din suprafața sitului propus se află în proprietatea statului român și 78,6% în proprietate privată. Propunerea Munții Făgăraș se întinde pe teritoriul administrativ al 23 comune din județele Argeș, Brașov, Sibiu și Vâlcea. Pe județul Brașov, din totalul fondului forestier de cca 19.000 ha, 10% este în proprietate de stat adm de OS Făgăraș, restul de 90% fiind în proprietate particulară, administrată de OS Padurile Sincii și OS Codrii Făgărașului. Restul suprafeței din jud Brașov, este pășuni, fânețe, gol alpin, etc (circa 23.000 ha) fiind proprietate particulară și în mai mică măsură de stat. Parte din proprietate de stat este în procedură de retrocedare cf L247/2005.

SITUATIA CU SUPRAFETELE DE PADURE PE TIPUL DE PROPRIETATE DIN Parcul National Fagaras zona Vâlcea: Primaria Tâlmăciu = 184,4 ha, UP III Caineni, UA 1-6, UA71-81, UA 111-114 Obstea Greblesti = 6215,5 ha, UP III Caineni, UP IV Boia Mica. UA 7-32, UA 53-78 Obstea Cainenii Mici = 552 ha, UP IV Boia Mica, UA 37-49 Obstea Boisoara= 1774,3, UP V Boia Mare, UA 1-34; UA 57-75; UA78-80; ?UA 48-56 ? este revendicat de Obste in prezent. Obstea Grohotis = 18,2 ha, UP V Boia Mare Obsea Spiru Podeni = 72,7 ha UPV Boia MareUA 46-47 Total suprafata privata = 8817,1 ha Procentaj din suprafata totala – 83% proprietate privata Directia Silvica Valcea (total suprafata padure de stat) = 1280,5 ha – Procentaj din suprafata totala – 17% proprietate de stat cu mentiunea ca o mare parte din suprafata de padure de stat este revendicata in prezent de proprietari privati.

TOTAL SUPRAFATA parc in Județul Valcea = 10097,6 ha.

Documentație

1. Bertel, Bruun si colab., Hamlyn Guide- Pasarile din Romania si Europa-Determinator ilustrat, versiunea romaneasca Dan Munteanu, S.O.R.,1999, Octopus Publishing Group Ltd.;
2. Beldie, Al., 1967, Endemismele si elementele dacice din flora Carpatilor Romaniei, Com. bot. Bucuresti;
3. Cartea Rosie a Vertebratelor din Romania, Academia Romana, Muzeul National de Istorie Naturala Grigore Antipa, Bucuresti, 2005;
4. Cilievici, E., 1975, Ocrotirea naturii in judetul Sibiu, Sibiu
5. Csuros, St., 1953, Contributii la studiul vegetatiei alpine din Muntii Fagarasului, Bul. st. sect. st. biol., agron., geol. si geogr. Bucuresti, V, 2;
6. Dragulescu, C., 1995, Situatia actuala a rezervatiilor naturale din judetul Sibiu, Com. si ref. Muzeul de St. nat. Ploiesti;
7. Dragulescu, C., 1996, Vegetatia din cirul glaciara Balea (Muntii Fagarasului), St. si cerc. st. nat. Muz. Bistrita, 2;
8. Dragulescu, C., 1996, Die rote Liste der Kormophyten im Hermanstadter Kreis (Siebenburgen), Staphia., Linz, 45;
9. Dragulescu, C., 1999, Flora si vegetatia cirului glaciara Arpasel (Muntii Fagarasului), Argenssis. St. si com. ser. St. nat. Muz. Jud. Arges, Pitesti, VIII;

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

STUDIUL DE FUNDAMENTARE PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI, RISCURI NATURALE ȘI ANTROPICE PENTRU
PLANUL URBANISTIC GENERAL COMUNA LEREȘTI, JUDEȚUL ARGES

Page 65

10. Dragulescu, C., 2000, Specii rare si disparute din flora Transilvaniei meridionale, Lucr. Celei de a 5-a Conferinta nationale pentru protectia mediului, Brasov;
11. Dragulescu, C., 2000, The flora of the Balea glacial circus (Fagaras Mountains), Acta oecologica, vol. VII, nr. 1-2, Univ. Lucian Blaga din Sibiu;
12. Dragulescu, C., 2003, Cormoflora judetului Sibiu, Editura Pelecanus, Brasov
13. Ecotur Sibiu, 1996, Aree Naturale Protejate in Judetul Sibiu, 1996;
14. Grimmett, R.,F.,A., Jones, T., A., 1989, Important bird areas in Europe, Cambridge;
15. Lup, Lucian, 2004, Data regarding the bat communities (Mammalia Chiroptera) from abandoned mines roosts in Sibiu County, Acta oecologica, vol. XI, 1-2;
16. Negrean, G., Lista rosie a plantelor din Romania (Tracheophyta);
17. Popescu, A., Sanda, V., 1990, Vegetatia grohotisurilor si bolovanisurilor (Clasa Thlaspietea rotundifolii Br.-Bl.26) din Carpatii Romaniei, St. si cerc. biol. ser. biol. veget., Bucuresti;
18. Puscaru- Soroceanu, Evdochia si colab., 1963, Pasunile si fanetele din Republica Populara Romana, Edit. Acad. Bucuresti;
19. Puscaru- Soroceanu, Evdochia, Puscaru, D., 1969, Asociatiile pajistilor alpine din Muntii Fagarasului sub aspect fitogeografic si a valorii lor productive, Com. bot. Bucuresti, XI;
20. Puscaru-Soroceanu, E., Csuros, S., Puscaru, D. & Popova-Cucu, 1981, Die Vegetation der Wiesen des Fagaras- Gebirge, (Phytocoenologia), Stuttgart
21. Resmerita, I. Si colab., 1977, Caracterizarea areal-ecologica si floristica a pajistilor din alpinul Carpatilor romanesti, Com. bot. Bucuresti;
22. Sanda, V., Popescu, A., 1995, Caracterizarea unitatilor de vegetatie din Masivul Fagaras, Naturalia- St. si cercetari Pitesti;
23. Schneider-Binder, Erika, Voik, W., 1977, Privire generala asupra vegetatiei crapaturilor de stanci (Asplenieta rupestris Br.-Bl. 1934) din Carpatii Romaniei, Com. bot. Bucuresti;
24. Schneider-Binder, Erika, Voik, W., 1979, Asociatiile din clasa Salicetea herbaceae Br.-Bl. 1947 in Carpatii Meridionali cu privire speciala asupra celor din Muntii Fagarasului, St. si com. Muz. Brukenthal Sibiu, St. nat., 23;

25. Voik, W., Schneider-Binder, Erika, 1978, Cercetari asupra asociatiilor de grohotisuri (Thlaspietea rotundifolii Br.-Bl. 1926) din etajul alpin al Muntilor Fagaras, St. si com. Muz. Brukenthal Sibiu, St. nat., 22;
26. ***Lista Roșie a Cormofitelor din Judetul Sibiu, H.C.J. nr. 64/2004;
27. ***CMN- Documentation SB006 - Rezervatia zoologica si botanica Valea Arpaselului;
28. ***Amenajamente silvice;
29. ***Amenajamente de pajisti;
30. ***The Red List of vascular plants from Romanian grasslands (Tracheophyta), Grasslands of Romania, Final report on National Grasslands, Inventory 2000-2003, Annex 4;
31. ***Studiu de documentare stiintifica privind declararea ariei protejate Parcul National Fagaras, 2004, INCDT Bucuresti;
32. Ioan Ghira, Marton Venczel,

5. STATUTUL DE PROTECTIE AL SITULUI SI LEGATURA CU BIOTOPURILE CORINE

Clasificare la nivel național si regional

Cod	Pondere %
RO02 - Parc național	0.00
RO04 - Rezevație naturală	4.76
RO03 - Monument al naturii	0.17

Relațiile sitului descris cu alte situri - desemnate la nivel national sau regional

Cod	Tip	Suprapunere %	Numele sitului
RO03 - Monument al naturii	+	0.00	2.115.-Lacul Jghebuoasa
RO02 - Parc național	*	0.00	M-Piatra Craiului
RO04 - Rezevație naturală	+	2.05	2.105.-Golul alpin Moldoveanu - Capra
RO04 - Rezevație naturală	+	0.02	2.106.-Peștera de la Piscul Negru
RO04 - Rezevație naturală	+	0.00	2.113.-Lacul Iezer
RO03 - Monument al naturii	+	0.00	2.117.-Lacul Hârtoș II
RO03 - Monument al naturii	+	0.00	2.118.-Lacul Hârtoș V
RO03 - Monument al naturii	+	0.00	2.119.-Lacul Mănăstirii
RO03 - Monument al naturii	+	0.00	2.120.-Lacul Valea Rea
RO03 - Monument al naturii	+	0.00	2.121.-Lacul Buda
RO03 - Monument al naturii	+	0.00	2.123.-Lacul Scărișoara Galbenă
RO03 - Monument al naturii	+	0.16	2.133.-Lacul Iezer
RO04 - Rezevație naturală	+	0.26	2.701.-Valea Bâlii
RO04 - Rezevație naturală	+	2.44	2.709.-Golul Alpin al Munților Făgăraș

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

STUDIUL DE FUNDAMENTARE PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI, RISCURI NATURALE ȘI ANTROPICE PENTRU
PLANUL URBANISTIC GENERAL COMUNA LEREȘTI, JUDEȚUL ARGEȘ Page 67

	+	0.00	2.784.-Avenul Piciorul Boului
--	---	------	-------------------------------

Relațiile sitului descris cu biotopuri Corine

Cod sit Corine	Tip	Suprapunere %
J049BV030	*	1.31
J049BV032	*	2.35
J048SB008	+	3.31
J081AG012	+	3.08
J081AG010	+	4.13
J072VL031	+	3.31
J081AG011	*	4.65

6. ACTIVITĂȚILE ANTROPICE ȘI EFECTELE LOR ÎN SIT ȘI ÎN JURUL ACESTUIA

Activități antropice, consecințele lor generale și suprafața din sit afectată

Activități și consecințe în interiorul sitului

Intensitatea influenței: A – mare, B - medie, C - scăzută Influență: (+) - pozitivă, (0) - neutră, (-) - negativă

Cod	Intensitate	% din sit	Influență
990 - Alte procese naturale	C	100.00	0
102 - Cositul	C	2.00	+
140 - Pășunatul	B	7.00	0
160 - Managementul silvic	A	41.00	+
161 - Plantarea	C	1.00	+
162 - Plantarea artificială	C	1.00	0
164 - Tăierea controlată	C	2.00	+
165 - Înlăturarea etajelor inferioare	C	1.00	0
166 - Eliminarea copacilor morți (Tăiere de igienizare)	B	3.00	0
167 - Despădurirea fără replantare	B	2.00	0
170 - Creșterea animalelor	B	10.00	+
171 - Stock feeding (hrănirea animalelor)	C	1.00	+
190 - Alte activități agricole și silvice	C	1.00	0
220 - Pescuitul recreativ sportiv	C	1.00	0
230 - Vânătoarea	B	100.00	-
240 - Capturarea din faună	C	1.00	-
243 - Braconajul, otrăvirea, capcane	C	1.00	-
250 - Recoltarea din floră	C	1.00	-
301 - Cariere	C	1.00	-
403 - Locuințe/ așezări împrăștiate	C	1.00	0
501 - Alei, poteci, drumuri, piste de biciclete	C	1.00	0
508 - Tunel	B	1.00	-
510 - Transport de energie	C	1.00	0
511 - Linii electrice	C	1.00	0

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

600 - Sportul și structurile amenajate de petrecerea timpului liber	C	1.00	0
602 - Complex de schi	C	1.00	0
608 - Camping, caravane	C	1.00	-
622 - Plimbări, echitație și vehicule nemotorizate	C	1.00	0
624 - Alpinism, turism montan, speologie	C	1.00	0
625 - Planor, deltaplan, parapantă, balon	C	1.00	0
- Alte sporturi în aer liber și alte activități de petrecerea timpului liber	C	1.00	0
629			
900 - Eroziunea	C	2.00	0
960 - Relații între specii faunistice	B	100.00	0
971 - Competiție	C	100.00	0
972 - Parazitism	C	100.00	0
965 - Prădare	B	100.00	0
967 - Antagonism cu animalele domestice	C	100.00	-
970 - Relații între specii floristice	C	100.00	0
961 - Competiție (ex: goeland/ sterna)	C	100.00	0
962 - Parazitism	C	100.00	0
401 - Zone urbanizate continuu, zone rezidențiale	A	5.00	-
102 - Cositul	B	3.00	+
164 - Tăierea controlată	C	3.00	+
165 - Înlăturarea etajelor inferioare	C	2.00	0
166 - Eliminarea copacilor morți (Tăiere de igienizare)	C	3.00	0
167 - Despădurirea fără replantare	B	3.00	-
171 - Stock feeding (hrănirea animalelor)	C	1.00	+
220 - Pescuitul recreativ sportiv	C	1.00	0
230 - Vânătoarea	B	5.00	-
240 - Capturarea din faună	C	1.00	-
243 - Braconajul, otrăvirea, capcane	C	1.00	-
250 - Recoltarea din floră	C	1.00	-
990 - Alte procese naturale	C	100.00	0
102 - Cositul	C	2.00	+
140 - Pășunatul	B	7.00	0
160 - Managementul silvic	A	41.00	+
161 - Plantarea	C	1.00	+
162 - Plantarea artificială	C	1.00	0
164 - Tăierea controlată	C	2.00	+
165 - Înlăturarea etajelor inferioare	C	1.00	0
166 - Eliminarea copacilor morți (Tăiere de igienizare)	B	3.00	0
167 - Despădurirea fără replantare	B	2.00	0
170 - Creșterea animalelor	B	10.00	+
171 - Stock feeding (hrănirea animalelor)	C	1.00	+
190 - Alte activități agricole și silvice	C	1.00	0
220 - Pescuitul recreativ sportiv	C	1.00	0
230 - Vânătoarea	B	100.00	-
240 - Capturarea din faună	C	1.00	-

243 - Braconajul, otrăvirea, capcane	C	1.00	-
250 - Recoltarea din floră	C	1.00	-
301 - Cariere	C	1.00	-
403 - Locuințe/ așezări împrăștiate	C	1.00	0
501 - Alei, poteci, drumuri, piste de biciclete	C	1.00	0
508 - Tunel	B	1.00	-
510 - Transport de energie	C	1.00	0
511 - Linii electrice	C	1.00	0
600 - Sportul și structurile amenajate de petrecerea timpului liber	C	1.00	0
602 - Complex de schi	C	1.00	0
608 - Camping, caravane	C	1.00	-
622 - Plimbări, echitație și vehicule nemotorizate	C	1.00	0
624 - Alpinism, turism montan, speologie	C	1.00	0
625 - Planor, deltaplan, parapantă, balon	C	1.00	0
- Alte sporturi în aer liber și alte activități de petrecere a timpului liber	C	1.00	0
629	C	1.00	0
900 - Eroziunea	C	2.00	0
960 - Relații între specii faunistice	B	100.00	0
971 - Competiție	C	100.00	0
972 - Parazitism	C	100.00	0
965 - Prădare	B	100.00	0
967 - Antagonism cu animalele domestice	C	100.00	-
970 - Relații între specii floristice	C	100.00	0
961 - Competiție (ex: goeland/ sterna)	C	100.00	0
962 - Parazitism	C	100.00	0
401 - Zone urbanizate continuu, zone rezidențiale	A	5.00	-
102 - Cositul	B	3.00	+
164 - Tăierea controlată	C	3.00	+
165 - Înlăturarea etajelor inferioare	C	2.00	0
166 - Eliminarea copacilor morți (Tăiere de igienizare)	C	3.00	0
167 - Despădurirea fără replantare	B	3.00	-
171 - Stock feeding (hrănirea animalelor)	C	1.00	+
220 - Pescuitul recreativ sportiv	C	1.00	0
230 - Vânătoarea	B	5.00	-
243 - Braconajul, otrăvirea, capcane	B		-
250 - Recoltarea din floră	C		-
400 - Urbanizare, industrializare, și alte activități similare	B		-
401 - Zone urbanizate continuu, zone rezidențiale	B		-
402 - Urbanizarea discontinuă	C		0
430 - Construcții agricole	C		+
500 - Rețea de comunicație	C		0
501 - Alei, poteci, drumuri, piste de biciclete	C		0
502 - Străzi, autostrăzi	C		-
510 - Transport de energie	C		0
511 - Linii electrice	C		0

530 - Îmbunătățirea accesului în sit	B		-
608 - Camping, caravane	C		-
- Sporturi de exterior și activități de petrecerea 620 timpululiber în natură	C		0
622 - Plimbări, echitație și vehicule nemotorizate	C		0
623 - Vehicule motorizate	C		-
- Alte sporturi în aer liber și alte activități de 629 petrecereatimpului liber	C		0
730 - Manevre militare	C		0
960 - Relații între specii faunistice	B		0
961 - Competiție (ex: goeland/ sterna)	C		0
962 - Parazitism	C		0
965- Prădare	B		0
967- Antagonism cu animalele domestice	B		-
970- Relații între specii floristice	C		0
971- Competiție	C		0
972- Parazitism	C		0
990- Alte procese naturale	C		0
100- Cultivarea	C		+
160- Managementul silvic	A	50.00	+
161- Plantarea	C		+
162- Plantarea artificială	C		+
167- Despădurirea fără replantare	C	3.00	0
402- Urbanizarea discontinuă	B	10.00	0
230- Vânătoarea	B	10.00	-

Managementul sitului

Organismul responsabil pentru managementul sitului
Contract Administrare:7/25.06.2010,

Administrator: Ocolul Silvic Rășinari RA și Ocolul Silvic Izvorul Florii
(Administrator) Ocolul Silvic Rășinari Rășinari, str. Octavian Goga, nr 1687,
jud. Sibiu; Ocolul Silvic Izvor Avrig, str. Horia, n Planuri de management al
sitului Managementul zonei situata in judetul Valcea se face prin
amenajamentele silvice de catre Ocoalele Silvice private si cele ce apartin
RNP.

- Tipuri de habitat prezente în sit:

Cod SCI: 4060 - Tufărișuri alpine si boreale

Raspandire: Carpatii Orientali, Carpatii Meridionali, in etajul alpin.

Suprafete: suprafete reduse, mozaicate, insumand < 10 ha.

Statiuni: Altitudine: 2000–2200 m.

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

Clima: T = 0,0– -1,4 gr.C, P = 1350–1450 mm. Relief: platouri, culmi domoale, insorite, expuse la vant. Roci: silicioase, gresii, rar conglomerate. Soluri: podzoluri scheletice sau prepodzol, sărace in substanțe nutritive (V = 8–20%), foarte acide (pH = 4–4,5).

Structura: Fitocenoza este edificată de specii oligoterme, xerofile, oligotrofe, acidofile. Specia edificatoare *Loiseleuria procumbens* are tulpini repente asa incat stratul arbustiv este redus ca înălțime la 10 cm. Speciile de graminee dominante, *Festuca supina*, *Nardus stricta*, *Agrostis rupestris* se înalță deasupra lui la 10–15 cm. Stratul ierburilor este completat de *Potentilla ternata*, *Campanula alpina*, *Phyteuma confusum*, *Hieracium alpinum*, *Geum montanum*, *Ligusticum mutellina*. Stratul muschilor si lichenilor este completat de specii cu flori, însă cu tulpini scurte, precum *Primula minima*; dominanti sunt lichenii *Cetraria islandica* si *Thamnolia vermicularis*; el se înalță la 5 cm. Acoperirea fitocenozei este variabila, între 35–85%. Compozitie floristica: Specii edificatoare: *Loiseleuria procumbens*. Specii caracteristice: *Cetraria islandica*, *Loiseleuria procumbens*. Alte specii importante: *Carex curvula*, *Oreochloa disticha*, *Campanula alpina*, *Festuca supina*, *Primula minima*, *Avenula versicolor*, *Phyteuma confusum*, *Luzula spicata*, *Sesleria coerulans*, *Senecio carpaticus*, *Arenaria alpina*, *Vaccinium gaultherioides*, *Empetrum nigrum* spp. hermaphroditum, *Thamnolia vermicularis*, *Vaccinium vitis-idaea*, *Vaccinium myrtillus*, *Rhododendron myrtifolium*, *Anthemis carpatica*, *Hieracium alpinum*, *Juncus trifidus*, *Pulsatilla alba*, *Minuartia sedoides*, *Potentilla ternata*, *Antennaria dioica*, *Geum montanum*, *Ligusticum mutellina*, *Poa alpina*, *Phleum alpinum*, *Nardus stricta*, *Agrostis rupestris*. Valoare conservativă: mare, arealele fiind reduse, distribuite in conditii de viață dificile de supravietuire.

Corespunde Habitatelor din România:

- R 3101 Tufarisuri pitice sud-est carpatice de azalee (*Loiseleuria procumbens*);

Valoare conservativă – mare, arealele fiind reduse, distribuite în condițiile de viață dificile de supravietuire.

- R 3104 Tufarisuri sud-est carpatice de smirdar (*Rhododendron myrtifolium*) cu afin

(*Vaccinium myrtillus*); Valoare conservativă – mare, habitate periclitare de numeroase impacturi negative.

- R 3107 Tufarisuri sud-est carpatice de coacaza (*Bruckenthalia spiculifolia*) si ienupar pitic (*Juniperus sibirica*); Valoare conservativă – mare, habitate putin răspândite, protejate Emerald.
- R 3108 Tufarisuri sud-est carpatice cu ienupar pitic (*Juniperus sibirica*); Valoare conservativă – mare, habitate periclitare antropice si protejate prin NATURA 2000.
- R 3109 Tufarisuri sud-est carpatice de vuietoare (*Empetrum nigrum* ssp. *hermaphroditum*) cu afin vânat (*Vaccinium gaultherioides*); Valoare conservativă – foarte mare, arealele fiind foarte reduse, în conditii de viață dificile de supravietuire.
- R 3111 Tufarisuri sud-est carpatice de afin (*Vaccinium myrtillus*); Valoare conservativă redusă, habitate extinse primar si secundar.
- R 3115 Tufarisuri sud-est carpatice de cetină cu negi (*Juniperus sabina*); Valoare conservativă – mare, habitate mai rare, incluzând specii endemice.
- R 3617 Tufarisuri pitice de arginică (*Dryas octopetala*); Valoare conservativă – mare, habitate restrânse ca areal, situate pe stâncării în curs de solificare, instalate primar.

Cod SCI: 4070 – Tufarisuri cu *Pinus mugo* si *Rhododendron myrtifolium*

Raspandire: Carpatii Orientali, Carpatii Meridionali, Carpatii Occidentali, in etajul subalpin.

Suprafete: Total > 50.000 ha. Statiuni: Altitudine 1350–2000 m in nord si 1600–2250 m in restul Carpatilor.

Clima: T = 3,0– -0,2 gr.C in nord, 2,2–0,0 gr.C in sud, P = 1250–1425 mm anual.

Relief: versanti puternic inclinati, circuri glaciare, platouri vanturate. Roci: sisturi cristaline, roci eruptive, conglomerate, calcare. Soluri: humosiosoluri, prepodzol, podzol, superficiale, cu schelet bogat, cu reactie acidă (pH = 4,1–4,8), oligobazice (13–19%).

Structura: Fitocenoza edificata de *Pinus mugo* este tipica pentru etajul subalpin al Carpatilor romanesti, iar elementele carpato-balcanice o diferentiaza de cele similare (vicariante din Alpi). Acoperirea generală este de 90–100%. Speciile sunt oligoterme, higrofile, oligotrofe, acidofile. Stratul arbustilor este compus din *Pinus mugo*, in general monodominant, dar pot aparea sporadic, *Alnus viridis*, *Salix silesiaca*, *Ribes petraeum*, *Juniperus*

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

sibirica, iar la limita inferioară, în rarități, se dezvoltă și exemplare subdezvoltate de arbori (*Pinus cembra*, *Picea abies*, *Sorbus aucuparia*). Stratul de jneapan este de regulă compact, cu densități mari (2200 tufe/ha, cu 9 ramuri la tufă în medie), cu înălțime de 2–2,5 (3,0) m la altitudini mai coborâte (1600 m) și devine tot mai scund, ajungând la 0,40 m la altitudini de peste 2200 m. Productivitatea stratului arbuștilor variază, în medie, între 6,6 t–11 t/an/ha material vegetal uscat și are o biomasă totală de 74,5 t/ha. Stratul ierburilor și subarbuștilor este edificat de *Rhododendron myrtifolium*, cu dominantă mare fiind și *Vaccinium myrtillus*, *Deschampsia flexuosa*, *Homogyne alpina*, *Luzula luzuloides*, *Luzula sylvatica*, *Oxalis acetosella*, *Calamagrostis villosa*. Acoperirea stratului este de 30–60%, având o înălțime de 25–30 cm. Stratul muscinal este prezent aproape totdeauna, are o acoperire variabilă, între 30–80% și este alcătuit mai ales din speciile *Pleurozium schreberi*, *Hylocomium splendens*, *Polytrichum juniperinum*, *Dicranum scoparium*.

Compoziție floristică: Specii edificatoare: *Pinus mugo*, *Rhododendron myrtifolium*.

Specii caracteristice: *Pinus mugo*, *Rhododendron myrtifolium*, *Calamagrostis villosa*. Alte specii importante: *Juniperus sibirica*, *Campanula abietina*, *Pinus cembra*, *Salix silesiaca*, *Ribes petraeum*, *Vaccinium vitis-idaea*, *Vaccinium myrtillus*, *Silene nivalis*, *Hieracium alpinum*, *Poa media*, *Leucanthemum waldsteinii*, *Cicerbita alpina*, *Dryopteris carthusiana* ssp. *dilatata*, *Melampyrum sylvaticum*, *Alnus viridis*, *Picea abies*, *Sorbus aucuparia*, *Deschampsia flexuosa*, *Homogyne alpina*, *Luzula luzuloides*, *Luzula sylvatica*, *Oxalis acetosella*, *Pleurozium schreberi*, *Hylocomium splendens*, *Polytrichum juniperinum*, *Dicranum scoparium*. Specii endemice: *Silene nivalis* (*Lychnis nivalis*).

Valoare conservativă: mare, habitatele sunt periclitate antropic, *Pinus mugo* fiind o specie ocrotită în România.

Corespunde Habitatului din România:

- R 3105 Turbării sud-est carpatice de jneapăn (*Pinus mugo*) cu smirdar (*Rhododendron myrtifolium*); Valoare conservativă – mare, habitate periclitate antropic, *Pinus mugo* fiind o specie ocrotită în România.

Cod SCI: 6150 - Pajiști boreale și alpine pe substrat silicios

Habitat natural are ca specii caracteristice: *Juncus trifidus*, *Carex bigelowii*, *Carex curvula*; *Gnaphalium supinum*, *Potentilla ternate*. Acest habitat este reprezentat în cea mai mare parte de pajiștile subalpine și boreale secundare dominate de *Deschampsia caespitosa* ce alcătuiesc fitocenoză ce pot fi încadrate asociației *Phleo alpini - Deschampsietum caespitosae*. Ele se mozaichează cu pajiștile degradate ale habitatului 6230 și cu faciesul scund din *Ericaceae* al habitatului 4060. Numai în jurul celor mai înalte vârfuri, de peste 1850 m și pe umerii și platourile din jurul acestora se pot găsi suprafețe foarte restrânse de pajiști ce pot fi identificate ca fitocenoză ale asociațiilor *Primulo-Caricetum curvulae*; *Oreochloa-Juncetum trifidi*, *Luzuletum alpino-pilosae*, *Soldanello hungaricae-Ranunculetum crenati*, *Nardo-Gnaphalietum supini*, *Poo supinae-Cerastietum cerastioidis*, *Luzuletum alpino-pilosae*. Toate sunt de mare valoare conservativă și diverse din punct de vedere floristic, există fitocenoză ale asociației *Oreochloa - Juncetum trifidi*, ce conțin speciile extrem de rare *Trifolium lupinaster* ssp. *angustifolium*, *Ranunculus thora*.

Cod SCI: 6230 - Pajiști montane de Nardus bogate în specii pe substraturi silicioase

Rasandire: Carpatii Orientali: Muntii Maramuresului, Muntii Rarau, Lacauti-Izvoarele Putnei (Jud. Vrancea); Vf. Goru (Jud. Vrancea), Muntele Siriu, Muntele Penteleu. Carpatii Meridionali: Muntii Bucegi, Muntele Garbova, Muntii Piatra Craiului, Muntii Iezer-Papusa, Muntii Fagaras, Muntii Parang, Muntii Retezat. Carpatii Occidentali: Valea Fenesului, Valea Sebesului, Vladeasa. Transilvania; in regiunea montana si etajele subalpin si alpin inferior. Suprafete: 1000–2000 ha. Statiuni: Altitudine: 800–2070 m. Clima: T = 6,0–0 gr.C; P = 900–1400 mm. Relief: platouri, versanti, vai si coaste domoale pana la moderat inclinate. Substrat: acid. Soluri: spodisoluri cu profil scurt, sarace in baze (5–10%), slab aerate si acide pH = 3,6–4,5.

Structura: Habitat oligotrof, xerofil, acidofil. Stratul arbustiv – foarte redus; in pajisti

patrund specii arbustive, dintre care: *Vaccinium myrtillus*, *Vaccinium vitis-idaea*. Stratul ierbos: specia caracteristică carpatobalcanica *Viola declinata* are o acoperire redușă, mai ales in gruparile unde *Nardus stricta* are o

acoperire de pana la 95%, este monodominantă si numarul de specii din compozitia floristica este foarte mic. Specia *Festuca nigrescens* are o constanta ridicata, dar cu o acoperire de pana la 5%. Au fost descrise subasociatiile *typicum*, care este intalnita in etajul montan superior si *festucetosum airoidis* Coldea 1987, prezenta in etajul subalpin, cu numeroase specii microterme si cu diferentele ecologice. Stratul muschilor este redus, iar numarul de specii mic; mentionăm: *Polytrichum commune*, *Polytrichum juniperinum*, *Dicranum scoparium*, *Pleurozium schreberi*, *Hylocomium splendens*. Valoare conservativa: moderata; habitat prioritar european.

Compozitie floristica: Specii edificatoare: *Viola declinata*, *Nardus stricta*. Specii

caracteristice: *Viola declinata*, *Nardus stricta*, *Scorzonera rosea*, *Poa media*. Alte specii importante: *Hieracium aurantiacum*, *Hypochoeris uniflora*, *Calluna vulgaris*, *Campanula serrata*, *Geum montanum*, *Ligusticum mutellina*, *Potentilla ternata*, *Campanula abietina*, *Leucorchis albida*, *Genista sagittalis*, *Festuca nigrescens*, *Antennaria dioica*, *Luzula campestris*, *Carex ovalis*, *Polygala vulgaris*, *Euphrasia stricta*, *Hieracium pilosella*, *Hieracium lactucella*, *Potentilla erecta*, *Luzula sudetica*, *Alchemilla glaucescens*, *Alchemilla flabellate*, *Carex pallescens*, *Danthonia decumbens*, *Hypericum maculatum*, *Arnica montana*. Corespunde Habitatelor din România:

- R 3608 Pajiști sud-est carpatice de *Scorzonera rosea* și *Festuca nigrescens*;

Valoare conservativa - moderata; habitat endemic sud-est carpatic; mare numai în fitocenozele unde este prezenta specia *Tozzia carpathica* (DH2).

- R 3609 Pajiști sud-est carpatice de Tăpoșică (*Nardus stricta*) și *Viola declinata*; Valoare conservativa - moderata.

Cod SCI: 6430 - Comunități de liziera cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin

Raspandire: Locuri umede, din lungul văilor colinare si montan inferioare, din

Transilvania, Muntenia, Moldova. Suprafete: De la 200–500 mp, pană la 4–5 ha in

terenurile inmlăstinate. Statiuni: Altitudine: 500–800 m. Clima: T = 7,5–6,0 gr.C; P =

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

STUDIUL DE FUNDAMENTARE PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI, RISCURI NATURALE ȘI ANTROPICE PENTRU
PLANUL URBANISTIC GENERAL COMUNA LEREȘTI, JUDEȚUL ARGES Page 76

700–950 mm. Roci: silicioase, marne și bolovănișuri aduse de torenți. Soluri: aluviale, gleice și pseudogleice, bogate în umiditate și substanțe nutritive.

Structura: Specia caracteristică și dominantă, *Filipendula ulmaria*, este o plantă de talie mare, care atinge 1,5–2 m. Aceasta realizează etajul superior, în amestec cu: *Lythrum salicaria*, *Valeriana officinalis*, *Telekia speciosa*, *Chaerophyllum hirsutum*, *Epilobium parviflorum*. Etajul inferior este realizat de plante mai scunde, cum sunt: *Mentha longifolia*, *Crepis paludosa*, *Scirpus sylvaticus*, *Geranium palustre*, *Equisetum palustre*, *Caltha palustris*, *Myosotis scorpioides*. Valoare conservativă: redusă.

Corespunde Habitatelor din România:

- R 3701 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Aconitum tauricum* ;

Valoare conservativă – redusă.

- R 3702 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Adenostyles alliaria* și

Doronicum austriacum ; Valoare conservativă – redusă.

- R 3703 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte *Cirsium waldsteinii* și

Heracleum sphondylium ssp. *transilvanicum* ; Valoare conservativă – redusă.

- R3704 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Senecio subalpinus* și ștevia stânelor (*Rumex alpinus*) ; Valoare conservativă – redusă.

- R 3705 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Rumex obtusifolia* și

Urtica dioica ; Valoare conservativă – redusă.

- R 3706 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Petasites kablikianus*;

Valoare conservativă – redusă.

- R 3707 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Telekia speciosa* și

Petasites hybridus ; Valoare conservativă – redusă.

- R 3708 Comunități daco-getice cu *Angelica sylvestris*, *Crepis paludosa* și *Scirpus sylvaticus*; Valoare conservativă: redusă, mare doar în habitatele unde este prezentă specia *Ligularia sibirica* (DH2).

- R 3714 Comunități daco-getice cu *Filipendula ulmaria*, *Geranium palustre* și *Chaerophyllum hirsutum*; Valoare conservativă – redusă.

Cod SCI: 6520 - Fânețe montane

Habitat mezofil, care include fânețe montane, bogate în specii cu amplitudine ecologică mare. Ocupă versanți slab înclinați cu expoziții sudice și estice, preferând solurile moderat acide și bogate în nutrienți. Speciile edificatoare *Agrostis capillaris* și *Festuca rubra* se găsesc în raport de codominanță, în funcție de conținutul în nutrienți și gradul de aerisire a solului - *Agrostis capillaris* domină pe solurile fertile și aerisite, în timp ce *Festuca rubra* se afirmă puternic pe solurile tasate, sărace în substanțe nutritive. Aceste pajiști sunt prezente în tot lanțul carpatic, fiind utilizate atât ca fânețe, cât și ca pășuni.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – rea.

Cod SCI: 9110 - Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum

Raspandire: in toti Carpatii romanesti, cu frecventa mare in Carpatii Meridionali si Occidentali, in regiunea de munte si, in parte, pe dealurile inalte, in etajul nemoral. Structura: Fitocenoză edificată de specii europene-balcanice, mezoterme, mezofite, mezotrofe. Stratul arborilor, constituit exclusiv din fag (*Fagus sylvatica* ssp. *sylvatica* la altitudini mari, ssp. *Moesiaca* la altitudini mici), sau cu puțin amestec de paltin de munte (*Acer pseudoplatanus*), brad (*Abies alba*) la altitudini mari, gorun (*Quercus petraea*), carpen (*Carpinus betulus*), plop tremurător (*Populus tremula*), ulm (*Ulmus glabra*), cires (*Cerasus avium*) la altitudini mici; are acoperire ridicată (80–90%) și înalțimi de 23–28 m la 100 de ani. Stratul arbustilor, relativ slab dezvoltat, cu exemplare de *Sambucus racemosa*, *S. nigra*, *Corylus avellana*, *Crataegus monogyna*, *Evonymus europaea*, *Daphne mezereum* s.a. Stratul ierburilor și subarbustilor: dominat de *Festuca drymeia* ca strat acoperitor pe suprafețe mari sau în palcuri de diferite dimensiuni; participă elemente din „flora de mull” și din flora acidofilă, mai rar *Rubus hirtus*. Valoare conservativă: redusă. Compoziție floristică: Specii edificatoare: *Fagus sylvatica* ssp. *sylvatica*, ssp. *moesiaca*. Specii caracteristice: *Festuca drymeia*. Alte specii importante: *Galium odoratum*,

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

Calamagrostis arundinacea, Carex pilosa, Dentaria bulbifera, Euphorbia amygdaloides, Lamium galeobdolon, Lathyrus vernus, Luzula luzuloides, Poanemoralis, Pulmonaria obscura, Scrophularia nodosa, Viola reichenbachiana s.a. Corespunde Habitatelor din România:

- R 4102 Paduri sud-est carpatice de molid (Picea abies), fag (Fagus sylvatica) si brad (Abies alba) cu Hieracium rotundatum; Valoare conservativa: moderată.

- R 4105 Paduri sud-est carpatice de fag (Fagus sylvatica) si brad (Abies alba) cu

Festuca drymeia; Valoare conservativa: moderată.

- R 4106 Paduri sud-est carpatice de fag (Fagus sylvatica) si brad (Abies alba) cu

Hieracium rotundatum; Valoare conservativa: moderată.

- R 4107 Paduri sud-est carpatice de fag (Fagus sylvatica) si brad (Abies alba) cu Vaccinium myrtillus; Valoare conservativa: mare.

R 4110 Paduri sud-est carpatice de fag (Fagus sylvatica) cu Festuca drymeia;

Valoare conservativa: redusă.

Principalele amenințări sunt tăierile necontrolate de arbori care duc la micșorarea habitatului, construirea de noi drumuri forestiere, tehnologii de exploatare a lemnului agresive și care perturbă echilibrul habitatului. Trebuie promovat menținerea suprafețelor actuale ale habitatului, managementul conservativ cu regenerări naturale, menținerea diversității de specii lemnoase native, interzicerea tăierilor necontrolate, menținerea de lemn mort - arbori căzuți, deoarece acestea asigură loc de hrană sau habitat pentru alte specii de vertebrate sau nevertebrate. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

Cod SCI: 9130 - Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum

Cuprinde fitocenoze edificate de specii europene, nemorale și balcanice mezo-eutrofe, situat la altitudini între 300-800 m. Stratul arborilor este compus exclusiv din fag -Fagus sylvatica sau cu amestec redus de carpen - Carpinus betulus, gorun - Quercus petraea, paltin de munte - Acer pseudoplatanus, cireș - Cerasus avium în zonele mai înalte, iar în zonele mai joase sorb de câmp - Sorbus torminalis, ulm - Ulmus glabra, U. minor,

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

tei pucios - *Tilia cordata*. Stratul iebos cuprinde specii *Anemone nemorosa*, *Lamium galeobdolon*, *Galium odoratum*, *Melica uniflora*, *Dentaria* sp., formând un strat ierbos mai bogat în specii și mai abundent decât în pădurile de fag de tip *Luzulo-Fagetum* – habitat 9110. În perimetrul ariei naturale protejate habitatul apare mozaicat cu fragmente aparținând tipului de habitat 9110.

Diferențierea habitatelor 9130 și 9110 se face de regulă de către pantă, ce determină un anumit tip de sol și un anumit tip de regim al umidității, de porozitate și de distribuție a nutrienților și reacției pe profilul solului. Făgetele de tip central-european acidofile ale habitatului 9110 ocupând luvisoluri pe pante de regulă sub 100, iar pe pantele mai accentuate, pe cambisolurile cu profil mai scurt și mai bogate în nutrienți, se dezvoltă făgetele neutrofile ale habitatului 9130.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 6.311 ha și prezintă o distribuție larg răspândită. Principalele amenințări sunt tăierile necontrolate de arbori, construirea de noi drumuri forestiere, tehnologii de exploatare a lemnului agresive care perturbă echilibrul habitatului. Trebuie promovat menținerea suprafețelor actuale ale habitatului, managementul conservativ cu regenerări naturale, menținerea diversității de specii lemnoase native, interzicerea tăierilor necontrolate, menținerea de lemn mort - arbori căzuți, deoarece acestea asigură loc de hrană sau habitat pentru alte specii de vertebrate sau nevertebrate. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

Cod SCI: 9170 - Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetu

Habitatul este specific bioregiunii continentale și include păduri de *Quercus petraea* și *Carpinus betulus* din regiunile cu climat subcontinental, în cadrul arealului central-european al lui *Fagus sylvatica*, dominate de *Quercus petraea*. Absența fagului sau participarea lui redusă este explicată prin cantitatea insuficientă de precipitații. Sunt incluse și pădurile asemănătoare de stejar și tei din regiunile est-europene și central-est-europene cu climat continental, la est de arealul lui *F. sylvatica*. Structura stratului erbaceu este foarte variabilă, în funcție de troficitatea solului. În Europa Occidentală, aceste păduri sunt afectate de uscăre prematură. Acest habitat este prezent în extremitatea

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

estică a sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș. În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 282 ha și prezintă o distribuție marginală. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

Cod SCI: 91E0 - Paduri aluviale cu *Alnus glutinosa* si *Fraxinus excelsior* *

Raspandire: in luncile montane din toti Carpatii Romaniei, in etajul boreal, mai putin

frecvent in Carpatii Occidentali. Suprafete: circa 4.000 ha, mai frecvent in Carpatii

Meridionali si Orientali. Statiuni: Alitudini 700–1700 m. Clima: T = 7,5–2 gr.C, P =

800–1200 mm. Relief: lunci montane inguste, versanti umeziti de izvoare. Roci: variate, calcaroase si silicioase, sub formă de pietrisuri, nisipuri grosiere. Soluri: de tip litosol, gleiosol, superficiale, scheletice, acide, mezobazice, permanent umede-ude, mezotrofice.

Structura: Fitocenoze edificate de specii europene, boreale. Stratul arborilor, compus exclusiv din anin alb (*Alnus incana*) sau cu putin amestec de molid (*Picea abies*), brad (*Abies alba*), fag (*Fagus sylvatica*), la altitudini mai mici anin negru (*Alnus glutinosa*) s.a.; are acoperire de 80–100% si înălțimi de 15–25 m la 50 de ani.

Stratul arbustilor lipseste sau este slab dezvoltat, compus din *Salix triandra*, *Corylus avellana*, *Lonicera xylosteum*, *Prunus padus*. Stratul ierburilor si subarbustilor, obisnuit puternic dezvoltat, dominat de *Petasites albus* si *Telekia speciosa*.

Valoare conservativa: foarte mare. Compozitie floristica: Specii edificatoare: *Alnus incana*.

Specii caracteristice: *Telekia speciosa*. Alte specii importante: *Angelica sylvestris*, *Aegopodium podagraria*, *Athyrium filix-femina*, *Carex remota*, *Cardamine impatiens*, *Chaerophyllum hirsutum*, *Circaea lutetiana*, *Cirsium oleraceum*, *Dryopteris filix-mas*, *Glechoma hederacea*, *Geranium phaeum*, *Festuca gigantea*, *Impatiens nolitangere*, *Mentha longifolia*, *Myosotis sylvatica*, *Matteuccia struthiopteris*, *Oxalis acetosella*, *Petasites hybridus*, *P. kablikianus*, *Ranunculus repens*, *Salvia glutinosa*, *Stachys sylvatica*,

Stellaria nemorum, *Tussilago farfar* s.a. Corespunde Habitadelor din România:

- R 4401 Paduri sud-est carpatice de anin alb (*Alnus incana*) cu *Telekia speciosa*; Valoare conservativa: foarte mare.

- R 4402 Paduri daco – getice de lunci colinare de anin negru (*Alnus glutinosa*) cu *Stellaria nemorum*; Valoare conservativa: foarte mare.

- R 4405 Paduri sud-est carpatice de plop negru (*Populus nigra*) cu *Rubus caesius*; Valoare conservativa: foarte mare.

Cod SCI: 9410 - Păduri acidofile de *Picea abies* din regiunea montană

Acest habitat include păduri de conifere subalpine și alpine în care sunt cuprinse două subtipuri: păduri de molid subalpine și păduri de molid perialpine. Sunt păduri aflate la altitudini de peste 1.000 m, cu valoare conservativă moderată, mare sau foarte mare, valoarea conservativa fiind dată de compoziția stratului ierbos. Ca structură acest tip de habitat conține un strat al arborilor compus exclusiv din molid - *Picea abies* sau cu puțin amestec scoruș de munte - *Sorbus aucuparia*, paltin de munte - *Acer pseudoplatanus*. Stratul arbustiv lipsește sau este slab dezvoltat. Stratul ierbos este dominat de anumite specii: *Oxalis acetosella*, *Soldanella hungarica*, *Vaccinium myrtillus*, stratul de mușchi bine dezvoltat, gros cu specii ale genului *Hyloconium* spp., *Politrichum* spp.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 45.660 ha și prezintă o distribuție larg răspândită. Principala amenințare pentru acest tip de habitat este exploatare masivă a lemnului. Pe întreaga suprafață a acestui tip de habitat se pot observa suprafețe defrișate foarte extinse care au dus la o micșorare considerabilă a acestui tip de habitat. Dacă aceste defrișări au loc în habitatele învecinate cum sunt cele ale turbăriilor acide sau a turbăriilor cu vegetație forestieră aceasta poate avea un impact negativ și asupra acestor tipuri de habitate prioritare prin perturbarea regimului hidric. Multe din drumurile forestiere ale acestui habitat au depozitate bușteni. Depozitele de bușteni sunt locuri de depunere a pontei de către diverse specii de insecte, dar dacă ele sunt doar depozite temporare, buștenii fiind transportați în afara sitului pontele nu ajung să se maturizeze în sit, ducând la declinul populațiilor în anumite grupe de insecte. Principalele amenințări sunt defrișările rase care au loc fără replantări, tehnologiile forestiere agresive de exploatare a lemnului care

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

lasă în urmă un teren devastat, extinderea drumurilor forestiere, afectarea pe termen lung a covorului vegetal caracteristic acestui tip de habitat. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

Cod SCI: 3220 - Vegetație erbacee de pe malurile râurilor montane

Habitat cu caracter hidro-higrofil. Este reprezentat de grupări deschise de plante pioniere erbacee sau sufrutescente, bogate în specii alpine, care colonizează depozitele de pietriș ale cursurilor de apă cu un regim hidrologic de tip alpin – cu debit maxim în timpul verii. Aceste grupări se pot instala și pe terenurile plane, cu apă stagnantă, din jurul pâraielor sau râurilor de munte. Habitatul se întâlnește din etajul montan superior până în cel alpin. Habitatul a fost identificat în lungul izvoarelor și pâraielor din zona subalpină și alpină. Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Chrysosplenio alpine - Saxifragetum stellaris*.

În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 1,5 - 2 ha și prezintă o distribuție larg răspândită. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

Cod SCI: 91V0 - Păduri dacice de fag

Habitatul include păduri de *Fagus sylvatica*, *Fagus sylvatica-Abies alba*, *Fagus sylvatica-Abies alba-Picea abies* și *Fagus sylvatica-Carpinus betula* din Carpații românești, ucraineni și din estul Serbiei, și din dealurile subcarpatice, din alianța *Symphyto cordati-Fagion*, cu specii tipice de *Fagetalia*, dezvoltate pe substrate neutre, bazice și uneori acide. Studiile efectuate arată faptul că cea mai mare suprafață de păduri nemorale și boreonemorale din cadrul sitului de importanță comunitară ROSCI0122 Munții Făgăraș se încadrează la tipul de habitat de interes comunitar 91V0. În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 52.274 ha și prezintă o distribuție larg răspândită. Principalele amenințări sunt tăierile necontrolate de arbori, construirea de noi drumuri forestiere, tehnologii de exploatare a lemnului agresive care perturbă echilibrul habitatului. Trebuie promovată menținerea suprafețelor actuale ale habitatului, managementul conservativ cu regenerări naturale, menținerea diversității de specii lemnoase native, interzicerea tăierilor necontrolate, menținerea de lemn

mort - arbori căzuți, deoarece acestea asigură loc de hrană sau habitat pentru alte specii de vertebrate sau nevertebrate. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

Cod SCI: 3230 - Vegetație lemnoasă cu *Myricaria germanica* de-a lungul râurilor montane

Acest tip de habitat este reprezentat prin comunități pioniere, instalate intrazonal, edificate de *Myricaria germanica* și specii de *Salix* spp. Fitocenozele sunt în general fragmentare și se instalează pe depozitele de pietriș bogate în nămol fin și frecvent inundate ale cursurilor de apă din regiunea montană. Au în general acoperire redusă, influențată de inundațiile periodice care determină acumularea de noi sedimente. În același timp, inundațiile produc și modificări ale covorului vegetal, eliminând plantele prin eroziune. Astfel, existența acestor comunități este determinată de intensitatea și frecvența inundațiilor și de viteza de curgere a apei. Fitocenozele habitatului pot invada formațiunile ierboase învecinate, caracteristice văilor râurilor montane - în special pe cele aparținând habitatului de interes comunitar 3220 - Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane. Fragmente de habitat au fost identificate în vecinătatea ariei naturale protejate, pe Valea Doamnei. Acest tip de habitat are o prezență incertă în cadrul ariei naturale protejate.

Cod SCI: 3240 - Vegetație lemnoasă cu *Salix eleagnos* de-a lungul râurilor montane

Habitatul cuprinde desișuri sau tufărișuri înalte de *Salix* spp., *Hippophaë rhamnoides*, *Alnus* spp., *Betula* spp., printre altele, pe depozite de pietriș ale cursurilor de apă montane și boreale nordice, care au un regim hidrologic de tip alpin, cu debit maxim în timpul verii. Formațiuni de *Salix elaeagnos*, *S. purpurea* subsp. *gracilis*, *S. daphnoides*, *S. nigricans* și *Hippophaë rhamnoides* pe depozitele înalte de pietriș fluvial din văile alpine și perialpine. Acest tip de habitat are o prezență incertă în cadrul ariei naturale protejate.

Cod SCI: 4080 - Tufărișuri cu specii sub-arctice de salix

Habitatul include formațiuni de sălcii arcto-alpine și boreale, uneori specii relictare - *Salix bicolor*, instalate de-a lungul pâraielor subalpine, a mlaștinilor sau a culoarelor pietroase din circurile glaciare. Tufărișurile formate de *Alnus viridis* și *Salix silesiaca* sunt asociate cu buruienișurile subalpine. Fitocenozele habitatului sunt diferențiate de cele din Alpi prin megaforbiete carpatice - elemente carpatice care intră în alcătuirea buruienișurilor subalpine - ce aparțin alianței *Adenostylon alliariae*, cum ar fi *Heracleum palmatum* și *Aconitum toxicum*. Factorii limitativi sunt reprezentați de temperaturi scăzute, volum edafic extrem de mic, umiditatea excesivă. Fragmente ale acestui tip de habitat au fost identificate în etajul subalpin al ariei naturale protejate. În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 90 - 150 ha și prezintă o distribuție izolată. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind necunoscută.

Cod SCI: 7240 - Formațiuni pioniere alpine din *Caricion bicoloris atrofuscae* *

Acest tip de habitat este reprezentat prin comunități alpine, peri-alpine și nord-britanice ce colonizează substrate neutre până la ușor acide, pietroase, nisipoase uneori ușor argiloase sau turboase, saturate în apă rece, pe morene și pe marginea izvoarelor, pârliașelor, torentelor glaciare din etajele alpin și sub-alpin, sau pe nisipuri aluviale ale râurilor limpezi, reci, încet curgătoare și ale apelor stătătoare calme. Pentru existența acestui tip de habitat este esențial înghețul permanent sau continuu al solului pe o perioadă îndelungată. Vegetația este scundă, formată în principal din specii de *Carex* și *Juncus* - *Caricion bicoloris-atrofuscae*. Acest tip de habitat are o prezență incertă în cadrul ariei naturale protejate.

Cod SCI: 8220 - Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R6201 - Comunități sud-est carpatice pe stânci silicioase cu *Silene dinarica* și R6210 - Comunități sud-est carpatice pe stânci silicioase cu *Asplenium trichomanes* ssp. *trichomanes* și *Poa nemoralis*. Habitatul R6201 este un habitat rupicol endemic, fragmentat, cantonat pe stânci cu pereți aproape

verticali, însoțite și moderat umede. Stratul ierbos este bine dezvoltat, Silene dinarica alcătuind de regulă grupări vegetale monodominante. Habitatul R6210 este un habitat rupicol, ombrofil fragmentat, dezvoltat pe substraturi silicioase. Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: Silenetum dinaricae și Asplenio trichomanis-Poëtum nemoralis. Habitatul este reprezentat prin fragmente care ocupă suprafețe variabile în toate etajele de vegetație ale sitului, din zona nemorală până în cea alpină. În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 250-300 ha și prezintă o distribuție izolată.. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

Cod SCI: 9150 - Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion

Aceste făgete se află pe substrate stâncoase calcaroase, mai rar amfibolitice sau bazaltice, având drept caracteristică abundența speciilor de orhidee, în special din genurile Epipactis - E. helleborine, E. leptochila, E. microphylla și altele și Cephalanthera - C. rubra, C. longifolia și C. damasonium. Principala asociație la care sunt încadrate aceste făgete este Epipacteto – Fagetum, respectiv Epipactidi – Fagetum după Gafta și Mountford, 2008, care este echivalentul / vicariantul carpatic al asociației central - europene Cephalanthero – Fagetum.

Cod SCI: 9180 - Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene *

Habitatul include păduri mixte formate din specii de amestec - Acer pseudoplatanus, Fraxinus excelsior, Ulmus glabra, Tilia cordata - de pe grohotișuri, versanți stâncoși abrupti sau coluvii grosiere ale versanților, în special pe substrate calcaroase, dar și pe substraturi silicatiche - Tilio - Acerion Klika 1955. Se poate face distincție între o grupare tipică stațiunilor reci și umede, păduri sciafile și mezo-higrofile, în general dominate de paltin - Acer pseudoplatanus – subalianța Lunario - Acerenion, și o alta, tipică grohotișurilor uscate și calde, păduri xerotermofile, în general dominate de tei - Tilia cordata, T. platyphyllos - subalianța Tilio - Acerenion. Acesta este cel mai fragmentat tip de habitat forestier de interes comunitar. Apare în mici insule acolo unde stâncăriile sunt împădurite, oferind condiții pentru instalarea acestor habitate forestiere intrazonale. Habitatul ocupă

pante abrupte, astfel că se află, în general, într-o stare de conservare bună. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

Cod SCI: 6410 - Pajiști cu *Molinia* pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase

În perimetrul ariei naturale protejate a fost identificat prin habitatul din clasificarea națională R3710 - Pajiști dacice de *Molinia caerulea*., care este un habitat de pajiște răspândit din câmpie până în regiunea montană, pe soluri umede și sărace în azot și fosfor. Fitocenozele acestui habitat se mențin prin management extensiv și corespund unui stadiu de deteriorare al mlaștinilor turboase drenate. Se instalează în depresiuni, cu pante foarte ușor înclinate, cu expoziții variate. Acest habitat a fost identificat în etajul montan inferior din extremitatea estică a ariei naturale protejate, sub forma unor benzi discontinue, precum și sub forma unor petece cu suprafețe mici, necartabile în zona de distribuție a habitatului. În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 13,13 ha și prezintă o distribuție izolată. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – rea.

Cod SCI: 8110 - Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin

Habitat endemic particular cu caracter chionofil, care se prezintă sub forma unor pernițe sau rozete dezvoltate pe pietrișuri și grohotișuri mobile cu expoziție nord-estică și nord-vestică. În acest habitat, de cele mai multe ori, sunt prezente specii chionofile din clasa *Salicetea herbaceae*. Fragmentele habitatului au fost identificate la baza versanților stâncoși, pe substrat silicios. Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R6104 - Comunități sud-est carpatice de grohotișuri silicioase mobile sau slab fixate cu *Oxyria dygina* și R6105 - Comunități sud-est carpatice de grohotișuri silicioase semifixate cu *Saxifraga bryoides*, *Silene acaulis* și *Veronica baumgarteni*. Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Saxifrago carpathicae* - *Oxyrietum dyginae* și *Veronico baumgarteni* - *Saxifragetum bryoidis*. În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 1.500 - 2.500 ha și prezintă o distribuție izolată.

Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

Cod SCI: 8120 - Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R6106 -

Comunități sud-est carpatice de grohotișuri și bolovănișuri calcaroase semi-fixate cu *Cerastium arvense* ssp. *calcicolum*, *Saxifraga moschata* și *Saxifraga aizoides* și R6107 - Comunități sud-est carpatice de grohotișuri calcaroase mobile și semi-mobile cu *Cardaminopsis neglecta*, *Papaver alpinum* ssp. *corona-sancti-stephani* și *Doronicum carpaticum*. Habitatul R6106 este un habitat saxicol endemic, pionier, sărac în specii și cu acoperire slabă, dar cu un rol în începutul de înțelenire și fixare al grohotișurilor calcaroase mobile. Se instalează pe bolovănișuri și grohotișuri semifixate însoțite, din etajele subalpin și alpin. Speciile prezente sunt strict adaptate grohotișurilor nefixate. Habitatul grupează deopotrivă specii bazofile, caracteristice ordinului *Thlaspietalia rotundifolii*, precum și elemente acidofile, caracteristice ordinului *Androsacetalia alpinae*. În stratul ierbos, alături de *Saxifraga moschata*, apare constant specia arenicolă alpină *Cerastium arvense* ssp. *calcicolum*, care constituie o bună diferențială ecologică pentru asociație. Habitatul R6107 este un habitat pionier, sciafil, mezofil care prezintă o acoperire redusă, realizată de specii care s-au adaptat unor condiții de vegetație dificile. În stratul ierbos, cele două specii edificatoare *Papaver corona-sancti-stephani* și *Cardaminopsis neglecta* realizează în medie o acoperire de 15%. Compoziție floristică, săracă în specii, se remarcă prin prezența, uneori abundentă, a speciei saxicole sciafil-chinofilă *Festuca violacea*. Se întâlnesc numeroase specii caracteristice alianței *Papavero-Thymion pulcherrimi* printre care: *Thymus pulcherrimus*, *Saxifraga aizoides*, *Doronicum carpaticum*. Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Cerastio calcicolae - Saxifragetum* și *Cardaminopsio neglectae-Papaveretum*. Habitatul este reprezentat prin fragmente izolate în etajul subalpin. În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 2 - 4 ha și prezintă o distribuție izolată. Starea de conservare globală a habitatului

în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

Cod SCI: 6170 - Pajiști calcifile alpine și subalpine

Reprezintă un tip de habitat întâlnit în etajele subalpin și alpin, pe soluri bogate în carbonat de calciu și cu grad ridicat de saturație în baze. Fragmente ale habitatului au fost identificate în etajul subalpin al ariei naturale protejate. Aceste fragmente se încadrează în următoarele două subtipuri: pajiști calcifile scunde, mezoxerofile bine închegate care vegetează pe culmi puternic vântuite în timpul verii și acoperite cu un strat gros de zăpadă iarna și pajiști calcifile xero-termofile deschise, instalate pe terenuri terasate sau concentric bordurate. Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R3611 - Pajiști sud-est carpatice de coada iepurelui - *Sesleria rigida* ssp. *haynaldiana* și rogoz - *Carex sempervirens*; R3612 - Pajiști sud-est carpatice de rogoz - *Carex sempervirens* și coarnă mare - *Sesleria bielzii*; R3616 - Tufărișuri pitice sud-est carpatice de sălcii alpine - *Salix retusa*, *S. reticulata* și R3619 - Tufărișuri pitice sud-est carpatice de sălcii endemice - *Salix kitaibeliana* cu degetăruț alpin - *Soldanella pusilla*. Asociații vegetale identificate în aria naturală protejată: *Seslerio haynaldianae* - *Caricetum sempervirentis*, *Seslerio bielzii-Caricetum sempervirentis*, *Salicetum retuso – reticulatae* și *Soldanello pusillae*

- *Salicetum kitaibelianae*. În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 180 - 210 ha și prezintă o distribuție izolată. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind nefavorabilă – inadecvată.

Cod SCI: 8210 - Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase

Habitate din clasificarea națională identificate în aria naturală protejată: R6208 - Comunități sud-est carpatice pe stânci calcaroase cu *Achillea oxyloba* ssp. *schurii* și *Campanula cochleariifolia*. Habitatul este reprezentat de cenoze rupicole, higro-ombrogene care se întind pe suprafețe mici de 2–4 mp. Habitatul este în directă legătură cu grupări vegetale din *Seslerietalia*. În stratul ierbos, speciile caracteristice *Achillea schurii* și *Campanula cochleariifolia* au o acoperire de 20– 30%. Asociații

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

vegetale identificate în aria naturală protejată: *Achilleo schurii-Campanuletum cochleariifoliae*. Habitatul este reprezentat prin fragmente izolate în etajul subalpin din sectorul central și vestic al Munților Făgăraș. În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 1 - 3 ha și prezintă o distribuție izolată. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

Cod SCI: 8310 - Peșteri în care accesul publicului este interzis

Habitatul include mai multe tipuri de micro-habitate din peșteri. Acestea sunt în cea mai mare parte dezvoltate în calcare, dolomite și marmure, dar pot exista și în gips, sare, gresii, conglomerate, șisturi cristaline, piroclastite, bazalte. Vegetația habitatului este reprezentată doar prin comunități edificate de briofite și alge: briofite

Schistostega pennata și tapete de alge la intrarea în peșteri. Faună cavernicolă foarte specializată și strict endemică. Include forme relicte subterane ale unei faune care s-a diversificat în afara peșterilor. Această faună este în principal formată din nevertebrate care trăiesc exclusiv în peșteri și în apele subterane. În perimetrul ariei naturale protejate habitatul ocupă circa 0,001 ha și prezintă o distribuție izolată. Starea de conservare globală a habitatului în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

- Specii de mamifere enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE:

Cod SCI: 1324 *Myotis myotis*(Liliacul mic) - specie din genul *Myotis* din Europa, cu bot lat și urechi relativ mari. Vânează gândaci, miriapode și păianjeni, capturând o parte importantă din pradă direct de pe sol. Coloniile de naștere alcătuite uneori din câteva mii de exemplare pot fi găsite în turnuri de biserici, poduri spațioase sau în peșteri. Hibernează în adăposturi subterane. Poate parcurge distanțe de peste 10 km de la adăposturi până la habitatele de hrănire. În România este o specie răspândită și comună, prezentă în toate regiunile țării.

Cod SCI: 1303 *Rhinolophus hipposideros* (Liliacul mic cu potcoavă) este o specie de lilieci din familia rinolofide (*Rhinolophidae*) cu un areal care se întinde practic în toate regiunile din România. Cea mai mică specie

a genului *Rhinolophus*. Lungimea cap + trunchi este de 31- 44 mm, coada de 20-30 mm, iar greutatea corpului 3-9 g. În jurul nărilor și în spațiul dintre ochi sunt prezente niște foițe nazale cu dispoziție și forme caracteristice și care poartă numele de potcoavă. Blana formată din păr scurt și moale are o culoarea cenușie-brun-deschisă pe spate

În urma urechilor, pe umeri și în regiunea bazinului culoarea este mai deschisă, ca și pe părțile lateroventrale. În perioada de repaus își învelește corpul cu propriile aripi. Se întâlnește în zona de dealuri și coline, lipsind de la munte. Este locuitor al peșterilor, minelor abandonate, pivnițelor, podurilor clădirilor. S-a adaptat și la viața în apropierea așezărilor omenești. Exceptional poate fi găsit și în scorburile arborilor. Vara formează colonii de peste 100 exemplare, căutând locuri răcoroase, iar iarna se adună în grupuri mai mici, la adăpost, prin podurile locuințelor și în peșteri. Hibernează din septembrie până în mai, la temperaturi cuprinse între -4°C și 10°C. Zborul este rapid și neregulat, cu bătăi dese din aripi. În timpul zborului.

Cod SCI:1352 *Canis lupus* – (lupul)

Aspecte privind ecologia speciei: Lupul (*Canis lupus*) face parte din Phylumul Chordata, Subphylum Vertebrata, Clasa Mammalia (mamifere homeoterme cu corpul acoperit cu par, care nasc pui vii, pe care-i hranesc cu lapte). Lupii, în mod normal, trăiesc în grupuri familiale numite haite.

Habitate caracteristice: Trăiește în păduri relativ întinse, în zonele de deal și munte, neavând cerințe specifice pentru anumite habitate forestiere. Este prezent în toate ecosistemele forestiere de deal și de munte de la noi, uneori fiind prezent chiar și în trupurile mari ale pădurilor de câmpie, precum și în Delta Dunării.

Baza trofica: Lupii sunt carnivori, având tendința de a-si diversifica tipul de hrana. Lupii consuma și carcase ale animalelor moarte pe care nu le-au vanat. De asemenea, pot consuma și insecte, viermi de pamant, gunoaie și, mai ales când sunt infometati, afine, mure, scorus, porumb și alte vegetale, consuma și iarba ca purgativ.

Relevanța sitului pentru specie: În formularul standard Natura 2000, situația populațiilor de *Canis lupus* este notată cu "C", ceea ce semnifică faptul că

la nivelul sitului se intalneste o populatie cu densitate care reprezintă mai puțin de 2% din populatia la nivel national.

Cod SCI:1361 - Lynx lynx – (râs)

Aspecte privind ecologia speciei: Rasul este un animal puternic si rezistent, de o agilitate si agerime uluitoare. Este un mamifer de talie mijlocie, bine proportionat, indesarat, cu picioarele din spate puternice adaptate pentru salturi. Râsul este un animal puternic si rezistent, de o agilitate si agerime uluitoare.

Habitat caracteristic: Rasul este un pradator de padure avand preferinte pentru zonele cu arbori batrani, bine impadurite, cuprinzand arbusti desi. Preferă pădurile din regiuni muntoase, dificil accesibile.

Baza trofica: soareci, iepuri, căprior, cerbi si diverse specii de păsări. Uneori consumă si animalele domesticite, cum ar fi găine, rate, găste, curcani, oi. Relevanta sitului pentru specie: În formularul standard Natura 2000, situatia populatiilor de Lynx lynx este notată cu "C", ceea ce semnifică faptul că la nivelul sitului se intalneste o populatie cu densitate care reprezintă mai puțin de 2% din populatia la nivel national.

Cod SCI:1355 Lutra lutra(Vidra)

Este un mamifer semi-acvatic, care apare într-o gamă largă de condiții ecologice. Populațiile utilizează ca habitate ape dulci stătătoare și curgătoare. Acestea trebuie să aibă o abundentă rezervă de alimente (în mod normal asociate cu un grad ridicat de calitate a apei), împreună cu habitate adecvate, cum ar fi vegetație de mal, insule, stufăriș și pădure, care sunt utilizate pentru căutarea hranei, reproducere și odihnă.

Caracteristici de biologie și ecologie: - lungime (cap + trunchi): 57-70 cm - lungimea

cozii: 35-40 cm - înălțime: 30 cm - greutate: masculi: 10 kg, femele: 7 kg.

Mediul de viață al vidrei este constituit din țărnișurile împădurite ale apelor curgătoare de la șes, deal sau munte. Specia are nevoie de adăpost, care poate fi reprezentat de pădure sau stuf. Este un animal de amurg și noapte. Consumul de pește, pe zi, al unui individ, poate fi de până la 15% din greutatea sa. Vidrele își marchează cu lăsături întinsele lor teritorii, în diverse locuri proeminente. se adaptează la o mare varietate de peisaje: mlaștini și turbării în partea de sus a bazinelor de captare sau torenții de

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

munte până la 1700m altitudine, râuri, canale, iazuri, fluvii, estuare, sau chiar litoral și zone de coastă, insule, cu condiția ca acestea să aibă apă curată și site-uri nederanjate pentru a se reproduce în pace. Vidrele se hrănesc în principal cu pești, crabi, insecte acvatice, broaște, păsări și, uneori, iepuri tineri și iepuri de câmp. Reproducerea și ciclul de viață: Maturitatea sexuală este atinsă la 18 luni pentru masculi și 2 ani pentru femele. Reproducerea este non-sezonieră. Vidra europeană se împerechează în orice moment al anului. Masculii se vor împerechea cu mai multe femele, stând cu fiecare femelă în vizuina ei. O medie de 2-3 pui se nasc după o perioadă de gestație de 61-74 zile. Poate naște între 1- 6 pui. Ei sunt neajutorați în primele șase săptămâni și sunt luați în îngrijire de către femelă. După 10 săptămâni puii ies afară împreună cu mama lor. Puii vor continua să fie îngrijiți de mamă până când împlinesc 3-4 luni, atunci când alăptarea va înceta și ei vor fi pe deplin înțărcați. Ei vor sta cu mama lor înainte de a dispersa la vârsta de 8-12 luni, dar poate dura până la 18 luni pentru un pui să învețe să pescuiască.

- Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE:

Cod SCI:1166 Triturus cristatus(Tritonul cu creastă)

Este cea mai mare specie de triton din România, femelele putând ajunge până la 18 cm. Corpul este robust, oval în secțiune, iar pielea este rugoasă atât dorsal cât și ventral. Capul este relativ lat, botul rotunjit, lungimea trunchiului mijlocie, coada egală sau mai scurtă decât restul corpului, posedând creastă superioară și inferioară. În perioada de reproducere masculul prezintă o creastă dorsală înaltă și dințată care începe dintre ochi și este separată de creasta caudală printr-o adâncitură profundă; totodată, are și ambele creste caudale foarte dezvoltate. Femela nu are creastă dorsală ci un șanț medio-dorsal, iar crestele caudale sunt slab dezvoltate. Coada se termină ascuțit. Dorsal este brun închis spre negru, uneori cu nuanțe brunroșcate. Prezintă pete negre neregulate, de dimensiuni variabile. Pe lateral, inclusiv pe cap, sunt prezente pete albe mai mult sau mai puțin numeroase. Ventral galben până la portocaliu, cu pete negre, neregulate, ce alcătuiesc un desen mozaicat; predomină pigmentul galben. Deoarece modelul ventral variază mult între indivizi, dar se modifică puțin de-a lungul timpului, acesta poate fi folosit pentru identificarea individuală a

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

animalelor. Gușa este colorată de la galben la negru, frecvent cu pete albe de dimensiuni variabile. Atunci când sunt deranjați, tritonii secretă o substanță albicioasă toxică, cu miros caracteristic. Oul este aproape sferic, alb, de aproximativ 2 mm, învelit într-o capsulă gelatinoasă ce-i mărește diametrul la aproximativ 4 mm. Ponta este depusă în lunile martie - aprilie. Larvele sunt mari, ajungând înainte de metamorfoză la dimensiuni de 5-8 cm. Creasta dorsală este înaltă, începe din dreptul inserției membrului anterior și se continuă cu un filament caudal lung. Coloritul este variabil, de la maro-închis la gri-deschis, cu pete mari negre în special în zona cozii. Degetele sunt extrem de lungi și subțiri. Stă în apă între lunile martie - iunie; exemplare izolate pot fi întâlnite în apă pe tot parcursul anului. În iunie părăsește apa, trăind pe uscat, pe maluri și în porțiuni învecinate umede; ziua stă ascuns sub pietre, în găuri din pământ, sub frunzar, sub bușteni căzuți, hrănindu-se cu râme și diferite artropode. Hibernează în aceste adăposturi terestre; uneori și în apă. Pe perioada reproducerii sunt în general mai nocturni decât tritonii comuni. Masculii se adună în grupuri și execută dansuri nuptiale în fața femelelor. După jocul nupțial și fecundare, femela depune ouă izolate pe plante. Fecundarea este internă iar transferul spermatoforului se realizează în urma unei parade sexuale complexe, fără amplex - partenerii nu se ating. Deși depune numeroase ouă -peste 100, multe nu se dezvoltă datorită unor frecvente mutații cromozomiale. Oul este aproape sferic, alb, de 2 mm, învelit într-o capsulă gelatinoasă de 4 mm. Ponta este depusă de obicei în aprilie, larvele eclozează după 2- 3 săptămâni. Maturitatea sexuală este atinsă după 2-3 ani în cazul masculilor, femelele maturizându-se chiar mai târziu. Este o specie extrem de vorace, hrănindu-se atât cu artropode și râme, cât și cu mormoloci și tritoni mai mici.

Cod SCI:2001 Triturus montandoni (tritonul carpatin)

Face parte din familia Salamandridae, specia are areal doar carpatic. Trăiește în zonele de deal și munte, la altitudini cuprinse între 200 și 1500 m, uneori chiar 2000

m. Pentru reproducere folosește orice ochi de apă stătătoare, de la șanțurile de pe marginea drumului până la lacuri. Masculul are 17 cm, femela 10 cm. Capul e foarte turtit dorso-ventral, mai lung decât lat. Botul e rotunjit, cu trei șanțuri longitudinale. Irisul e cafeniu închis, pătat cu galben-

auriu și roșu-arămiu. Limba e mare, mobilă, ușor protractilă și liberă posterior. Degetele sunt scurte și turtite, la mascul cele posterioare cu câte un tiv de piele mai mult sau mai puțin îngust. Coada este puternic comprimată, terminându-se printr-un vârf filiform, pe care se continuă foarte îngust muchiile, dorsală și ventrală, ale cozii. Coada este mai lungă decât corpul. Orificiul cloacal e longitudinal la mascul, la femelă e conic și circular, cu aspect de rozetă. Spre sfârșitul lunii martie, prin mlaștinile mici din regiunile muntoase ies mai întâi masculii; apoi peste 3 - 4 săptămâni, apar femelele și are loc reproducerea. După depunerea ouălor părăsesc apa și se retrag pe sub pietre, sub mușchi, sub trunchiuri putrezite. Preferă zonele împădurite. Hibernează pe uscat, rareori în apă.

Cod SCI:1193 Bombina variegata(Buhai de balta cu burta galbena)

Numit și izvoraș cu burtă roșie este o broască acvatică de șes fără coadă (anură) din familia bombinatoride (Bombinatoridae). În România se întâlnește pretutindeni în regiunile de câmpie, limita superioară de altitudine fiind 400 m. Trăiește tot timpul, cu excepția perioadei de iernare, în apă, fiind găsită în lacuri, bălți, băltoace din regiunea de șes sau chiar pe podișuri, adesea iese pe uscat pe malul apelor. Iernează pe uscat, în gropi, galerii de rozătoare, pe sub pietre, din septembrie - începutul lui octombrie până în mijlocul lui martie. Are o lungimea de 5 cm. Corpul este îndesat, bufoniform. Pupila ochiului rotundă sau în formă de inimă (cordiformă), limba discoidală și concrecută cu planșeul bucal. Capul este turtit, botul rotunjit. Ochii relativ mici, foarte proeminenți, situați dorso-lateral. Timpanul lipsește. Degetele picioarelor anterioare sunt scurte, rotunjite. Picioarele posterioare mari cu degete scurte, rotunde, turtite și cu membrane interdigitale înotătoare ce ajung până în vârful degetelor. Spatele foarte verucos, acoperită cu numeroși negi, rotunzi sau ovali, proeminenți, de cele mai multe ori cu un punct negru central. Acești negi se pot grupa în formații liniare, de obicei formând 2 umflături scurte între umeri, care converg posterior și câte o umflătură cu aspect parotoid după ochi. Abdomenul mai neted, cu granule prevăzute cu un punct negru central. Coloritul spatelui este cenușiu, cenușiu-bej, negru-cenușiu sau brun-cenușiu (mai rar cu porțiuni colorate în verde-deschis), cu pete negre sau măslinii. Membrele anterioare și cele posterioare ca și degetele, vârgate închis transversal, vârfurile degetelor negre. Abdomenul negru-

albăstrui cu galben-portocaliu până la roșu, cu pete mari, neregulate, portocalii sau roșii și cu puncte albe. De obicei predomină pigmentul închis. Exemplarele românești se caracterizează prin raritatea indivizilor pătați ventral cu roșu, predominând culoarea galbenă-portocalie. Hrana constă din animale acvatice, dar și din tot felul de insecte de uscat (coleoptere, himenoptere, ortoptere etc.). Are puțini dușmani, datorită glandelor veninoase din negii pielii care secretă un lichid alb, vâscos, cu miros acid, iritant. Cu toate acestea șerpii de apă îl mănâncă. În caz de pericol se ascund în mълul de pe fundul apei. Perioada de reproducere începe în aprilie. Împerecherea se face prin amplex lombar, masculul îmbrățișând femela în regiunea șoldurilor. Ponta este depusă, de obicei, la finele lui aprilie și în mai și chiar de 2-3 ori pe an; ouăle sunt depuse izolat sau în grămezi mici pe fundul apei sau lipite de plante acvatice sau de ramuri submerse. O pontă cuprinde 80-100 ouă. Larvele se metamorfozează toamna prin septembrie.

Specii de pesti enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Cod SCI:1122 Eudontomyzon mariae (Chișcar)

Este o supraclasă de vertebrate agnate acvatice, marine sau de apă dulce,

asemănătoare peștilor, dar lipsite de fălci, cu corp cilindric alungit, vermiform sau serpentiform, lipsit de înotătoarele perechi. Pielea este goală, fără solzi dermici și cu numeroase celule mucoase, care secretă un mucus abundent. Aparatul bucal este adaptat pentru supt. În stare adultă au gură rotundă ce nu se poate închide, ea având forma unei deschideri circulare, ca o ventuză, înconjurată de buze moi. Cu ajutorul gurii se pot fixa, prin sugere, pe diferite obiecte și mai ales pe pești cărora le perforază peretele corpului, sugându-le sângele și carnea, pe care trăiesc ca paraziți.

Cod SCI:1138 Barbus meridionalis (Mreana vanata, Moioaga, Mreana neagra)

Este un pește dulcicol de 10–25 cm din familia ciprinidelor, cu spinarea vânătă (de unde și numele), abdomenul alb-gălbui. Trăiește, în special, în râurile de deal și de munte. Lungimea obișnuită a corpului 10–25 cm; maximală 40 cm. Greutatea corpului obișnuită 400-500 g; maximală 1,500

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

kg. Are corpul alungit, subcilindric (aproximativ cilindric), ușor comprimat lateral, acoperit cu solzi mijlocii persistenți și cu mucus foarte abundent. Profilul dorsal arcuit, convex și cel abdominal aproape drept. De-a lungul liniei laterale sunt dispuși 52–59 solzi. Capul este relativ mare, alungit, cu un bot ascuțit. Fruntea ușor bombată. Gura este subterminală (inferioară), semilunară, prevăzută cu buze cărnoase și două perechi lungi de mustăți: una pe buza superioară, cealaltă în colțurile gurii. Dinții faringieni dispuși pe 3 rânduri. Buza inferioară este foarte cărnoasă, trilobată, lobul medial este în formă de limbă cu marginea posterioară liberă, neatașată de bărbie. Ochii sunt relativ mici. Se hrănește cu larve de insecte acvatice (perlide, efemeride, diptere, chironomide), crustacee (lătăuși), viermi (anelide) și vegetație acvatică. Depunerea icrelor are loc de la sfârșitul primăverii până la sfârșitul verei, în funcție de condițiile meteorologice. În epoca de reproducere, peștele urcă în cânduri pe râuri pentru a ajunge la locurile de reproducere situate în ape curgătoare puțin adânci cu funduri pietroase și nisipoase. Depunerea icrelor are loc în cicluri, fiecare femela depune până la de trei ori pe sezon. În fiecare ciclu femela depune câteva sute de icre. Perioada de incubatie durează 1-2 săptămâni, alevinii trăiesc pe fundul apei, până la resorbția sacului vitelin, iar puietul duce o viața bentonică și se hrănesc cu plancton, microinvertebrate, detritus organic. Are o valoare economică mică. Carnea are mai puține oase și e mai gustoasă ca cea de mreană obișnuită, iar icrele sunt netoxice. Totuși, dată fiind talia ei mică, nu are decât o importanță regională și este folosită mai mult la pescuitul sportiv.

Figurează ca specie neamenințată pe lista roșie a IUCN.

Cod SCI:1163 – Cottus gobio (zglavoaca)

Aspecte privind ecologia speciei: Peste carnivor și lacom, trăind singuratic și sedentar în ape rece de munte, pe fundurile cu bolovanis, unde se poate ascunde. Perioada de reproducere este în martie-aprilie. Este un pește puțin mobil, strict sedentar, nu întreprinde migrații.

Habitate caracteristice: Zglăvoaca trăiește exclusiv în apele de munte, reci și bine oxigenate, în general în râuri și pârâuri și rar în lacuri de munte. Stă sub pietre, în locurile cu apă mai puțin adâncă și relativ înceată, adesea spre mal sau în bratele laterale.

Baza trofica: Hrana constă din larve de insecte, amfipode, icre și puiet de pește.

Relevanta sitului pentru specie: În formularul standard Natura 2000, situatia populatiilor de *Cottus gobio* este notată cu "C", ceea ce semnifică faptul că la nivelul sitului se intalneste o populatie cu densitate care reprezintă mai puțin de 2% din populatia la nivel national.

Specii de nevertebrate enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE.

Cod SCI:1087 - Rosalia alpina (Croitorul alpin)

Aspecte privind ecologia speciei: *Rosalia alpina* face parte din ordinul Coleoptera / familia Cerambycidae / subfamilia Cerambycinae/ gen Rosalia).

Habitate caracteristice: Traieste in complexul climatic al fagului si coniferelor, mai rar in cel al stejarului, preferand in special fagetele batrane. Perioada de dezvoltare (de la ou pana la adult) dureaza circa 2-3 ani. Femela depune ouale in crapaturile sau ranile scoartei. Larvele se dezvoltă in lemnul fagilor batrani (*Fagus sylvatica*, *F. orientalis*). Adultii sunt activi in zilele insorite si zboara in decursul perioadei iunie septembrie. Baza trofica: Se hraneste mai intai cu scoarta si mai apoi patrunde in lemn. Statut conform UICN: Specie in stare critica.

Cod SCI:1089 Morimus funereus(Croitorul cenusiu)

Este o specie de gândac în familia Cerambycidae. Capul are o punctuatie puternica, mai deasa pe frunte. Ochii sunt marginiti cu perisori culcati, galbeni. Antenele au articole neinelate. Pronotul este punctat, are numeroase rugozitati neregulate, precum si cate un dinte lateral, puternic si ascutit. Elitrele sunt granulate cu granule fine si lucioase, mai puternice la baza. Corpul este negru, partea sa dorsala prezinta o pubescenta foarte deasa culcata, cenusie-argintie, ce acopera complet fondul. Elitrele au cate doua pete catifelate, negre, dintre care una situata in treimea anterioara, iar cealalta este postmediana; sub aceste pete fondul elitrelor nu este granulat. Antenele masculilor sunt de 1-1,5 ori mai lungi decat elitrele, iar la femele au aproximativ aceeasi lungime ca si elitrele. Lungimea corpului - 18-38 mm.

Biologia speciei - se dezvoltă în fag și stejar. Adulții pot fi observați în decursul perioadei mai-iulie pe trunchiurile copacilor. Inițial larvele se dezvoltă sub scoarța copacilor putreziti, iar ulterior în lemnul acestora. Stadiul larvar durează nu mai puțin de 2 ani. Larvele se impușează primăvara sau la începutul verii. Statut conform UICN: Specie cu risc redus, periclitată.

Cod SCI:1084 *Osmoderma eremita* (Pustnicul sau gândacul sihastru)

Gândac cu lungimea între 22 și 26 mm, corpul brun închis sau negru-cafeniu cu un luciu ca de bronz. Antenele sunt foarte scurte și groase. Preferă pădurile bătrâne de foioase. Perioada de dezvoltare (de la ou până la adult) durează 3 ani. Femela depune ouăle sub scoarța arborilor bătrâni sau în scorburile acestora. Larva trăiește în lemnul putrezit al scorburilor. Adulții sunt activi în decursul perioadei iunie-septembrie, când pot fi observați zburând pe diferite flori. Este o specie de interes prioritar pentru conservare, deoarece, deși este larg răspândită, practicile silvice de eliminare a arborilor bătrâni au dus la reducerea drastică a habitatului speciei, implicit la declinul acesteia. În prezent specia este din ce în ce mai rară, în declin populațional și cu apariții sporadice, starea de conservare a acesteia în situl Natura 2000 – Munții Făgăraș fiind nefavorabilă/neadecvată.

Cod SCI:1078 *Euplagia quadripunctaria* Poda (Fluture vărgat, fluturele tigru de Jersey)

Este un fluture nocturn care zboară atât noaptea cât și ziua. Anvergura aripilor 45-55

mm. Aripile anterioare sunt negre cu benzi crem, dispuse trei oblice și una pe marginea posterioară. Aripile posterioare roșii cu patru pete negre dispuse câte una marginală, una mediană și două submarginale. Toracele negru cu două dungi longitudinale crem. Abdomenul roșu cu câte un punct negru median dorsal pe fiecare segment. Habitat - Specie mezofilă care preferă zonele deschise, din pădurile de foioase sau povârnișurile cu vegetație abundentă. Biologie - Adulții zboară în iulie-august, ierneză în stadiul de larvă iar în aprilie-mai omizile se hrănesc cu frunze de pătlăgină (*Plantago* sp.), salată (*Lactuca* sp), trifoi (*Trifolium* sp), urzică (*Urtica*

dioica), păpădie (*Taraxacum officinale*), urzica moartă (*Lamium album*) cânepa codrului (*Eupatoria cannabinum*) etc.

Specia este prezentă pe tot teritoriul ariei protejate mai ales în liziera. Amenințările asupra speciei sunt ne semnificative.

Cod SCI:1927 *Stephanopachys substriatus*(Gândacul de pin cu gluga)

Este o specie de coleoptere din familia Sondele (*Bostrichidae*), de culoare maro închis, 4-7 mm lungime, alungit în formă de gândac și de culoare maro complet închis. Trăiește în zone forestiere deteriorate de incendii, au fost găsite doar rareori în afara regiunilor de incendiu.

Cod SCI:1083 *Lucanus cervus*(Rădașca)

Este un gândac din familia *Lucanidae*, fiind printre cei mai mari și remarcabili gândaci din Europa. Caracteristice sunt mandibulele mari și roșcate ale masculului, care seamănă cu coarne de cerb și pot fi mișcate ca un clește. La exemplare mari, lungimea coarnelor poate atinge aproape jumătate din lungimea totală a gândacului, care este 25 - 75 mm. Femelele sunt ceva mai mici decât masculii și nu au „coarne”. În schimb, au un „clește” mic de care se folosesc și pentru a accesa hrană. Rădașca poate zbura. La mascul, în zbor axul longitudinal al corpului este oblic, coarnele arătând în sus. Când nu zboară, aripile sunt acoperite. Dimensiuni: masculi: 35 - 92 mm, femele: 35 - 45 mm. Specia este inclusă în anexele Convenției de la Berna ca specie rară și amenințată cu dispariția.

Cod SCI:4012 *Carabus hampei*

Este o insectă cu corpul zvelt, coloratura neagră cu luciu metallic (exemplarele tinere sunt de un maroniu închis), cu două perechi de aripi dintre care cea anterioară mult chitinizată și întărită, formează elitre, iar cea de-a doua pereche membranoasă este îndoită în falduri longitudinale și transversale sub elitre. Aparatul bucal este masticator . Are antene filamentoase, mandibule în forma de cangi și elitrele dezvoltate, acoperind abdomenul. Aparatul bucal este prevăzut cu șase palpi. Picioarele sunt subtiri și lungi, bune de alergat pe sol și pe trunchiurile de copac, fiindcă aripile lor zburătoare nu sunt foarte dezvoltate. Lungimea corpului variază între 19-26 mm. Ziua, stau ascunși peste tot unde e racoare, soarele

putandu-le supraridica temperatura corpului, ceea ce ar duce la uscarea lor.

Cod SCI:1037 Ophiogomphus Cecilia(Libelula)

Insectă prădătoare caracterizată printr-un corp alungit, zbor agil și două perechi de aripi membranoase aproximativ egale, lungimea între 5–8 cm, anvergura aripilor poate atinge 20 cm. Lasă să cadă ouăle pe suprafața apei, le atașează de tulpinile plantelor acvatice sau le depun în noroi. Sunt importante în țesătura trofică a râurilor, lacurilor și bălților. Nimfele se hrănesc în mod normal cu nevertebrate, alte libelule iar unele specii pot mânca uneori peștișori sau mormoloci. Ele au o buză inferioară mobilă(labium), înzestrată la capăt cu clești, cu care-și înhață prada. Adulții consumă mari cantități de țânțari, musculițe, alte libelule și alte mici insecte zburătoare dar pot mânca și greierisau fluturi. Dușmanii naturali ai libelulei adulte sunt păsările, păianjenii, broaștele, libelulele mai mari sau chiar șopârlele.

Cod SCI:4054 Pholidoptera transsylvanica (cosasul transilvan)

Este o specie de ortopter endemica in Muntii Carpati. Dimensiuni - 20-24 mm masculul și 25-27 mm femela, cu colorit castaniu-negricios cu câte o dungă deschisă pe părțile postero-laterale ale pronotului. Femurele posterioare și abdomenul sunt galbene ventral, elitrele sunt cafenii închis. Specie omnivoră, mezofilă care preferă fânețele cu vegetație înaltă. Adulții sunt activi de la sfârșitul lui iunie până în octombrie. Ponta este depusă în sol în iulie-septembrie, iernarea făcându-se în stadiul de ou. Larvele apar în luna mai acest stadiu durând până în iulie. Amenințări - Modificarea habitatelor specifice prin activități de campare, pășunat, cosit sau modificări asupra modului de folosință.

Cod SCI:4057 Chilostoma banaticum(Melc bănățean carenat)

Este un gen de moluste in familia Helicidae. Se caracterizează prin prezența unei cochilii solide, rezistente, având forma turtită, lenticulară, cu striatii neregulate. Culoarea cochiliei variază de la brun-roșcat până la brun-gălbui, rar verzuie, fiind mărginită de o bandă brun-roșcată și prezentând o carenă mediană evidentă. Peristomul este albicios, întări, iar ombilicul este deschis. În ceea ce privesc dimensiunile cochiliei, înălțimea variază între 15 și 20 mm, iar lățimea între 25 și 35

mm. Ecologie - Se întâlnește cu precădere sub pietre, printre lemne putrede sau bușteni, pe stânci sau pe plante, pe sol în frunzar, în zone ruderales, în zone umede și umbrite de la altitudini medii. Se întâlnesc de asemenea și în apropierea cursurilor de ape, de la munte până la șes. Amenințări - Factorii de declin ai acestei specii nu sunt bine individualizați. Una din cauzele diminuării drastice a populațiilor se pare că ar fi asociată instalării succesiunilor de vegetație induse de influențele antropice.

nn.

1060 Lycaena dispar (Fluture roșu de mlaștină)

Este o licanidă (Lycaenidae) din clasa insectelor (Insecta), ordinul lepidopterelor (Lepidoptera). Culoarea de bază a aripilor este roșu aprins sau portocaliu, cu margine neagră. Partea dorsală a aripilor este gri-albăstrui deschis. Femela este mai închisă la culoare, cu pete negre pe aripa superioară, și câte un câmp închis pe aripa posterioară. Aripa anterioară are o lungime de 1,8-2,4 cm. Omida este verde, cu o linie mediană închisă, consumă diferite specii de măcriș, în principal măcrișul de apă (*Rumex hydrolapathum*). Anual dezvoltă două generații, una în mai-iunie (cu exemplare mai mari), una în iulie-august, în anumiți ani ajungând și la o a treia generație, în septembrie. Masculii din prima generație își păstrează teritoriul, celelalte generații tind să hoinărească. Preferă luncile umede, mlăștinoase. Consumă în primul rând nectarul umbeliferelor.

Cod SCI:1065 Euphydryas aurinia

Este un fluture al familiei Nymphalidae. Habitate: pajiști umede și comunități de plante medicinale înalte, pajiști mezofile, pășuni calcaroase uscate și stepe, păduri de foioase cu frunze late și pajiști subalpine.

Cod SCI:1014 Vertigo angustior (Melcul verticil îngust cu gura căscată)

Este o specie terestră, moluscă în familia Vertiginidae. Măsurile de coajă 1,6 2,0

mm (medie: 1,8 mm) în înălțime și 0,9 1,05 mm (medie: 1 mm) în latime, este ovoidă alungită, cu 4,5 până la 5,35 spirale (medie 5). Este maro gălbui sau maro corn colorat și are o striere creșterea fină.

IUCN lista roșie - dependente de conservare. Este menționată în anexa II a Uniunii Europene Directiva privind habitatele.

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

Specii de plante enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE:

Cod SCI: 4070 Campanula serrata (Clopoșelul)

Este o plantă erbacee perenă din familia Campanulaceae. Tulpina este dreaptă, cu înălțimea de 100–250 mm, cu numeroase frunze ascuțite, alungite, fără codițe. Frunzele de la mijloc sunt mai înghesuite și mai late, dințate mărunț. Frunzele de sus sunt nedințate și mai înguste. Florile sunt albastru-violete, puține la număr. Sunt așezate la vârful tulpinii, câteodată îndreptate într-o parte. Floarea are un caliciu cu cinci dinți înguști și o corolă în formă de clopot cu 20 mm lungime, cu cinci lobi pe margini. Înflorește în lunile iulie-august.

Cod SCI: 1898 Eleocharis carniolica(Rogoz)

Este un gen de 250 sau mai multe specii de plante cu flori din familia rogozul, Cyperacene . Rădăcina are secțiunea transversală în formă de triunghi, de 5-35 cm. Tulpinile vegetative sunt verticale la începutul vegetației, iar la maturitate se întind pe pământ ajungând până la lungimi de 120 cm. În a doua perioadă de vegetație dezvoltă rădăcini și lăstari de la noduri; sunt prismatice cu muchii în număr de 3. Aceste tulpini orizontale se dezvoltă sub formă de rețele în ape puțin adânci, fiind cauza aspectului lor de rizomi. Rizomii sunt scurți și rareori culeși; tulpinile vegetative frunzoase se dezvoltă puternic odată cu trecerea timpului. Frunzele fertile care apar la bază sunt înguste, de obicei rulate, lungi până la 40 cm, sub formă de teci cu zone de culoare maro deschis la vârfuri (ligulele au dimensiuni mici 0.6-6.2 mm).

Cod SCI: 4122 Poa granitica ssp. disparilis

Este o specie de iarbă , perenă, cu înfrățire mixtă cu stoloni scurți. Are frunze liniare, late. Inflorescența este un panicul cu spiculețe multiflore, carenate. Crește mai ales pe pajiștile din regiunile umede.

Cod SCI: Tozzia alpina ssp. Carpatica (Iarba gâtului)

Este plantă superioară perenă de 10-14 cm înălțime cu rizomi solzoși aflată pe Lista Roșie națională, fiind rară, amenințată la nivel european. Tulpina fragilă ramificată, florile galbene cu cinci „dinți” adunați în două „buze” puțin conturate. Tulpina are secțiune de formă patrulateră, cu peri pe două fețe.

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

Frunzele poziționate opus au formă ovată și sunt spâne, cărnoase, slab dințate în apropierea bazei. Florile solitare și axilare sunt de culoare galben auriu, în interior cu pete purpurii. Corolla are formă de pâlnie, bilabiată, cu doi lobi pe buza superioară și trei în partea de jos și patru stamine, 4-7 mm. Înfloarește vara. Fructul este sub formă de capsulă, septicidală, loculicidală, sau septifragală. Poate fi întâlnită în locuri umede din munți, eventual calcaroase, de obicei la altitudini cuprinse între 1000-2500.

Cod SCI: 1393 Drepanocladus vernicosus

Este un gen de mușchi , hepatici aparținând familiei Amblystegiaceae, crește sub suprafața apei (scufundat), în lacuri mai mult sau mai puțin calcaroase, râuri și în turbarii umede.

3. STAREA FACTORILOR ȘI ASPECTELOR DE MEDIU

3.1. Calitatea aerului

Rețeaua de monitorizare a calității aerului în județul Argeș este formată dintr-un număr 6 stații fixe automate, incluse în Sistemul National de Monitorizare a Calității Aerului. Clasificarea stațiilor, în raport cu scara de reprezentativitate spațială și cu sursele de poluare urmărite este următoarea:

Stație	Tip	Locație	Parametri monitorizați
AG1	Trafic	Pitești, Bdul Bălcescu, bloc L5, sc.D	NO, NO ₂ , NO _x , SO ₂ , CO, PM ₁₀ , BTEX, Pb, Cd, Ni, As
AG2	Fond urban	Pitești, Str. Victoriei, nr. 20	NO, NO ₂ , NO _x , SO ₂ , CO, O ₃ , PM _{2,5} , PM ₁₀ , Pb, Cd, Ni, As, BTEX
AG3	Fond suburban	Budeasa, Calotești, Școala Valea Mărului	NO, NO ₂ , NO _x , SO ₂ , CO, O ₃ , PM ₁₀ , BTEX, Pb, Cd, Ni, As
AG4	Fond suburban	Călinești, Școala Generală Radu Negru	NO, NO ₂ , NO _x , SO ₂ , CO, O ₃ , PM ₁₀ , BTEX, Pb, Cd, Ni, As
AG5	Industrial 2	Oarja, Primărie	NO, NO ₂ , NO _x , SO ₂ , CO, O ₃ , PM ₁₀ , BTEX
AG6	Industrial 1	Câmpulung, Calea Pietroasă FN	NO, NO ₂ , NO _x , SO ₂ , CO, PM ₁₀ , Pb, Cd, Ni, As

Sursa: Raport Judetean privind Starea Mediului, Anul 2014 – Județul Argeș

Pentru a analiza aspectele relevante ale factorului de mediu aer in zona studiata, s-au folosit datele rețelei de monitorizare a calității aerului în județul Argeș – statia fixa automata din Municipiul Campulung(AG6-I1), cuprinse in Raportul Judetean privind Starea Mediului, Anul 2014 – Judetul Arges, elaborat de catre Agentia pentru Protectia Mediului Arges.

- Dioxidul de azot(NO2)

Concentrațiile orare de dioxid de azot determinate în stația de monitorizare AG6-I1 în anul 2014 nu au înregistrat nicio depășire a valorii limită orare de 200 µg/mc NO₂, conform Legii 104/2011.

Statistica valorilor concentrațiilor orare de NO₂

Stația	Nr. date valide	% date valide	Nr. date > VL	Frecvența depășiri (%)	Media (µg/mc)	Mediana (µg/mc)	Percentila 98 (µg/mc)
AG6-I1 Câmpulung, Calea Pietroasă FN	1469	16.77	0	0	8.08	7.03 20.85	20.85

Sursa: Raport Județean privind Starea Mediului, Anul 2014 – Județul Argeș

- Dioxidul de sulf (SO2)

Concentrațiile orare de dioxid de sulf determinate în stația de monitorizare AG6-I1 în anul 2014 nu au înregistrat nicio depășire a valorii limită orare de 350 µg/mc SO₂ conform Legii 104/2011.

Statistica valorilor concentrațiilor orare de SO₂

Stația	Nr. date valide	% date valide	Nr. date > VL	Frecvența depășiri (%)	Media (µg/mc)	Mediana (µg/mc)	Percentila 98 (µg/mc)
AG6-I1 Câmpulung, Calea Pietroasă FN	6267	71.54	0	0	19.48	19.66	27.56

Sursa: Raport Județean privind Starea Mediului, Anul 2014 – Județul Argeș

Concentrațiile zilnice de dioxid de sulf determinate în anul 2014 nu au înregistrat nicio depășire a valorii limită conform Legii 104/2011 de 125 µg/mc SO₂ în stația de monitorizare AG6-I1.

Statistica valorilor concentrațiilor zilnice de SO₂

Stația	Nr. date valide	% date valide	Nr. date > VL	Frecvența depășiri (%)	Media (µg/mc)	Mediana (µg/mc)	Percentila 98 (µg/mc)
AG6-I1 Câmpulung, Calea Pietroasă FN	270	73.97	0	0	19.51	19.75	25.68

Sursa: Raport Județean privind Starea Mediului, Anul 2014 – Județul Argeș

- Monoxidul de carbon(CO)

Din motive tehnice, analizoarele de monoxid de carbon nu au funcționat continuu în stația de monitorizare AG6-I1, datele colectate lipsesc sau sunt insuficiente. Graficul privind evoluția anuală a mediilor glisante pe 8 ore ale monoxidului de carbon, ne permite a concluziona faptul - că poluarea aerului cu monoxid de carbon nu constituie o problemă majoră la nivelul Județului Argeș și deci nici la nivelul zonei Comunei Lerești.

- Pulberi în suspensie PM₁₀ și PM_{2,5}

Concentrațiile zilnice de pulberi în suspensie fracțiunea PM₁₀ determinate prin nefelometrie și determinările gravimetrice efectuate în paralel în stația de monitorizare AG6-I1 în anul 2014 nu au înregistrat depășiri ale valorii limită conform Legii 104/2011 de 50 µg/mc.

Statistica valorilor concentrațiilor zilnice de PM₁₀ - nefelometric

Stația	Nr. date valide	% date valide	Nr. date > VL	Frecvența depășiri (%)	Media (µg/mc)	Mediana (µg/m)	Percentila 98 (µg/mc)
--------	-----------------	---------------	---------------	------------------------	---------------	----------------	-----------------------

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

AG6 Câmpulung, Calea Pietroasă FN	68	18.63	0	0	12.50	11.14	29.62
---	----	-------	---	---	-------	-------	-------

Sursa: Raport Județean privind Starea Mediului, Anul 2014 – Județul Argeș

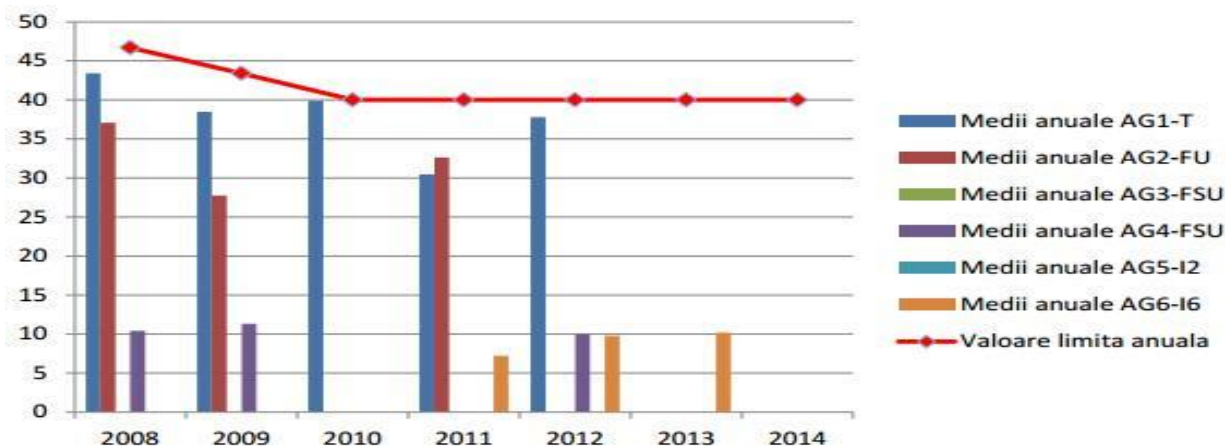
Statistica valorilor concentrațiilor zilnice de PM10 - gravimetric

Stația	Nr. date valide	% date valide	Nr. date > VL	Frecvența depășiri (%)	Media (μg/mc)	Mediana (μg/mc)	Percentila 98 (μg/mc)
AG6 Câmpulung, Calea Pietroasă FN	50	13.69	0	0	15.44	14.76	33.43

Sursa: Raport Județean privind Starea Mediului, Anul 2014 – Județul Argeș

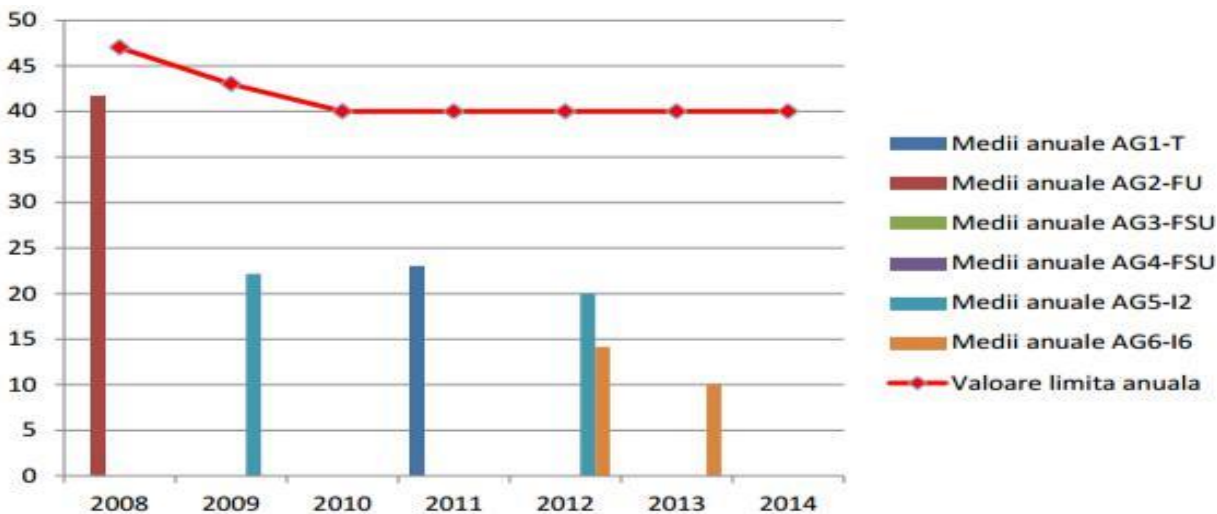
Tendențe privind concentrațiile medii anuale ale anumitor poluanți atmosferici:

Dioxidul de azot (NO₂) (μg/mc)) - Evoluția concentrațiilor medii anuale înregistrate la stațiile de monitorizare din județul Argeș în raport cu valoarea limită anuală pentru protecția sănătății umane 40 μg/mc

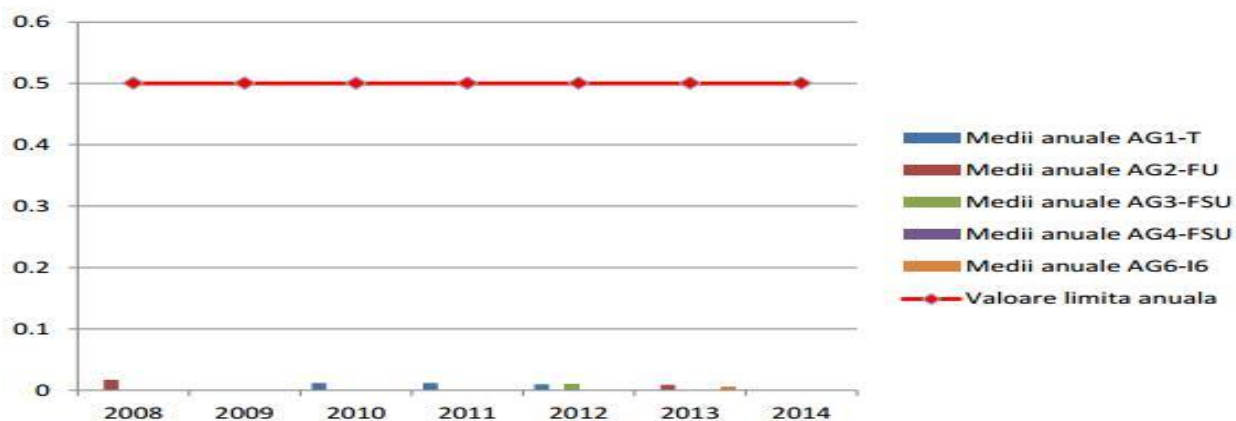
S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

Pulberi în suspensie - PM10 - nefelometric ($\mu\text{g}/\text{mc}$) - Evoluția concentrațiilor medii anuale înregistrate la stațiile de monitorizare din județul Argeș în raport cu valoarea limită anuală pentru protecția sănătății umane $40 \mu\text{g}/\text{mc}$

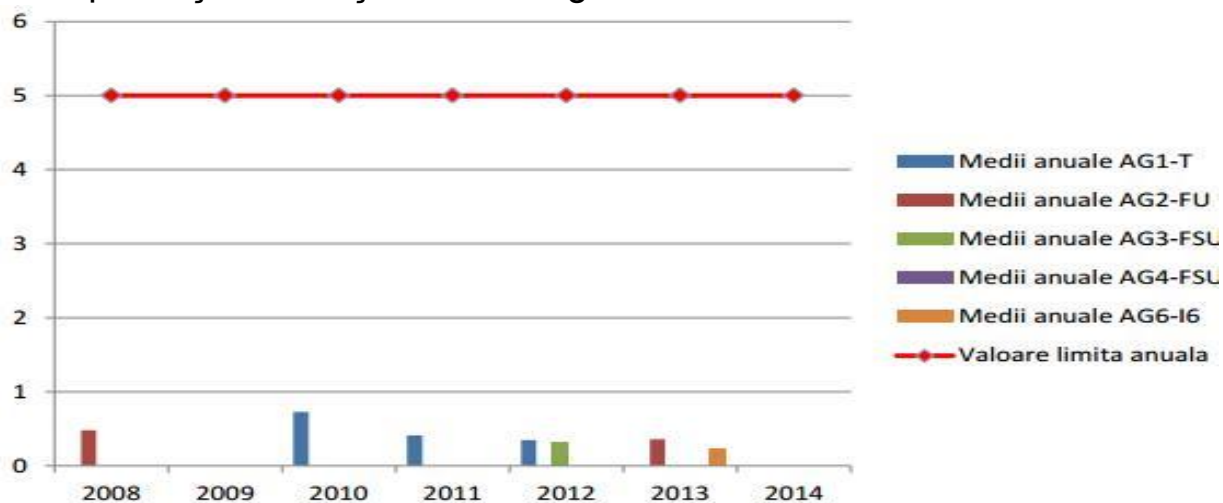
Pulberi în suspensie - PM10 - gravimetric ($\mu\text{g}/\text{mc}$) - Evoluția concentrațiilor medii anuale înregistrate la stațiile de monitorizare din județul Argeș în raport cu valoarea limită anuală pentru protecția sănătății umane $40 \mu\text{g}/\text{mc}$.

Plumb - Pb ($\mu\text{g}/\text{mc}$) - Evoluția concentrațiilor medii anuale înregistrate la stațiile de monitorizare din județul Argeș în raport cu valoarea limită anuală pentru protecția sănătății umane $0,5 \mu\text{g}/\text{mc}$

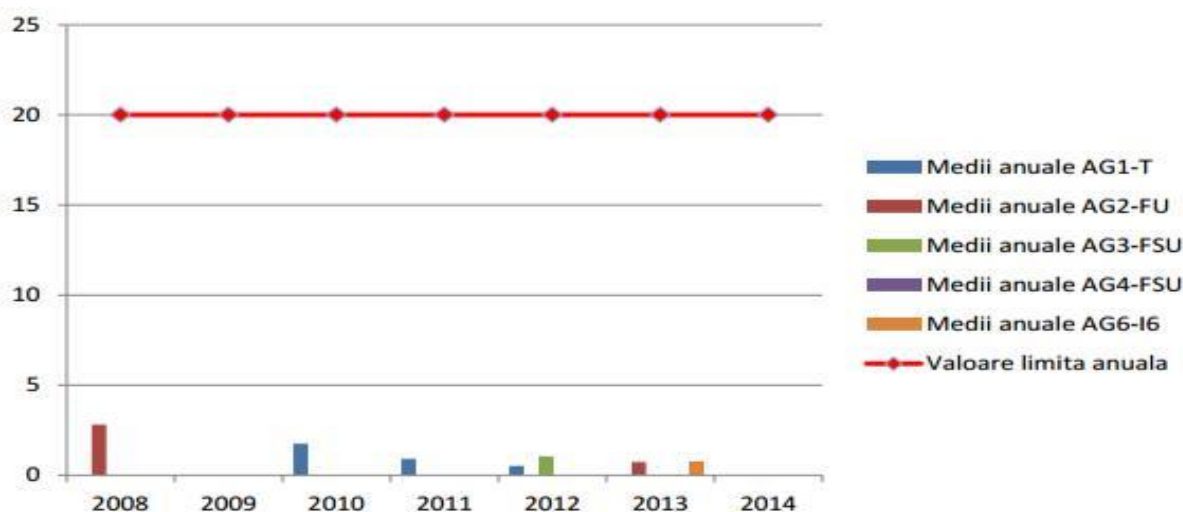

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

Cadmium - Cd (ng/mc) - Evoluția concentrațiilor medii anuale înregistrate la stațiile de monitorizare din județul Argeș în raport cu valoarea limită anuală pentru protecția sănătății umane 5 ng/mc

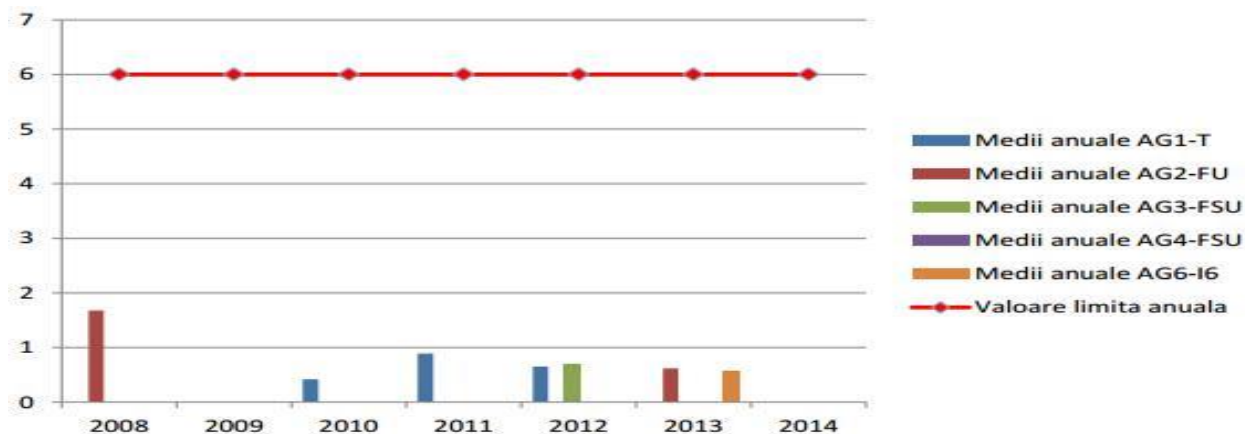
Nichel - Ni (ng/mc) - Evoluția concentrațiilor medii anuale înregistrate la stațiile de monitorizare din județul Argeș în raport cu valoarea țintă 20 ng/mc

Arsen - As (ng/mc) - Evoluția concentrațiilor medii anuale înregistrate la stațiile de monitorizare din județul Argeș în raport cu valoarea țintă 6 ng/mc

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

Sursa: Raport Județean privind Starea Mediului, Anul 2014 – Județul Argeș

Comuna Lerești situată în zona suburbană a Municipiului Câmpulung, sursele de poluare sunt diminuate față de zona de amplasament al stației automate, putem afirma - calitatea aerului este bună.

Efectele poluării aerului înconjurător asupra sănătății umane – în zonele urbane și cele suburbane nu au fost înregistrate depășiri ale valorilor limită/țintă în perioada 2008 – 2014.

- La nivelul Județului Argeș, principalele activități generatoare de emisii atmosferice de pulberi în suspensie sunt: activitățile din sectorul rezidențial, producția cimentului și a varului, stațiile de mixturi asfaltice, creșterea animalelor în fermele mari și sectorul transporturi. La nivelul Comunei Lerești aceste activități sunt inexistente sau foarte slab reprezentate, putând afirma că starea factorului de mediu aer este bună.

3.2. Calitatea apei

Sursele de poluare a apelor sunt:

- apele uzate menajere rezultate de la populația comunei;
- apele uzate industriale;
- apele pluviale;
- levigatul rezultat de la depozitarea deșeurilor menajere și a deșeurilor animale în gospodăriile populației.

Impactul asupra factorului de mediu APA - Tipurile de ape uzate rezultate ca urmare a funcțiilor propuse în Planul Urbanistic General intra în categoriile:

- ape uzate menajere, care prezinta incarcari:
- din gospodarii individuale: materii in suspensie, detergenti, substante extractibile in eter de petrol, substante organice;
- din activitatile desfasurate la dispensarul uman rezulta poluanti specifici: cloruri, azot total, fosfor total, potasiu, substante organice, suspensii, metale, microorganisme, detergenti, virusuri;
- din activitatile specifice unitatilor de deservire publica: restaurant, cofetarie, bufet, rezulta incarcari cu substante organice, suspensii, substante extractibile cu solventi organici;
- ape uzate de tip industrial: materii in suspensie, detergenti, substante extractibile cu solventi organici, azot amoniacal, hidrogen sulfurat, sulfuri, substante organice, amoniac;
- ape meteorice:
- apele meteorice directe prezinta incarcare cu azot, fosfor, suspensii si substante organice (CBO, CCO);
- apele de scurgere colectate din zona locuita, in special de pe zona carosabila si de pe acoperisuri, incarcate cu substante organice, COT, suspensii, extractibile cu solventi organici, cloruri, azot total, nitriti, nitrati, amoniac, fosfor, potasiu, produse petroliere;
- ape de ploaie si de siroire din zona forestiera prezinta incarcari cu azot si fosfor;
- apa de siroire specifice suprafetelor agricole si de pasuni prezinta incarcari cu azot si fosfor. Calcularea nivelului de incarcare al apelor uzate de tip menajer, industrial si ape meteorice se poate realiza utilizand ghidul OMS al metodelor de inventariere si de evaluare a surselor de poluare a apelor pentru folosirea rezultatelor in folosirea strategiilor de control al mediului.

Încarcarea apelor de scurgere – zona locuita

Poluant	U.M.	Factor de incarcare efluent
CBO5		45 – 54
CCOCr		$(1, (\div 1,9) \times \text{CBO5})$
COT		$(0, (\div 1) \times \text{CBO5})$
Solide totale		170 – 220

Suspensii solide		70 – 145
Anorganice		5 – 15
Grasimi		10 – 30
Cloruri	g/loc/i	4 – 8
Azot total		6 – 12
Azot organic		0,4 × Azot total
Amoniac liber		0,6 × Azot total
Nitriti – nitrati		0,05 × Azot total
Fosfor total		0,6 ÷ 4,5
Fosfor organic		0,3 × Fosfor total
Potasiu		2 ÷ 6
Microorganisme:		
Bacterii totale	nr/100 ml apa uzata	109 ÷ 1010
Coliformi		106 ÷ 109
Streptococi fecali		105 ÷ 106
Salmonela tiphosa		101 ÷ 104
Chisti de protozoare		< 103
Oua de helminti		< 103
Virusuri		102 ÷ 104

Încarcare organica si nutrienti in apele de ploaie si de siroire

	AZOT	FOSFOR	CBC	CCO	SUSPENSII
Apa de ploaie directa [mg/l]	0,5-1,5	0,004- 0,03	-	10-20	10-20
Ape meteorice orasenesti [kg/kmp/an]	952	90	4725	31150	64050
Ape de scurgere forestiera [kg/kmp/an]	143	2,6-12,8	-	-	-

Ape de siroire agricole [kg/kmp/an]	764	45	-	-	-
--	-----	----	---	---	---

Cursurile de apă ce străbat comuna sunt numeroșii afluenți direcți și indirecti ai raului Râul Târgului.

Bazinul hidrografic al Râului Târgului

Nr.crt.	Denumirea bazinelor	Suprafața bazinelor secundare (kmp)	Lungimea bazinului principal (km)	Lungimea bazinelor secundare (km)	Înălțimea medie a bazinului (m)	Debitul mediu al bazinului (mc/s)
1.	R. Târgului	1087	69,7		965	4,32
2.	R. Bătrâna	22	-	7	1690	2,40
3.	Râușor	40	-	12	1890	3,09
4.	Bughea	92	-	30	868	3,12
5.	Bratia	369	-	54	649	3,69
6.	Bratioara	33	-	12	918	3,06
7.	Râușorul	58	-	16	880	3,68
8.	Slanic	46	-	13	580	2,90
9.	Argeșel	242	-	76	869	3,94
10.	Mazgana	16	-	10	452	1,69
11.	Holuba	15	-	9	389	1,80
12.	Draghici	13	-	7	498	1,48

Date preluate din „Geografia apelor” de Ion Ujvari (1972)

Râul Târgului – (de la izvor-intrare acumulare Râușor) - este corp de apă natural și are lungimea de 16,58 km. Este încadrat în categoria tipologică RO01a și are ca secțiune de monitorizare secțiunea “Raul Targului-Voina”.

- Elemente biologice - Din punct de vedere al elementelor biologice (nevertebrate benthice și fitobentos) corpul de apă se încadrează în starea ecologica foarte buna.

- Elemente fizico-chimice - Din punct de vedere al elementelor fizico-chimice generale, corpul de apă se încadrează în starea ecologica buna.

- Poluanți specifici - Din punct de vedere al poluanților specifici, corpul de apă s-a încadrat în starea ecologica foarte buna.

- Evaluarea integrată - elementele de calitate monitorizate au încadrat apa în starea ecologica buna.

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

- Starea chimica - In anul 2014 corpul de apa nu a mai fost monitorizat deoarece in urma screeningului efectuat in anul 2009 nu au fost inregistrate valori ale concentratiilor substantelor prioritare mai mari de 80% din EQS(standardul de calitate), el considerandu-se in stare chimica buna.

Raul Targului – (av acumulare Rausor-localitatea Campulung) - este corp de apa natural si are lungimea de 18,99 km și are ca secțiune de monitorizare secțiunea “Raul Targului- Leresti”.

- Elemente fizico-chimice - Din punct de vedere al elementelor fizico-chimice generale, corpul de apă se încadrează în starea ecologica buna.

- Poluanți specifici - Din punct de vedere al poluanților specifici, corpul de apa s-a încadrat în starea ecologica buna.

- Evaluarea integrată - elementele de calitate monitorizate au încadrat apa în starea ecologica buna.

Starea chimica - Din punct de vedere al starii chimice corpul de apa s-a încadrat în starea chimica buna.

Raul Bughea - este corp de apa natural si are lungimea de 31,79 km. Este încadrat în categoria tipologică RO01a și are 1 secțiune de monitorizare:“amonte Bughea de Sus” .

- Elemente biologice - Din punct de vedere al elementelor biologice (nevertebrate bentice si fitobentos) corpul de apă se încadrează în starea ecologica buna. Elemente fizico-chimice - Din punct de vedere al elementelor fizico-chimice generale, corpul de apă se încadrează în starea ecologica buna.

- Poluanți specifici - In anul 2014 corpul de apa nu a mai fost monitorizat deoarece in urma screeningului efectuat in anul 2009 nu au fost inregistrate valori ale concentratiilor poluantilor specifici mai mari de 80% din EQS(standardul de calitate), el considerandu-se in stare ecologica buna.

- Evaluarea integrată - elementele de calitate monitorizate au încadrat apa în starea ecologica buna.

- Starea chimica - In anul 2014 corpul de apa nu a mai fost monitorizat deoarece in urma screeningului efectuat in anul 2009 nu au fost inregistrate valori ale concentratiilor substantelor prioritare mai mari de 80% din EQS(standardul de calitate), el considerandu-se in stare chimica buna.

Raul Draghici - este corp de apa natural si are lungimea de 16,36 km și are ca secțiune de monitorizare secțiunea “Draghici-amonte Draghici”.

- Elemente biologice - Din punct de vedere al elementelor biologice

(pesti,nevertebrate bentice si fitobentos) corpul de apă se încadrează în starea ecologica moderata.

- Elemente fizico-chimice - Din punct de vedere al elementelor fizico-chimice generale, corpul de apă se încadrează în starea ecologica buna.

- Poluanți specifici - In anul 2014 corpul de apa nu a mai fost monitorizat deoarece in urma screeningului efectuat in anul 2009 nu au fost inregistrate valori ale concentratiilor poluantilor specifici mai mari de 80% din EQS(standardul de calitate), el considerandu-se in stare chimica buna. - Evaluarea integrată - elementele de calitate monitorizate au încadrat apa în starea ecologica moderata, elementul determinat fiind pestii.

- Starea chimica - In anul 2014 corpul de apa nu a mai fost monitorizat deoarece in urma screeningului efectuat in anul 2009 nu au fost inregistrate valori ale concentratiilor substantelor prioritare mai mari de 80% din EQS(standardul de calitate), el considerandu-se in stare chimica buna
Raul Bratia(localitatea Berevoiesti – confluent Raul Targului) - este corp de apa natural si are lungimea de 26.35 km. Este încadrat în categoria tipologică RO05a și are ca secțiune de monitorizare sectiunea “Bratia-amonte confl. Raul Targului”.

- Elemente biologice - Din punct de vedere al elementelor biologice (nevertebrate bentice si fitobentos) corpul de apă se încadrează în starea ecologica foarte buna.

- Elemente fizico-chimice - Din punct de vedere al elementelor fizico-chimice generale, corpul de apă se încadrează în starea ecologica buna.

- Poluanți specifici - In anul 2014 corpul de apa nu a mai fost monitorizat deoarece in urma screeningului efectuat in anul 2009 nu au fost inregistrate valori ale concentratiilor poluantilor specifici mai mari de 80% din EQS(standardul de calitate), el considerandu-se in stare ecologica buna.

- Evaluarea integrată – elementele de calitate monitorizate au încadrat apa în starea ecologica buna. Starea chimica - In anul 2014 corpul de apa nu a mai fost monitorizat deoarece in urma screeningului efectuat in anul 2009 nu au fost inregistrate valori ale concentratiilor substantelor prioritare mai mari de 80% din EQS(standardul de calitate), el considerandu-se in stare chimica buna.

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

- Lacul de acumulare Râușor - este situat pe raul Râul Târgului in zona montana, la altitudinea de 907 m, are o suprafață de 155.5 ha, adâncimea medie 34.4 m, lungime baraj frontal 386 m, timp de retenție 213 zile și folosință complexă: alimentarea cu apă potabilă și industrială a municipiului Câmpulung și a marilor consumatori din aval (Municipiile Pitești și București), producerea de energie electrică, apărare împotriva inundațiilor. Lacul a fost caracterizat de 2 sectiuni de monitorizare:

Acumulare Rausor-mijloc zona fotica , si Acumulare Rausor-baraj zona fotica .

- Elementele biologice - Din punct de vedere al elementelor biologice, acumularea

Rausor se încadrează în potențialul moderat.

- Elemente fizico-chimice - Din punct de vedere al indicatorilor fizico-chimici generali, acumularea Rausor se încadrează în potențialul bun.

- Poluanți specifici - In anul 2014 corpul de apa nu a mai fost monitorizat deoarece in urma screeningului efectuat in anul 2009 nu au fost inregistrate valori ale concentratiilor poluantilor specifici mai mari de 80% din EQS(standardul de calitate), el considerandu-se in potential ecologic bun.

- Evaluarea integrata - elementele de calitate monitorizate au încadrat acumularea

Rausor in potențialul ecologic bun, desi valorile din anul 2014 pentru fitoplancton incadreaza lacul in potential ecologic moderat. Lacul de acumulare se află la altitudine mare, aproape de izvor pe cursul de apă, nu există posibile surse de poluare în zonă, în perioada 2011-2013 s-a încadrat în potențial ecologic bun, în anul 2014 elementele suport nu susțin valorile de la elementul biologic fitoplancton.

- Starea chimica - In anul 2014 corpul de apa nu a mai fost monitorizat deoarece in urma screeningului efectuat in anul 2009 nu au fost inregistrate valori ale concentratiilor substantelor prioritare mai mari de 80% din EQS(standardul de calitate), el considerandu-se in stare chimica buna.

Calitatea apelor subterane

Zona studiata se incadreaza in Corpul de apa subterană ROAG01- Muntii Piatra Craiului. Indicatorii care determina starea corpului de apa sunt: Azotati (NO_3^-), Amoniu (NH_4^+), Cloruri (Cl^-), Sulfati (SO_4^{2-}), Azotiti (NO_2^-), ortofosfati (PO_4^{3-}). Nu s-a inregistrat nicio depășire, motiv pentru

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

ășcare se considera corpul de apa subterana ROAG01 ca fiind in stare calitativa (chimica) buna.

3.3. Calitatea solului și subsolului

Sub pajiștile alpine, nu se realizează un circuit activ al substanțelor, deoarece procesul se desfășoară lent. Formațiunile vegetale forestiere dau o cantitate redusă de resturi organice, mai mică decât cele ierboase.

Sub pădurile de munte, participarea ierburilor la depunerea resturilor organice este aproape nulă.

Microflora fiind săracă, descompunerea se face lent. În cadrul Bazinului Carpatic al Râului Târgului predomină tipul de scoarță de alterare autohtonă de mică grosime, din această cauză stratul de sol are o dezvoltare limitată.

Timpul este factorul pedogenetic important, deoarece de durata fenomenelor care au loc depind însușirile solului.

Clasificarea solurilor

1. Clasa argiluvisolurilor, include următoarele tipuri de sol: sol brun-roșcat, solul brunargiloiluvial, brun roșcat luvic. Ele domină în partea mai joasă a culoarului de vale, respectiv segmentul Râușor-Lerești.

2. Clasa cambisolurilor cuprinde următoarele tipuri de sol: brun eumezobaic, sol roșu, sol brun acid. Condițiile bioclimatice favorizează o puternică spălare a solurilor, ca și o alterare activă a substratului mineral cu formare de noi minerale. Acestea sunt caracteristice culmilor montane masive joase (Strâmpțu, Dobrișor, Mușuroaiele).

3. Clasa spodosolurilor, include solul brun feriluvial și podsolul. Sunt dominante la altitudini de peste 1600 m, și sunt frecvent asociate cu cambisolurile.

Deoarece relieful se modifica rapid in sensul altitudinii, principalii factori pedogenetici (clima si vegetatia) sufera schimbari importante. In mod corespunzator, solurile se succed intr-o zonalitate verticala.

Referitor la roca parentala, aceasta intervine printr-o mare varietate litologica, dar si prin compactitatea si duritatea sa. Majoritatea solurilor contin material scheletic in cantitate mare si sunt putin profunde.

Principalele tipuri de sol intalnite in cuprinsul fondului de vanatoare, sunt: - brun acid tipic, - brun acid litic, - brun feriiluvial tipic, - podzol feriiluvial.

In arboretele de fag si amestecurile de fag cu rasinoase, de productivitate mijlocie – superioara, se intalnesc solurile brune de padure (eumezobazice si argiloiluviale pseudogleizate). O parte din solurile montane sunt neevoluate sau slab evolute, fiind litosoluri, frecvent organice (“ soluri litoorganice”). In luncile inalte, izolat, se intalnesc soluri turboase si aluviale.

Solurile brune acide au un profil a carui grosime nu depaseste de obicei 100 cm., textura lor este de la mijlocie – grsiera pana la mijlocie, nediferentiata pe profil, iar structura este grauntoasa, slab dezvoltata in orizontul organic si poliedrica in orizontul mineral. Pe intreg profilul apar fragmente de roca, marimea si cantitatea de schelet crescand cu adancimea. Aceste soluri au un continut ridicat de materie organica care, in cazul solurilor brune acide cu moder de la altitudini mai mari, este de peste 8 %. Reactia lor este puternic acida ($\text{pH} \leq 5$), iar gradul de saturatie in baze este mai mic de 55 % ($V < 55 \%$)

Solurile brune acide, fiind moderat nesaturate (oligomezobazice) sau nesaturate (oligobazice), au o troficitate minerala submijlocie. Datorita reactiei lor puternic acide, mobilitatea azotului din resturile organice nu se face decat sub forma de saruri amoniacale. In ce priveste regimul de umiditate al acestor soluri (regim hidric percolativ repetat si drenaj natural excesiv), acesta este favorabil atat vegetatiei forestiere cat si celei de pajisti. Vegetatia caracteristica solurilor brune acide este reprezentata prin arborete de molid, molid – brad, fagete si amestecuri de fag cu rasinoase, jnepenisuri, patura erbacee fiind formata din plante acidofile.

3.4. Biodiversitatea

Pe teritoriul Comunei Lerești sunt două arii naturale protejate de interes local sau national:

- Aria naturală protejată de importanță comunitară RÂUL TÂRGULUI - ARGEȘEL - RÂUȘOR (ROSCI0381) , cu suprafata totala de 13213.30 ha, pe teritoriul Comunei Lerești ocupă o suprafață de 6367,61 ha (45 %);

- Aria naturală protejată de importanță comunitară MUNȚII FĂGĂRAȘ (ROSCI0122), cu suprafața totală de 198618 ha, pe teritoriul Comunei Lerești ocupă o suprafață de 5345,2 ha (38%).

Comuna se află în regiunea biogeografică holartică, în subregiunea Eurosiberiană, sectoarelor central – european și alpin, ce sunt caracterizate de: conifere, quercinee și asociații ierboase variate, repartizate altitudinal. Acesta ducând la identificarea mai multor etaje de vegetație.

Acest areal din teritoriul administrativ al comunei pe lângă altitudinile mari, morfologia specifică și vegetația tipică cuprinde diferite specii de animale a căror arie de răspândire este foarte largă.

Factorii perturbatori pentru elementele de flora și fauna, care pot apărea la extinderea suprafeței intravilanului Comunei Lerești pe perioada de construcție, ca și al funcționării obiectivelor noi, sunt:

- praful ridicat de autoutilitarele aflate în mișcare care poate afecta: caile respiratorii ale oamenilor și animalelor; vizibilitatea în zbor pentru păsări; procesul de fotosinteză al plantelor;
- zgomotul produs de aceleași utilaje aflate în mișcare, care îndepărtează animalele și păsările;
- compactarea solului cu utilajele specifice, care distrug elementele de flora și fauna;
- prezența omului și traficul rutier care îndepărtează animalele și poate genera accidente.

3.5. Caracteristici socio - economice

Extinderea intravilanului poate afecta mediul social și economic, datorită următoarelor acțiuni previzibile:

- Schimbări în utilizarea terenului;
- Influența asupra activităților economice existente în zonă;
- Influența asupra calității vieții;

Impactul asupra căilor de comunicație determinat de realizarea Planului Urbanistic General este posibil să se manifeste prin:

- creșterea traficului pe caile de comunicație existente ce urmează să fie modernizate;

- amenajarea drumurilor de acces catre zonele noi de locuinte, preconizate a se realiza.

Zgomote si vibratii - Principala sursa de zgomote si vibratii care ar putea influenta negativ calitatea vietii locuitorilor este traficul rutier. Ca si in faza de constructie, in perioada de exploatare a diferitelor obiective este posibil ca pe amplasamentul acestora - in anumite momente - sa se realizeze nivele semnificative de zgomot, dar acestea nu vor fi perceptibile la limita mediului protejat.

Nivelul zgomotului - Limitele maxim admisibile pe baza carora se apreciaza starea mediului din punct de vedere acustic in zona unui obiectiv generator de zgomot sunt precizate in Standardul Român 10009 - 2017 si prevad, la limita unei incinte industriale, valoarea maxima de 65 dB(A) (tabelul 3 din Standard - ul amintit), iar ceea ce priveste amplasarea cladirilor de locuit (tabelul 2.5 din acelasi Standard), aceasta se va face in asa fel incat sa nu depaseasca valoarea maxima de 50 dB(A) pentru nivelul de zgomot exterior cladirii, masurat la 2 m in fatada acesteia in conformitate cu Standardul Român 6161/1 - 79. De asemenea, tot in Standardul Român 10009 - 2017 (ACUSTICA URBANĂ- Limitele admisibile ale nivelului de zgomot) sunt specificate (cap.2, tabelul 1) valorile admisibile ale nivelului de zgomot exterior al strazii, masurate la bordura trotuarului ce margineste partea carosabila, stabilite in functie de categoria tehnica a strazilor (respectiv de intensitatea traficului).

Tipul de stradă (conform STAS 10 144/1-80)	Nivelul de zgomot echivalent, (Lech) in dB(A)	Val. curbei de zgomot, Cz dB	Nivelul de zgomot de vârf, L10 in dB(A)
Strada de categorie tehnică IV, de deservire locală	60	55	70
Strada de categorie tehnică III, de colectare	65	60	75

Strada de categorie tehnică II, de legătură (DJ)	70	65	80
Strada de categorie tehnică I, magistrală (DN, CF)	75.....85	70...80	85 ...95

3.6. Managementul deșeurilor

Proiectul „Managementul integrat al deșeurilor solide în județul Argeș” are ca obiectiv general implementarea unui sistem integrat de gestionare a deșeurilor la nivelul Județului Argeș, în conformitate cu cerințele și prevederile directivelor Comunității Europene, în vederea conservării, protejării și îmbunătățirii calității mediului în județul Argeș. Proiectul răspunde cerințelor impuse autorităților locale, prin: - Planul Național de Gestionare a Deșeurilor - aprobat prin HG 1490/2004; - Planul Regional de Gestionare a Deșeurilor – Regiunea 3 Sud Muntenia - aprobat prin Ordinul Comun al Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor - actualmente Ministerul Mediului și Padurilor - nr. 1364/14.12.2006 și al Ministerului Integrării Europene - actualmente Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței - nr. 1499/21.12.2006) - Planul Județean de Gestionarea Deșeurilor – aprobat prin Hotărârea Consiliului Județean Argeș nr. 135/25.08.2009 de a derula programe de investiții și de a promova cooperarea între autoritățile județene și cele locale în vederea înființării și dezvoltării unui sistem de management integrat al deșeurilor, care să înlocuiască sistemul actual, ineficient atât din punct de vedere economic cât și al protecției mediului, și care să includă toate etapele de implementare specifice managementului modern al deșeurilor, respectiv: Prevenire, Precolectare și Colectare Selectivă, Reutilizare, Reciclare, Valorificare energetică și Depozitare, în paralel cu închiderea depozitelor de deșeurii neconforme. În acest context, pentru implementarea cu succes a proiectului, Consiliul Județean Argeș și consiliile locale, municipale, orașenești și comunale de la nivelul județului Argeș s-au constituit în cadrul

unei Asociației de Dezvoltare Intercomunitară „SERVSAL ARGES”, conform art. 6, din OG nr. 26/2000, funcționează în baza H.G.855/2008.

În Comuna Lerești, salubritatea se realizează prin operatorul de salubritate S.C. Financiar Urban SRL, în baza unui contract de prestări servicii, care organizează activitatea de colectare și transport în vederea depozitării a deșeurilor solide de pe teritoriul comunei. În acest scop au fost amplasate 295 containere pentru colectare selectivă, au fost amenajate 31 de platforme pe raza comunei pentru depozitarea temporară a deșeurilor, prin proiectul „Managementul integrat al deșeurilor solide din Județul Argeș”, prin acest proiect implementat, gestionarea deșeurilor în Comuna Lerești se încadrează în standardele impuse de Uniunea Europeană în acest domeniu.

S.C. ELHAZ CONSULT S.R.L. TÂRGOVIȘTE

4. RISCURI NATURALE ȘI ANTROPICE

4.1. Riscuri naturale

Riscuri naturale sunt de natură hidrologică, hidrogeologică, geologică și geofizică.

- Riscul seismic - Din analiza datelor existente pentru zona, rezulta ca intensitatea maxima observata a fost $IA = 8,6$ (MSK) si s-a datorat puternicului cutremur intermediar care s-a produs in zona Vrancea in anul 1802. Se evidentiaza faptul ca si pentru cutremurele din 1940 si 1977 care s-au produs in zona Vrancea, intensitatiile in amplasament au fost ridicate: $IA = 8,0$ (1940) si $IA = 7,9$ (1977). In concluzie, se poate estima ca intensitatea maxima posibila in amplasamentul viitoarei constructii, poate fi: $IA = 8,0 - 8,2$ (MSK) Acestei valori de intensitate i se poate asocia o valoare a acceleratiei de: $a_{Hmax} = 0,26$ g De mentionat, ca aceasta valoare a acceleratiei poate fi atinsa in cazul producerii unui cutremur intermediar din zona Vrancea, comparabil cu cel produs in 4 martie 1977 care a avut magnitudinea $M_s = 7,2$ (scara Richter). Conform Normativ P100-1/2013 pentru protectia antiseismica a constructiilor, din punct de vedere seismic zona se caracterizeaza prin urmatoarele elementele: - coeficient " a_g "=0,25, - valoarea perioadei de control (colt) a spectrului de raspuns este $T_c=0.7s$. Conform STAS 11 100/1993, se situeaza in interiorul izoliniei de intensitate macroseismica $I = 71$ (SAPTE) pe scara MSK unde indicele 1 corespunde unei perioade medii de revenire de 100 ani.

- Riscul de instabilitate - se manifesta in zona muntoasa prin prabusiri de roci (in zonele de versanti cu panta mai mare de 30°) ce afecteaza caile de comunicatie rutiere, zonele situate in albia majora a raurilor, sau la partea superioara a formelor de relief.

- Riscul de inundabilitate - nu s-au identificat suprafete majore supuse pericolului inundațiilor. Râul Târgului, în perioada de precipitații în cantități maxime, își mărește albia, fără însă a pune în pericol gospodăriile aflate pe maluri. In anul 2006-2008 Raul Targului a fost regularizat recalibrat si indiguit pe o distanta de 8 km.

Dupa 1965, la confluenta Râului Târgului cu Râușorul și Valea Terciului, pe locul numit "Musuroaiele" (1710 m), s-a construit un mare baraj de anrocamente în spatele caruia s-a format lacul de acumulare Râușor, cu o

lungime de 4,5 km si un volum de 60 milioane mc, apele acestui lac actionând turbinele a doua hidrocentrale, cea de la Leresti Pod (19 MW putere instalat) si Voinesti (5,2 MW).

Viiturile degradeaza lucrarile de arta (poduri si podete) si favorizeaza eroziunea malurilor precum si colmatarea albiilor prin antrenarea materialelor de pe versanti.

- Riscul climatic - actiunile fenomenelor meteorologice cu efect distructiv sau care prezinta pericol pentru activitatile socio-economice.

- înghețul, prinprezenta sa timpurie sau prea târzie provoaca degeraturi ale culturilor sau a livezilor în floare;

- seceta (ariditatea) - lipsa precipitatiilor duce la uscarea vegetatiei mai ales pe timpul verii;

- stratul de zapada instabil - provoaca avalanse în spatiul montan;

- ploile torentiale - în cantitate mare distrug culturile si provoaca viituri, activeaza diverse procese geomorfologice;

- viscolul - afecteaza caile de comunicatie prin troiene;

- grindina - provoaca pagube covorului vegetal si culturilor agricole, iar când dimensiunile sunt ma mari, atunci poate provoca si pagube material;

- poleiul – afecteaza culturile târzii si caile de comunicatie prin stratul de gheata depus; bruma - afecteaza covorul vegetal si culturile de toamna;

- ceata - prezinta risc prin lipsa vizibilitatii;

- chiciura - prin depunerile de gheata se afecteaza obiectele pe care aceasta s-a depus: pomi, cabluri de telefonie, electrice sau de televiziune.

- vânturile dominante care influenteaza în mare parte regimul climatic al zonei, doborâturile de vânt sunt rare, dar când acestea au loc produc pagube însemnate.

4.2. Riscuri antropice

- Teritoriul al Comunei Leresti este traversat de o serie de retele: cablu telephonic, linii de curent electric de joasa si inalta tensiune, conducte apa. Aceste retele prezinta un risc in situatia avarierii lor si de aceea la amplasarea constructiilor se va avea in vedere distanta impusa de reglementarile in vigoare iar la autorizarea proiectelor de constructie se va solicita avizul de la institutiile competente (Apele Române, Electrica S.A, SNCFR, Trans Gaz, etc.).

5. DISFUNCTIONALITĂȚI ȘI PRIORITĂȚI

5.1. Disfuncționalități

Disfuncționalități la nivelul teritoriului și localităților Comunei Lerești, privind:

a.- Fondul construit și utilizarea terenurilor:

- Slabă dezvoltare a instituțiilor și serviciilor publice, serviciilor generale și comerțului

În cadrul localităților comunei

- Slabă deservire a comunei cu servicii medicale

- Starea precară a dotărilor culturale, acestea necesitând reabilitare

- Slabă dezvoltare a structurilor turistice (capacități de cazare reduse)

- Existența unor suprafețe mari de teren agricol în intravilan.

b.- Spații plantate, agrement și sport:

- Insuficiența spațiilor pentru agrement și spațiilor verzi amenajate.

c. - Cai de comunicație și transport:

- Rețea strădală nemodernizată și subdimensionată

- Lipsa/discontinuitatea trotuarelor

- Intersecții neamenajate

- Lipsa/insuficiența parcajelor publice.

d. - Echipare edilitară:

- Rețea electrică nemodernizată

- Izolarea termică necorespunzătoare a clădirilor de locuit

- Extinderea și reabilitarea rețelelor de alimentare cu apă și canalizare, lipsa unei stații de epurare.

e. - Protejarea zonelor cu valoare de patrimoniu:

- Slabă protecție și întreținere a monumentelor istorice și clădirilor cu valoare arhitecturală.

f. - Probleme de mediu:

- Depozitarea necontrolată a deșeurilor menajere pe malul râurilor

- Ape de suprafață populate de apele menajere, de fose

- Taierea necontrolată a pădurilor afectează mediul natural.

g. - Dezvoltare economică:

- Restructurarea unor unități economice

- Slabă dezvoltare a structurilor turistice și dotărilor aferente.

- h. - Evoluția demografică:

- Rata mica a populatiei ocupate
- Spor natural negativ.

5.2. Necesități și opțiuni ale populației

Teritoriul Comunei Leresti are o pozitie geografica si caracteristici care au impus analize particularizate prin studii de fundamentare ale teritoriului, preluate apoi in documentatia Planului Urbanistic General. Din acest motiv propunerile au fost adaptate acestei situatii:

- raportul optim dintre amenajarea generala a teritoriului si dezvoltarea urbanistica a localitatilor sale;
- relationarea localitatii cu teritoriul sau administrativ si relationarea suprateritoriala;
- relationarea din punct de vedere functional a spatiilor;
- stabilirea modului de utilizare a terenurilor din intravilan;
- delimitarea zonelor expuse la riscuri naturale sau antropice si reducerea vulnerabilitatii fondului construit (existent si viitor);
- delimitarea zonelor afectate de servituti publice, afectate de interdictii temporare si permanente de construire;
- evidentierea fondului construit si amenajat valoros din punct de vedere istoric si ambiental si propunerea unui sistem de protectie a acestuia;
- modernizarea si dezvoltarea echiparii si a infrastructurii edilitare aferenta zonelor de extindere a intravilanului;
- cresterea calitatii vietii;
- activarea economiei locale;
- stabilirea reperelor necesare realizarii investitiilor de utilitate publica;
- precizarea conditiilor de amplasare si conformare a volumelor construite si amenajate;
- punerea la punct a sistemului de reglementare a activității constructive (certIFICATE DE URBANISM SI AUTORIZATII DE CONSTRUIRE);
- corelarea intereselor publice cu cele individuale.

5.3. Priorități

Priorități, asupra cărora administrația locală sau alți factori este necesar să se concentreze în viitorul apropiat:

Domenii	Priorități
Fondul construit și utilizarea terenurilor.	Utilizarea suprafețelor de teren din administrarea comunei atat pentru atragerea de capital economic, cât și pentru păstrarea/atragerea forței de muncă Dezvoltarea prioritară a zonelor neconstruite din intravilan Crearea de condiții propice diversificării funcționale în zona centrală și dezvoltării de servicii și activități comerciale Reabilitarea dotărilor culturale Dezvoltarea structurilor turistice
Spatii plantate, agrement și sport	Crearea de spații verzi și locuri de joacă pentru copii Utilizarea potențialului natural intravilan și extravilan (păduri, ape) pentru agrement, sport, turism; rezervarea de terenuri pentru activități destinate agrementului
Căi de comunicație și transport	Îmbunătățirea infrastructurii de drumuri rutiere din comună Sistematizarea intersecțiilor cu disfuncționalități Amenajarea prioritară a drumurilor de legatură între Lerești și localitățile componente Amenajarea de parcaje aferente principalelor dotări ale comunei, a zonelor de interes social și comercial
Echipare edilitară	Extinderea și modernizarea rețelelor edilitare
Protejarea zonelor cu valoare de patrimoniu	Protecția, conservarea și valorificarea monumentelor istorice Cercetarea și clasarea altor obiective istorice și de arhitectură
Probleme de mediu	Lucrări de amenajare a albiilor și văilor torențiale Managementul durabil al deșeurilor menajere.
Dezvoltare economică	Încurajarea dezvoltării industriei, serviciilor și activităților comerciale Valorificarea potențialului turistic Dezvoltarea agriculturii ecologice
Evoluție demografică	Încurajarea stabilirii familiilor de tineri Creșterea ofertei de locuri de muncă prin diversificarea

5.3.1. Probleme de mediu relevante pentru Planul Urbanistic General

Probleme de mediu la nivelul Comunei Lerești sunt:

- Depozitarea deșeurilor menajere în locuri nemenajate, fără respectarea distanțelor de protecție sanitară față de albiile cursurilor de apă și a altor zone protejate.
- Agricultură este puternic implicată în protecția mediului, ea fiind pe rand (uneori simultan) obiect al poluării și sursa de poluare. Solul este constrans să primească noxele industriale, traficul și aglomerările, incorporându-le în produsele sale; astfel se induc, atât în recolte cât și în producția animală, substanțe potențial toxice care degradează frecvent ecosistemele învecinate. În perspectiva aprecierii productivității terenurilor agricole este necesar să se cunoască amănunțit echilibrul ecologic în toate acele locuri care înconjoară terenurile pe care cresc recoltele și plantațiile ca și însuși agroecosisteme.
- Poluarea sonoră și a aerului prin emisiile de gaze de esapament datorită traficului rutier pe drumul județean.
- Sursele de nitrati actuale din localitățile din spațiul hidrografic Argeș-Vedea provin în principal din complexele zootehnice în funcțiune și în secundar din contribuția adusă de creșterea animalelor în gospodăriile individuale. Complexele zootehnice dezafectate, sau în care efectivele au fost reduse au contribuit ca surse istorice de nitrati la poluarea corpurilor de apă subterane.

5.3.2. Obiective relevante de protecție a mediului pentru Planul Urbanistic General

Obiectivele relevante de protecție a mediului sunt:

- Extinderea/reabilitarea sistemului centralizat de alimentare cu apă.
- Extinderea/reabilitarea sistemului de canalizare.
- Modernizarea infrastructurii rutiere.
- Reducerea / eliminarea riscurilor naturale (inundații și alunecări de teren).
- Zonarea teritorială.
- Eficientizarea energetică prin reabilitarea termică a clădirilor.

6. CONCLUZII

Pe baza evaluării efectelor cumulative ale implementării măsurilor propuse prin plan, s-a analizat dacă obiectivele de mediu se pot atinge sau există riscul încălcării standardelor de mediu rezultând că, pe termen lung se crează premisele atingerii obiectivelor relevante de mediu.

Evaluarea măsurilor considerate relevante ca având un potențial efect asupra factorilor/aspectelor de mediu, și anume:

- Extinderea și reabilitarea sistemului centralizat de alimentare cu apă și a rețelei de canalizare, și racordarea tuturor gospodăriilor la rețeaua de alimentare cu apă și la cea de canalizare, realizarea unei stații de epurare;
- Modernizarea rețelei de drumuri;
- Delimitarea și zonificarea noului teritoriu intravilan;
- Reducerea/eliminarea riscurilor naturale;
- Creșterea gradului de conștientizare asupra problemelor de mediu.

Din analiza obiectivelor prevăzute, se poate aprecia că toate propunerile sunt corelate cu prevederile legislației sectoriale și cu prevederile legislației în domeniul protecției mediului și nu aduc atingere acestuia.

Stabilirea funcțiilor principale a terenurilor prin zonarea teritorială creează posibilitatea îmbinării activităților economice cu măsuri de protecția mediului și a populației.

Totuși, deoarece Planul Urbanistic General creează numai cadrul organizatoric al zonării teritoriale nu se poate aprecia impactul asupra mediului al unor viitoare dezvoltări de activități economice.

Prin amplasarea noilor obiective economice în zonele acceptate prin Planul Urbanistic General al Comunei Lerești, ca având această destinație, se vor impune condițiile pe care trebuie să le respecte investitorul pentru a nu prejudicia calitatea mediului, starea de sănătate a populației și confortul locuirii.

Aplicarea măsurilor prevăzute în Planul Urbanistic General al Comunei Lerești, limitează fenomenele de poluare și asigură baza dezvoltării durabile a localităților.

7. ANEXE

7.1. Bibliografie

- Bâzâc, Gh. (1983), Influența reliefului asupra principalelor caracteristici ale climei României, Edit. Acad. Rom., București.
- Bold, I., (1973), Organizarea teritoriului, Editura Ceres, București.
- Călinescu, R. (1969), Biogeografia României, Editura Academiei, București.
- Chiriță, C., (1995), Pedologie generală, Edit. Agrosilv., București.
- Chiriță, C., (1975), Relieful și solurile României, Edit. Scris. Rom., Craiova.
- Cucu, V. (2000), Geografia așezărilor rurale, Editura Domino, Târgoviște.
- Diaconu, C-tin (1971), Râurile României. Monografie hidrologică, București.
- Florea, N., Munteanu, I., Rapaport, C., Chițu, C., Opreș, M. (1968), Geografia solurilor României, Edit. Șt., București.
- Ghinea, D. (1998), Enciclopedia Geografică a României, vol. I, II, III, Editura Enciclopedică, București.
- Mărăcineanu, Fl., Elena, Constantin, Popescu D., Ștef, M. (1999) - „Dezvoltarea rurală durabilă”, Editura „Alexandru Ștefulescu”, Tg. Jiu.
- Mutihac, V., Stratulat, Maria-Iuliana, Fechet, Roxana-Magdalena (2004), Geologia României, Edit., Did. Ped., București.
- Posea, Gr., (1970), Geomorfologia generală, Edit. Did. Ped., București.
- Posea, Gr., Popescu, N., Ielenicz, M. (1974), Relieful României, Editura Științifică, București.
- Posea, G., Badea, L., (1984), România. Harta unităților de relief (regionalizarea geomorfologică), Edit. Științifică și Enciclopedică, R.S.R.
- Posea G. și colaboratorii – Enciclopedia Geografică a României, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1982);
- Vi. Rojanschi, Fl. Bran, Gh. Diaconu – Protecția și ingineria mediului, Editura Economică, București, 1997.
- Vi. Rojanschi, Mediul înconjurător – Abordări sistematice, Institutul de Cercetări și Ingineria mediului, București 1991.
- Roșu Al., I. Ungureanu – Geografia mediului înconjurător, Editura didactică și pedagogică, București, 1977;
- Teaci, D., (1980), Bonitatea terenurilor agricole, Ed. Științifică și Enciclopedică, București.

Tufescu, V., (1948), Geografia economică a României, Academia Comercială, București.

Ujvari, I. (1960 a), Hidrografia R.P. Române, Edit. Șt., București.

Ujvari, I. (1972), Geografia apelor României, Editura Științifică, București.

Vădineanu, ș.a., (1998), Dezvoltarea durabilă. Teorie și practică, I, Edit. UB. Velcea, I. (1993,1996), Geografie rurală, Tip. Univ. Creștine „D. Cantemir”- Sibiu. Velcea, Valeria (2001), Geografia fizică a României, Edit. Univ., Blagall, Sibiu. Voicu, Mălina, Voicu, B., (2006), Satul românesc pe drumul către Europa, Edit. Polirom, București.

Zahiu, Letiția, (2006), Agricultură Uniunii Europene sub impactul Politicii Agricole Comune, Edit. Ceres, București.

Comuna Leresti – Studiu de geografie, (2015).

Rodica Oana, Ion Oana, (2015), Istorie și cultura în Leresti.

*** (1983), Geografia României, vol. 1, Geografia fizică, Editura Academiei R.S.R., București.

*** (1984), Geografia României, vol. 2, Geografia umană și economică, Editura Academiei R.S.R., București.

*** Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007-2013

*** (1981), Atlasul României, Ed. Academiei, București.

*** (1982), Enciclopedia geografică a României, Ed. Științifică și Enciclopedică, București.

*** (1986), Atlasul județelor României, Ed. Didactică și Pedagogică, București.

*** Agenția Națională de Meteorologie;

*** Consiliul Județean Argeș, PLANUL JUDEȚEAN DE GESTIONARE A DEȘEURILOR, ediție 2008;

*** Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală, Argeș;

*** Direcția Silvică Argeș;

*** Institutul Național de Statistică;

*** Prefectura Argeș

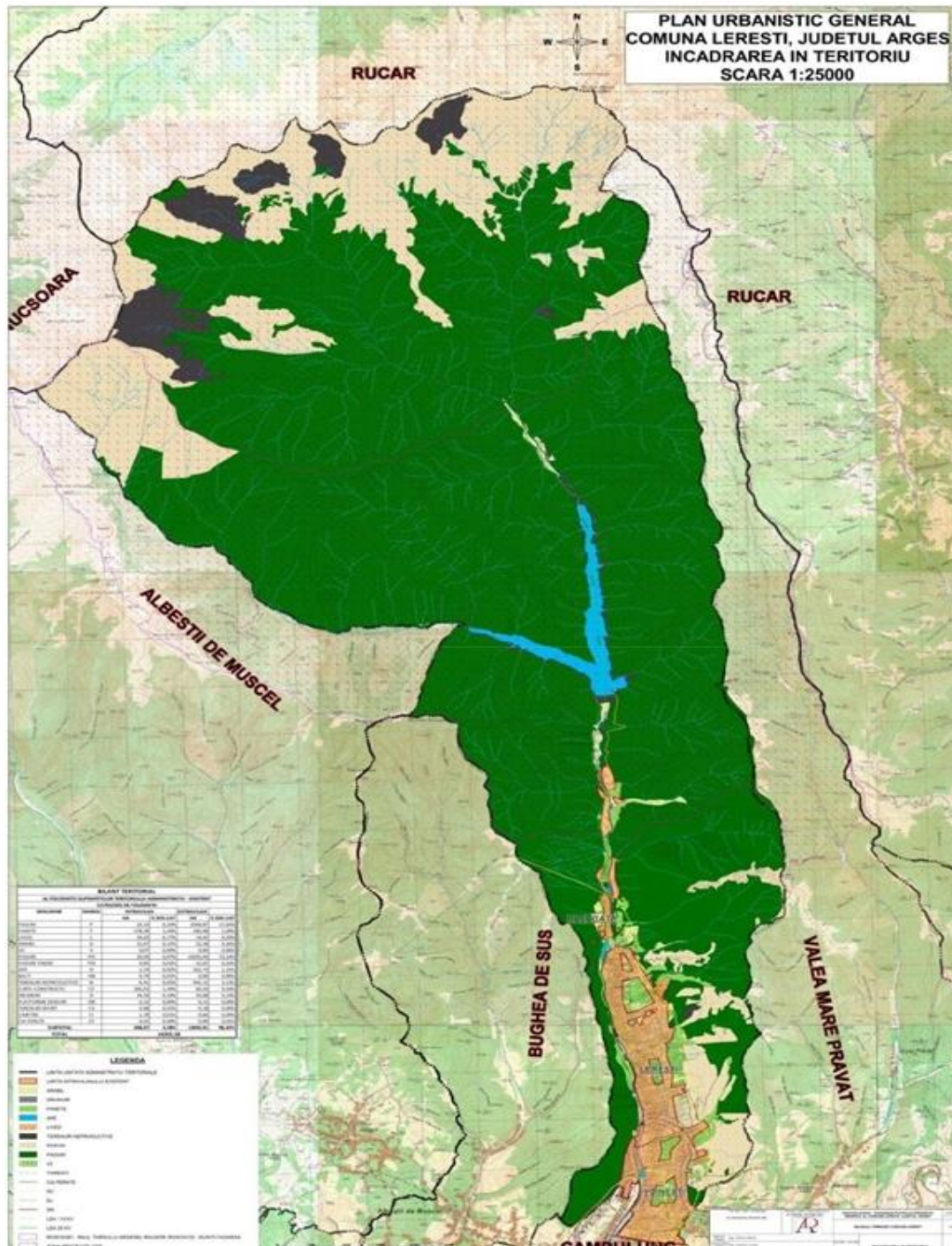
*** Agenția pentru Protecția Mediului Argeș, Raport privind starea mediului în județul Argeș în anul 2014;

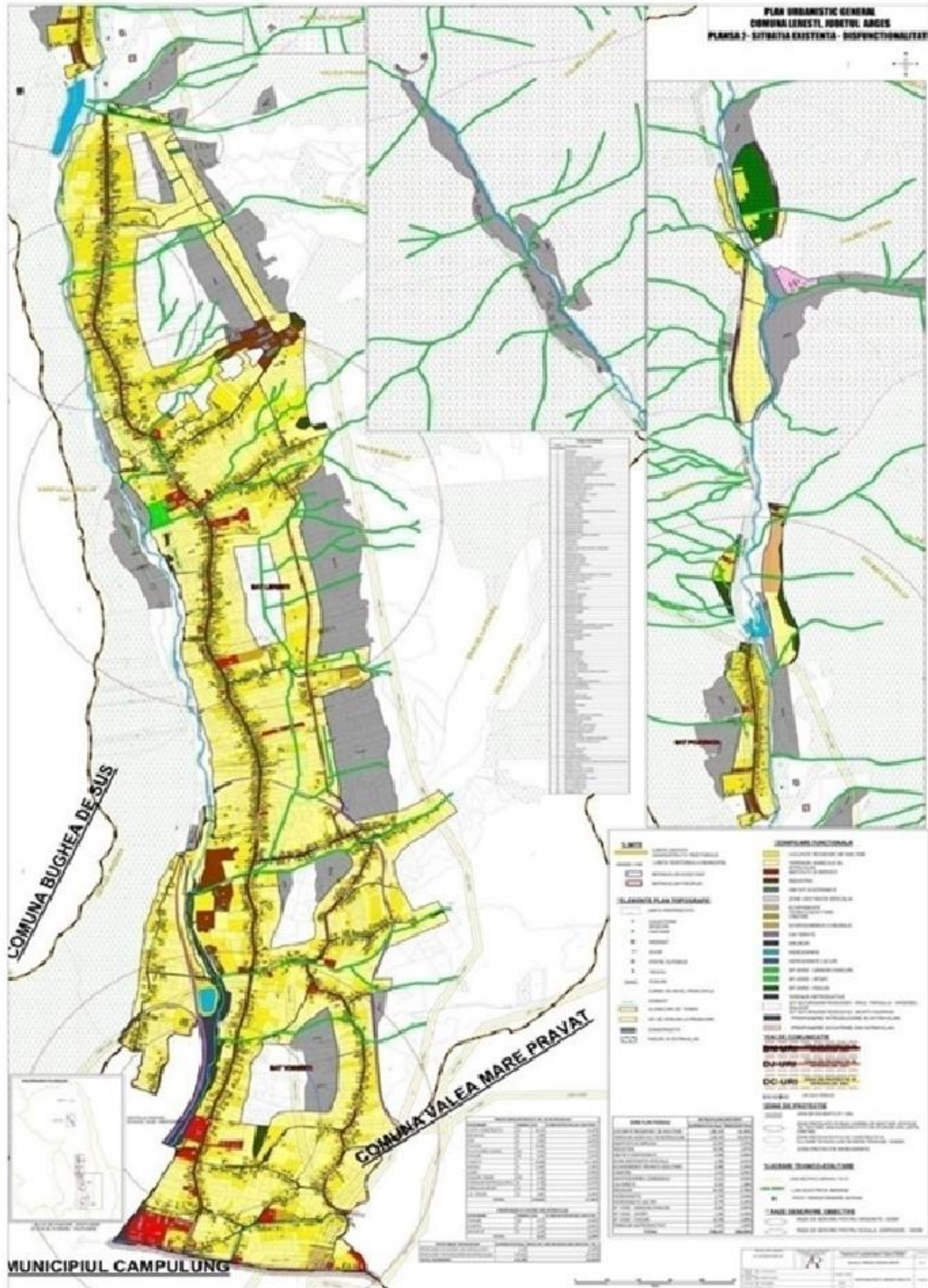
*** Administrația Bazinală de Apă Argeș - Vedea – Planul de management al spațiului hidrografic;

*** Agenția pentru Protecția Mediului Argeș, PLANUL LOCAL DE ACȚIUNE PENTRU MEDIU, ediție revizuită 2006.

7.2. Piese desenate

8. LISTA FINALĂ

Lucrarea: STUDIU DE FUNDAMENTARE PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI, RISCURI NATURALE ȘI ANTROPICE PENTRU REACTUALIZARE PLAN URBANISTIC GENERAL COMUNA LEREȘTI, JUDEȚUL ARGEȘ

Contract : Nr.14 din 28.05.2020.

Titular / Beneficiar: CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI LEREȘTI / PRIMĂRIA COMUNEI LEREȘTI;

Lucrarea conține un număr total de 135 pagini scrise și pagini diferite piese desenate.

Lucrarea a fost elaborată și tehnoredactată de : Dipl. Univ. Maniți Virgil și jr. Maniți Horațiu Radu.

Lucrarea a fost multiplicată într-un număr de 3 exemplare, a căror destinație este următoarea:

- exemplarele nr. 1, 2 și 3(pe suport electronic): PRIMĂRIA COMUNEI LEREȘTI.

Responsabil Elaborare Studiu de fundamentare: Evaluator Dipl.Univ. Maniți Virgil - poziția 192 în Registrul național al elaboratorilor de studii pentru protecția mediului, Str. Neagoe Basarab, bl. A1, sc.C, et. 3, ap. 12, Telefon: 0747079077, E-mail: maniti_virgil@yahoo.com.

Responsabil Elaborare Studiu de fundamentare
Dipl.Univ. Maniți Virgil

